

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 97

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 17 de setembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 9401/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, sobre inici del curs d'educació. 4111
- 2) RGE núm. 9410/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar. 4112
- 3) RGE núm. 9402/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis amb els ajuntaments per millorar el manteniment i la imatge de les zones portuàries. 4113
- 4) RGE núm. 9403/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades de formació de destinacions turístiques. 4114
- 5) RGE núm. 9404/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni entre el SOIB i el Parc Bit en relació amb les persones desocupades. 4115
- 6) RGE núm. 9405/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat quirúrgica durant aquest estiu. 4116
-
-

7) RGE núm. 9406/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions relatives a depuradores. 4116

8) RGE núm. 9407/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a controls d'alcoholèmia. 4117

9) RGE núm. 9408/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels espais afectats pels incendis. 4118

10) RGE núm. 9409/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspecció de comerços de les Illes Balears. 4119

11) RGE núm. 9413/13, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (I). 4120

12) RGE núm. 9414/13, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (II). 4121

13) RGE núm. 9415/13, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (III). 4123

14) RGE núm. 9416/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (IV). 4125

15) RGE núm. 9417/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (V). 4126

16) RGE núm. 9411/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació. 4127

17) RGE núm. 9400/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a burla del Govern a la democràcia. 4128

18) RGE núm. 9418/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (VI). 4129

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9176/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs 2013-2014 a les Illes Balears. 4131

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 6474/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política general en matèria d'aigües, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5822/13. 4136

2) RGE núm. 6675/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a esponjament i reconversió d'espais turístics obsolets, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5383/13. 4142

IV. Compareixença del conseller de Salut, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2017/12, relativa a prescripció infermera (escrit RGE núm. 5850/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 4148

V. Proposta de creació d'una comissió d'investigació sobre la compra de l'Hotel Rocamar (escrit RGE núm. 6587/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 4152

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia. Començam el plenari d'avui com sempre amb les preguntes. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

Demanaria silenci, per favor.

I.1) Pregunta RGE núm. 9401/13, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, sobre inici del curs d'educació.

Primera pregunta, RGE núm. 9401/13, relativa a inici del curs d'educació, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Nel Llufríu.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, *quousque tandem abutere, Juana Mari, patientia nostra*. El 92% de suport a la vaga faria repensar qualsevol govern democràtic, no sé què faran vostès, esper que es posin a negociar, demà mateix. En qualsevol cas no li deman per les xifres, ja sabíem que el Sr. Estarellas no sabia d'educació, ara sabem que tampoc no en sap d'estadística.

Li deman una valoració de l'inici del curs escolar des del punt de vista del contingut i en aquest sentit m'agradaria que ens explicàs quins contactes i quines referències té, quins contactes té, quines valoracions té dels professionals de l'educació i de la pedagogia?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el passat divendres es van incorporar a les aules dels centres públics i concertats de les Illes 160.000 alumnes i més de 14.000 docents, repartits en més de 400 centres educatius. Tot ha començat amb normalitat, excepte per la vaga.

(Remor de veus)

Les dades de la vaga, com vostè sap, són les oficials perquè la conselleria ha de descomptar les nòmines que hi ha, ni una més, ni una manco, si vostès en tenen altres, ens ho diuen i descomptarem als docents i cap problema. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té l'ús de la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Normalitat, és evident que no en tenen ni idea d'estadística. Prou, Sra. Consellera, del TIL, prou de repressió, d'autoritarisme i de governar les nostres escoles des del neofranquisme! Mai una consellera o un conseller no havien expressat tant de menyspreu a l'educació, vostè no és la consellera d'Educació, és la consellera del TIL, a vostè l'educació no li importa ni el més mínim, gens, absolutament gens; perquè qui es preocupa per l'educació sap que qualsevol model, canvi de model pedagògic, d'escola o lingüístic, requereix d'alguna cosa més que la legitimació d'un programa electoral o d'uns resultats electorals, requereix de rigor pedagògic, i cap, cap, cap entitat amb un mínim de prestigi pedagògic avala el seu model.

Vostè està convençuda que la pedagogia no és una ciència, sinó una ideologia, el seu model és purament ideològic, de depuració ideològica al més pur estil autoritari, franquista, diria jo, ara que els seus diputats del Partit Popular surten públicament en defensa dels símbols d'aquell lamentable i fastigos règim dictatorial. I proposen llistes negres, açò sí, per exercir la corresponent depuració.

Sí, Sr. i Sra. Camps, açò és persecució política, com ho han fet també amb els directors expedientats i cessats a Maó! Es requereix rigor i es requereix, però, també contrastació de models, i no ho han fet. Per a vostès el curs 2013-14 seran conilletts d'índies d'un model no pedagògic ni contrastat, ni tampoc avalat per la comunitat escolar; ni els consells escolars, ni els pares, ni els professors, ni els directors, ni els inspectors, ni els sindicats, ni ANPE, no els donen suport ni avalen el TIL!

Sra. Camps, amb el TIL el nostre país no només perdrà les olimpíades de l'educació, sinó que implanta el model que a vostès els agrada, *relaxing cup of café con leche*, açò és el seu model, "cutre", car...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Martí, gràcies, gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... i que ens aboca al fracàs. Per favor, Sra. Camps, vagi-se'n!

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, les dades són les que són, jo no sé si vostè o no sé qui no sap comptar. A veure, a Balears van fer, entre centres públics i concertats, 3.379 professors, i vol dir nòmines, vaga ahir, dels 15.215, açò és un 22,2%. I jo li diré, tanta regulació i tanta l'han armada vostès, que vostès han crispat, no crispat la població, vostès estan

crispant tot el que s'està..., em diu dictadora, i vostè no em deixa rallar, no sé qui és el dictador.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Nel, la vaga de 13 de març, 2.730 professors, la vaga de nòmnes; 20 de març, 1.863 professors; la vaga de dia 9 de maig, que era per a una vaga nacional de la LOMCE, 4.916 professors. I aquesta que vostès han crispat, han mogut cel i terra, 3.379, menys que la darrera que era una vaga general a tot l'Estat. Pensin i reflexionin.

Les dades són les que són, ens les envien certificades els directors i els secretaris de les escoles amb un document públic. En conseqüència, demanin responsabilitats a qui les han de demanar, en tot cas.

Jo el que sé és que vostès, amb un fracàs escolar d'un 39% no van fer res mai; jo el que sé és que vostès representen a qui representen, no hi ha dictadors, més que les minories que tenen la minoria democràtica i volen imposar a la majoria democràtica, que el poble és l'únic que té la legitimitat a les urnes, la seva forma de pensar. Vostès volen imposar per la força el que les urnes els han denegat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 9410/13, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar.

Segona pregunta, RGE núm. 9410/13, relativa a inici del curs escolar, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, qualsevol parlament ha de saber conjugar el debat sobre assumptes més propers, immediats en el temps, al mateix temps que debatre i tractar assumptes que superen fins i tot la pròpia legislatura. Però el que s'espera avui de la consellera és conèixer en seu parlamentària la seva opinió sobre l'inici de curs. Un inici de curs, si em permeten el sarcasme, que s'ha iniciat amb total normalitat, tan normal ha començat que les reivindicacions que abans podien suposar una alarma social, d'això m'acusaven a mi els altres sindicats quan el pacte retallava, i jo no callava, d'alarmista, ara són motius d'una vaga.

Tan normal que ha començat que el primer dia de vaga s'ha descobert que el suposat suport de la comunitat educativa no existeix.

Tan normal ha començat que l'esquerra nacionalista ha fracassat quan ha volgut sostreure la voluntat dels gairebé 200.000 votants que, democràticament, van donar la majoria absoluta a aquest govern.

Sra. Consellera, el Grup Parlamentari Popular vol saber com ha anat l'inici de curs. Qui representa és mesura, en part, per als seus representants, no es tracta, per tant, de mesurar quants caben a la Plaça Major per metre quadrat, o quan es torba a passar la manifestació per Jaume III, aquí no parlem d'una enquesta ni d'un mostreig per conèixer el seguiment d'una vaga, aquí ens basam en un document oficial, un 22,2% han comunicat oficialment la seva decisió de no fer feina, i això és irrefutable.

Sobre la resta de temes ja en parlarem a un altre moment, avui hem parlat d'un inici de curs amb una vaga política. I si no és política, ja m'explicaran què fan en aquesta fotografia regidors de ..., a una fotografia d'una assemblea d'un sindicat, diputats del Grup MÉS d'aquesta cambra, regidors de l'Ajuntament de Palma del Grup MÉS, i una exconsellera que va signar la immersió lingüística mentre ella tranquil·lament duia els seus fills a un col·legi privat plurilingüe.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Moltes gràcies, presidenta. Sra. Diputada, tots els docents d'aquestes illes tenen les quotes i estan preparats i estan assignats per començar a les aules. Els alumnes han de saber i els pares també que els hi poden dur, perquè la consellera, primant els interessos dels alumnes per damunt tota la resta d'interessos, ha establert uns serveis mínims per dur-los-hi.

També li he de dir que si qualcú diu a qualche pare o a qualche alumne que se'n dugui els seus alumnes o que se'n vagin, açò s'ha de comunicar perquè açò no es pot fer, perquè el dret de l'educació és prioritari, és un dret fonamental i aquesta consellera vetllarà pels alumnes, per a ells, perquè no els faltin hores lectives i perquè tinguin la millor qualitat.

Compartim el seu criteri que és una vaga política, entenem que no hi ha ..., la respectam, però entenem que no hi ha prou motius per fer la vaga que es fa, i creim que així ho creu la majoria. I sàpiguen vostès que no tirem endarrera mai, per la força mai, només les urnes, només les urnes faran que aquesta cambra apliqui un altre projecte, perquè precisament és propi de dictadures i d'estats poc democràtics volen imposar per la força el que les urnes neguen després a cada partit polític.

En conseqüència, garantirem per sobre de tot la qualitat de l'ensenyament a Balears; garantirem que els nostres alumnes puguin anar a classe amb normalitat. I sobretot, que s'apliqui el trilingüisme, perquè, senyors, no poden oblidar que el que nosaltres pretenen aquí, a les universitats ja ho tenen superat i ningú no hi pensa. Resulta que les universitats per atorgar els graus demanen el B2; resulta que moltes universitats donen assignatures en anglès i aquí discutim si els fillets de primer de l'ESO han de fer anglès amb un sistema de trilingüisme, és absurd, és absurd i no té cap sentit, i açò és no pensar en els nostres infants.

(Remor de veus)

Açò és premiar les persones riques, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... no pensar en el poble, perquè resulta que els pares, els que poden, han de pagar classes particulars perquè els seus fills puguin obtenir un grau amb el B2. I açò, el Partit Popular fa una política de poble, de pensar en els humils, de pensar en tots, no una política elitista. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 9402/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis amb els ajuntaments per millorar el manteniment i la imatge de les zones portuàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 9402/13, relativa a convenis amb els ajuntaments per millorar el manteniment i la imatge de les zones portuàries, que formula el diputat Sr. Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Continuaremos con la normalidad. El sector náutico y sus instalaciones son claramente estratégicos para nuestra comunidad, generando un importante sector productivo y innovador propio. Lamentablemente, el anterior Govern ignoró al sector náutico, tal como manifestó el propio sector, sin tener en cuenta su trascendencia. Además, debemos recordar la difícil situación encontrada en el ente gestor Ports, fruto de la mala gestión del anterior Govern, con muchos gastos y pocos ingresos, con una rentabilidad lastrada por la enorme carga de sus deudas.

(Remor de veus)

Este gobierno ha supuesto un claro giro respecto a todo lo que se relaciona con el sector náutico, consciente de su importancia, así como en la forma de gestionar las instalaciones portuarias dependientes de la comunidad, dándoles un óptimo aprovechamiento, seguridad y mantenimiento; haciéndose más con menos; habiendo iniciado el difícil camino de la optimización del ente Ports, así como la actualización de la normativa portuaria.

Además, este gobierno es consciente de la importancia de la colaboración práctica entre administraciones, más en situaciones de contención presupuestaria, uniendo esfuerzos y reduciendo costes. Así, además, fruto de la capacidad de consenso de este gobierno, desde Ports se han iniciado vías de colaboración con los diferentes ayuntamientos donde se ubican las instalaciones portuarias de gestión autonómica, especialmente en la llamada gestión de la ocupación de la zona portuaria y en la mejora sostenible de su mantenimiento, seguridad e imagen.

Tales actuales vías de colaboración han propiciado, ya desde el comienzo de esta legislatura, convenios de colaboración recíproca entre Ports de les Illes Balears con diversos ayuntamientos de nuestras islas, con indiferencia del color político, y quiero recalcarlo, con indiferencia de su color político, demostrando la buena relación entre Ports de les Illes Balears y los ayuntamientos, el buen hacer de este gobierno.

Por todo ello, Sr. Conseller de Turismo y Deporte le formulo la siguiente pregunta: ¿qué convenios ha firmado Ports de les Illes Balears con los ayuntamientos de estas islas para mejorar el mantenimiento y la imagen de las zonas portuarias de la comunidad? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta, gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, se han firmado algunos convenios, han sido seis en total, hasta este momento, para solventar básicamente dos cuestiones principales: una es hacer frente al esfuerzo de ahorro que se ha tenido que realizar, habida cuenta de lo narrado por el Sr. Diputado, haciendo que cada administración haga frente a sus compromisos con sus propios recursos, y, en segundo lugar, conseguir dar un marco jurídico a las diversas actuaciones irregulares de uso y ocupación del espacio portuario por parte de las administraciones locales.

Estos seis convenios han sido los siguientes: con Ses Salines, para el puerto de la Colònia de Sant Jordi, se firmó el 29 de septiembre de 2012 y se acordó que el ayuntamiento se encargaría del mantenimiento de las zonas ajardinadas y la reparación de los elementos deteriorados de la zona de servicio portuario y, en contraprestación, Ports cedería el uso de un local para información turística.

Con el Ayuntamiento de Manacor, para Portocristo, firmado el 17 de abril de 2013, se acordó que el ayuntamiento se encargaría del mantenimiento de las zonas ajardinadas, de la zona de servicio portuario y de la ordenación y gestión del estacionamiento tarifado, con horario limitado, liquidando inicialmente el 5% de la recaudación de la zona de estacionamiento tarifado a cambio de prestar el servicio de control con sus agentes municipales.

También con Son Servera, para el puerto de Cala Bona, firmado el 19 de junio de 2013. En virtud de este convenio Ports cedió dos locales para destinarlos a oficina de información turística y a escuela de vela; a cambio el ayuntamiento se hizo cargo o se hace cargo del mantenimiento de las zonas ajardinadas de la zona de servicio portuario y atiende los trabajos en el arbolado y las reparaciones eléctricas menores y del consumo de agua y electricidad de los locales cedidos.

Se firmaron también dos convenios con el Ayuntamiento de Pollença y con el Ayuntamiento de Sóller para sus puertos, se firmaron el 14 de junio y el 26 de junio de 2013, respectivamente. El objetivo de ambos es la cesión de locales para usos como oficinas turísticas, el mantenimiento de las zonas ajardinadas de la zona de servicio portuario y la ordenación y gestión del estacionamiento tarifado con horario limitado. Los ayuntamientos han de liquidar inicialmente el 50% de la recaudación de la zona de estacionamiento tarifado a cambio de prestar el servicio de control con sus agentes municipales.

Y por último, en Sant Antoni de Portmany para el puerto de Sant Antoni, firmado el 17 de abril de 2013. Su objetivo es la habilitación de un carril bici en el paseo marítimo del puerto, así como una actuación en las palmeras de dicho paseo. El ayuntamiento ha de abonar los gastos de los trabajos para la puesta en marcha del carril bici por ceder el espacio de dicho carril que dicho carril ha de ocupar en la zona portuaria.

El espíritu de estos convenios ha sido siempre normalizar situaciones y conseguir unos convenios y unos textos equilibrados y satisfactorios para ambas partes. Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 9403/13, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades de formació de destinacions turístiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 9403/13, relativa a jornades de formació de destinacions turístiques que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. Enguany la Conselleria de Turisme ha impartit la primera jornada de formació per a gestors locals de les destinacions turístiques per tal que puguin complementar la seva formació de manera continuada, adaptant-se a les noves necessitats del mercat, així com als avanços tecnològics en els canals de comercialització per poder millorar en eficiència i productivitat.

Així, amb la celebració d'aquestes jornades organitzades en el marc de la Mesa de batles per al turisme, es donà compliment a un dels sis eixos en què es centra el Pla integral de turisme de les Illes Balears, com és la formació, que s'ha de potenciar tant entre el personal al servei del client com entre els gestors del sector públic i privat. Amb aquest fi es va poder comptar amb el periodista i expert en turisme Domènec Biosca, qui analitzà casos pràctics per tal de conduir a la reflexió per a l'èxit turístic.

Sr. Conseller, podria explicar aquestes jornades de formació de destinacions turístiques a municipis que es varen celebrar a cadascuna de les Illes?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta, gracias, Sra. Diputada. Se celebraron en Ibiza y Formentera el 8 de julio; en Mallorca se celebraron dos, habida cuenta del número de participantes, el 9 y el 10 de julio, y en Menorca el día 12 de julio.

El contenido fue el mismo en ambas jornadas, en todas las jornadas y el contenido se dividió en cinco bloques: el primero se titulaba *De la economía de servicios a la economía de experiencia de los nuevos turistas*. En este apartado se habló del paso de un mercado de demanda, basado en el estar en el destino, a un mercado de oferta en el que el cliente quiere disfrutar de la experiencia, y se analizaron los cambios que se están produciendo en el sector y cómo debemos adaptarnos a ellos, especialmente en estos momentos de crisis.

El segundo bloque se tituló *El destino como experiencia integral*. Se presentó el Plan integral de turismo dentro de un contexto de estrategia responsable y un modelo de gestión y de métodos de estrategia que lo rigen, para que los destinos turísticos locales puedan usar de esa importante herramienta como modelo de desarrollo de sus propios destinos locales.

El tercer bloque se tituló *El turismo en la era del conocimiento y la información, un mundo de cambio, un mundo en red*. En este bloque se trataron aspectos de cómo se ha pasado de un cliente mudo a un cliente que tiene voz y sobre la importancia de gestionar adecuadamente las opiniones en tiempo real y la reputación *on line*.

El bloque número cuatro se tituló *Los nuevos planteamientos en promoción del producto turístico*. En este apartado se trató el proyecto Escaparate, como herramienta novedosa de promoción que pretende inventariar cada metro cuadrado de los recursos turísticos existentes para ponerlo a disposición de los turistas, antes, durante y después de su estancia en Baleares.

Por último, el quinto bloque estuvo dedicado a tratar una serie de casos de éxitos, se presentaron unos casos de éxitos y canales de comunicación como Trivago, Tripadvisor, Holiday Chec y se puso como ejemplo el grupo Lopesan de Gran Canarias donde explicó cómo se pueden vender ofertas de ocio en lugar de vender habitaciones.

Finalmente, para ayudar a los procesos de innovación se exhibieron vídeos sobre liderazgo, motivación, comunicación, trabajo en equipo y deseo de cambio.

Habida cuenta del éxito de estas jornadas donde según las preguntas que se han ido realizando, el índice de satisfacción ha sido de un 93%, se están preparando ya las del año 2014 que va a tener a petición de los propios participantes estos tres ejes temáticos: uno, estrategia de destino; dos, gestión operativa de destino; y tres, inteligencia de destino. Y también, a propuesta de los asistentes, se realizarán en los meses de temporada baja y en horario continuado.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 9404/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni entre el SOIB i el Parc Bit en relació amb les persones desocupades.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 9404/13, relativa a conveni entre el SOIB i el Parc Bit en relació amb les persones desocupades, que formula la Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una de les primeres coses que va fer el Govern del Partit Popular va ser aprovar la Llei d'emprenedors i posar a l'agenda política accions encaminades a fomentar l'autoocupació com a sortida professionals, donar suport a autònoms i petits emprenedors com a vertaders generadors de llocs de feina.

Aquesta és la política del Partit Popular front a altres polítiques que consistien a crear llocs de feina amb càrrec a les arqués públiques. Aquests mateixos deien que aquesta llei era paper banyat, idè bé, el resultat d'aquest paper és que les Balears encapçalen mes rere mes l'increment en el nombre d'autònoms, amb increments del 10,99% respecte del desembre de 2012 mentre que el conjunt d'Espanya és del 0,31. Respecte del mes d'agost de l'any passat, l'increment en el nombre d'autònoms és de l'1,74%.

A més, i no menys important, les Balears registren el major augment de joves autònoms en el segon trimestre amb un 19,5% més d'afiliats al RETA menors de 30 anys, molt per davant també d'altres comunitats. Aquests nombres no són fruits de la casualitat, una terra plena de bones idees i esperit emprenedor que ha trobat en el Govern l'aliat perfecte per convertir aquestes idees en projectes perquè teníem un sistema educatiu i formatiu encaminat només a la recerca de feina per compte aliè i faltava una formació que atorgués una visió de negoci a aquells que volen posar en marxa una idea empresarial.

Ara, gràcies a l'aliança de diferents departaments del Govern aquesta formació està a l'abast de tots, especialment de les persones aturades, bé sigui amb tallers dins el nou model d'orientació que aplica el SOIB o amb aliances entre el SOIB i el Parc Bit per unir d'una vegada per totes formació i incubadora d'empreses i donar una nova dimensió a un espai privilegiat, el Parc Bit, tantes vegades infrutilitzat.

Per això, el volem felicitar, Sr. Conseller, i li demanam: en què consisteix aquest conveni entre el SOIB i el Parc Bit? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Una apuesta decidida de este gobierno en general y especialmente de esta conselleria por los empresarios y por los emprendedores, ellos son los que crean trabajo y por eso les apoyamos con cuantas medidas e iniciativas podemos. En ese marco surge este acuerdo entre el SOIB i el Parc Bit por el que me pregunta.

Concretamente hablamos de un curso para la creación y gestión de empresas con alto poder de crecimiento. Están dirigidos a personas en paro y se les debe permitir tomar la iniciativa, no sólo para dejar de ser desempleados, sino para generar puestos de trabajo.

El Parc Bit ofrece un total de 480 horas lectivas de formación con una serie de unidades formativas en las que se profundiza en aspectos fundamentales relacionados con la creación y la gestión de empresas.

Los inscritos estudian generación de ideas de negocio, diseño de modelos de negocio, planificación estratégica, el control de gestión de una empresa de reciente creación, economía, economicofiscal, laboral, aspectos legales y fiscales relacionados con la creación de una empresa y la búsqueda de financiación para el lanzamiento, desarrollo y expansión de una empresa de reciente creación.

Este curso sufragado por el SOIB se imparte en infraestructuras anexas a la incubadora de empresas de base tecnológica del Parc Bit.

El objetivo final del curso es formar a los alumnos para orientarles en la búsqueda de oportunidades empresariales, en el diseño de nuevos modelos de negocio apoyándose en tecnologías innovadoras en su planificación estratégica, en su lanzamiento, control y gestión.

Los inscritos son 25 emprendedores que son formados por profesores de la Fundación Bit.

La estructura del curso tiene una parte eminentemente práctica donde los alumnos mediante equipos de trabajo desarrollan las mejores ideas escogidas por ellos mismos diseñando los modelos de negocio más exitosos. Cabe destacar también que una vez finalizado el curso los alumnos van a disfrutar del acceso gratuito por un período determinado al espacio de incubadora colaborativa del Parc Bit donde podrán poner en práctica conocimientos adquiridos junto con otros emprendedores y disfrutar de las ventajas del espacio.

Para terminar y hablando de éxito, en este sentido y por eso este esfuerzo, aportaremos unos datos que son relevantes: el ratio de supervivencia en los tres años siguientes a la constitución de una empresa que ha pasado por la incubadora del Parc Bit es del 71%. Por tanto, esto son datos y a partir de ellos seguiremos trabajando.

I.6) Pregunta RGE núm. 9405/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat quirúrgica durant aquest estiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 9405/13, relativa a activitat quirúrgica durant aquest estiu, que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, fa uns dies que la Conselleria de Salut ens informava que els hospitals públics de les nostres illes havien incrementat notablement el nombre d'intervencions quirúrgiques durant l'estiu d'enguany respecte de 2012, concretament es comptabilitzaven més de 1.500 intervencions quirúrgiques més que l'estiu anterior.

Això consideram que és una gran notícia i volem felicitar el Govern, l'ib-salut i els professionals sanitaris per haver assolit aquest increment i també volem constatar que encara que s'hagin deixat de fer derivacions massives i costoses a la sanitat privada, encara que no es paguin hores extraordinàries i encara que no s'hagi augmentat la contractació de personal, la bona gestió política i la feina intensa dels professionals mèdics dona fruits.

En altres temps tot passava per més despesa, però s'està demostrant que per millorar els serveis sanitaris hi ha alternatives a l'endeutament, això sí que és una prova de més eficiència i s'ha aconseguit amb més coordinació, amb la creació d'una comissió de seguiment de llistes d'espera que funciona molt bé i amb la implicació i la bona voluntat dels professionals sanitaris dels hospitals de les nostres illes.

Sr. Conseller de Salut, ens podria explicar vostè amb més detall com ha estat possible aquest increment de l'activitat quirúrgica en els hospitals de les nostres illes durant aquest estiu respecte de l'any anterior? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, valoram positivament el fet que s'hagin incrementat aquestes més de 1.500 intervencions quirúrgiques amb la prioritització clínica que els metges han decidit. Són unes dades que reflecteixen que hem incrementat un 16% respecte dels tres mateixos mesos de l'any passat.

Per hospitals s'han fet en números absoluts 3.297 intervencions a Son Espases, 2.343 a Son Llàtzer, 1.609 a Manacor, 1.554 a Can Misses, 1.122 a l'hospital Mateu Orfila de Menorca, 1.111 a Inca i 53 a Formentera. Això ha estat gràcies principalment a dos factors, el primer, la implicació dels professionals i al seu compromís amb els pacients i amb una gran qualitat de la sanitat pública. Aquesta implicació ha anat afeïda també a la millora del rendiment dels temps quirúrgics.

Per tant, el que vull dir és que les meves paraules no poden ser d'altra manera més que d'agraïment als professionals sanitaris per aquesta implicació i tenc també ben present que malgrat que les dades són positives encara ens queda molta feina per fer. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 9406/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions relatives a depuradores.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 9406/13, relativa a actuacions relatives a depuradores, que formula la Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular constata amb satisfacció com fa pocs dies el Consell de Ministres ha aprovat definitivament el Pla hidrològic de les Illes Balears, un document que regirà l'ús i l'adequat aprofitament del domini públic hidràulic, una bona acció de govern fruit de l'actuació conjunta del Govern de les Illes Balears i el Govern d'Espanya que contrasta amb la ineficaç actuació de l'anterior govern del pacte, tant en matèria hidràulica com en depuració de les aigües residuals.

A més de ser incapaç de gestionar l'aprovació del Pla hidrològic, l'executiu PSOE-PSM no va atendre el manteniment de les depuradores de Balears que varen patir la manca d'inversions i millores. Ara s'han de reparar les avaries i instal·lar els equips deteriorats.

Avui ens trobam amb un diputat de Menorca que des de l'oposició reclama la millora de les depuradores de Balears amb un inexistent pla que diuen varen aprovar el juny de 2011 amb una teòrica inversió pública de 15 milions d'euros, un lamentable intent de confusió per part del PSOE, perquè el govern del pacte no disposava de majoria parlamentària ni capacitat política per aprovar aquest pla, senzillament perquè no havien aprovat els pressuposts de 2011 i governaven amb els de 2010 prorrogats.

Mentre uns intenten enganyar, altres -i em referesc al Govern del Partit Popular- fan feina i atenen la reclamació del municipi de Ferreries de disposar d'una nova estació depuradora per al deficient funcionament de la planta de llacunatge. Tot el poble de Ferreries començant pel seu alcalde i diputat, el Sr. Monerris, ha aplaudit aquesta actuació que dona resposta a una antiga reivindicació reiterada durant molts d'anys.

Per tant, Sr. Conseller, quines actuacions impulsa el Govern de les Illes Balears per construir la nova depuradora de Ferreries? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies. Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el sistema de sanejament i depuració en alta de Ferreries dona servei al municipi de Ferreries, no com altres depuradores que a vegades donen servei a diversos municipis. En aquest cas la titularitat de la gestió correspon a l'Agència Balear de l'Aigua, ABAQUA, d'acord amb un conveni que es va firmar al desembre del 2005.

Les característiques actuals de la instal·lació, com sabeu, són un sistema de llacunatge, es varen fer l'any 1987, ja podeu veure que han passat uns 25 anys, un sistema de llacunatge amb cinc llacunes en total. Les dades actuals són que a més pot atendre 700 metres cúbics per dia i pot donar assistència a una població d'uns 3.500 habitants.

El passat 30 de maig de 2013 l'Ajuntament de Ferreries i ABAQUA varem signar un conveni de col·laboració, una addenda al conveni que ja hi havia, per tal d'adequar el que era aquesta nova infraestructura que havíem de menester.

L'Institut Geològic i Miner d'Espanya va detectar la inestabilitat de la muntanya que limita la parcel·la del vessant nord i va recomanar que no s'utilitzassin dues d'aquestes llacunes de les cinc. D'acord amb això varem canviar el projecte i varem decidir anar cap a una nova depuradora convencional pel sistema de tractament de fangs actius. Això ens permetrà ocupar menys espai i també depurar més. Passarem, en definitiva, a depurar de 700 metres cúbics actuals a 1.200 metres cúbics i també donarem cobertura a una capacitat d'habitants, equivalents que es diu, de 7.300, actualment només es dona cobertura a 3.500.

És un projecte que en total pujarà d'una inversió de 3.708.000 euros i que si no hi ha res de nou té una execució prevista de 16 mesos. Pensam que les obres, ara començaran ja al novembre i preveim -com dic- uns 16 mesos, a partir d'aquí no hem de tenir cap problema perquè les obres s'aniran fent al mateix temps que se seguirà depurant com es feia fins ara.

En definitiva, és una inversió molt important que el municipi de Ferreries necessitava i que hem posat ja a córrer a fi que el municipi no estigui tirant aquesta aigua que..., bé, la depuradora no estigui tirant l'aigua que es tirava en aquests moments a l'afluent, sinó que sigui molt més bona.

És una inversió que està dins altres 15 milions d'euros que hem posat en funcionament enguany. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 9407/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a controls d'alcoholèmia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 9407/13, relativa a controls de l'alcoholèmia, que formula el Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, tots sabem de sobre els problemes que suposa el consum de begudes alcohòliques, sobretot quan es fa conduint per carretera. Desgraciadament molta gent es deixa encara la vida a les carreteres de les nostres illes i entre els diferents motius es troba el consum de begudes alcohòliques.

Aquesta pràctica està tipificada al Codi Penal, per tant, suposa un delicte i també pot suposar un perill potencial tant pel conductor que mena el cotxe com per als que l'acompanyen, així com perill per a aquelles altres persones que circulen a la via pública.

Per això veim amb bons ulls i consideram que és molt encertada aquesta mesura perquè és una mesura important, la d'augmentar els controls i per tant, aturar aquesta pràctica que és una pràctica absolutament perillosa i evitar d'aquesta manera molts de finals tràgics que desgraciadament acaben amb vides humanes, sobretot, intensificar aquests controls a l'estiu i en aquells llocs on es puguin detectar punts que siguin habituals de consum de begudes alcohòliques i que per tant, siguin un perill potencial per a la seguretat pública.

És evident que la nostra és una comunitat autònoma que viu del turisme i tot i que tenim un turisme sòlid i un turisme de qualitat, tampoc no hem de deixar de banda que hi ha punts o hi ha parts concretes d'aquest turisme que està molt immers dins aquesta cultura de l'alcohol i per tant, consideram que és especialment interessant detectar aquests punts i intensificar aquestes vigilàncies en aquestes zones.

Per això, Sra. Consellera, ens agradaria saber quina és la seva valoració i si ens podria explicar els controls d'alcoholèmia que s'han produït aquest estiu. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre la pregunta.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, com saben per primera vegada el Govern de les Illes Balears ha pogut coordinar en vuit consells de coordinació tots els policies locals de les Illes Balears, més de 2.000 agents de policia estan coordinats als seus municipis, però dins consells de coordinació que, d'aquesta manera, els permet dur a terme actuacions conjuntes que evidentment tenen més impacte de cara a la ciutadania, són actuacions homogènies que evidentment són més mediàtiques i, a més, aconsegueixen més el seu objectiu que és millorar la seguretat pública en general de les nostres Illes Balears.

En aquest sentit, al mes de maig es va decidir en diferents consells de coordinació dur a terme aquelles actuacions que podien ser positives de cara a la temporada estival. Una de les actuacions, com vostè ha comentat, Sr. Diputat, era la de poder dur a terme controls de caràcter preventiu en matèria d'etilometria.

Es varen decidir dues dates concretes, es considerava que eren per ventura de les més impactants o més necessàries i que podien ser dia 14 de juny per ser principi de temporada i dia 31 d'agost. D'aquesta manera els diferents municipis que es varen voler sumar a aquesta iniciativa -perquè una vegada que es decideix a nivell homogeni als consells després cada municipi en funció de la seva autonomia decideix dur a terme aquesta actuació o no dur-la a terme en aquestes dates establertes-, tots aquells municipis, que varen ser la gran majoria de les Illes Balears, varen decidir sumar-se en aquestes dues dates a les iniciatives de dur a terme controls simultanis d'alcoholèmia.

El balanç quin ha estat?, evidentment molt positiu, dia 14 de juny hi varen participar 211 policies locals de 43 municipis, durant dues hores el vespre varen realitzar aquests controls en punts estratègics dels seus municipis de la part urbana, de la part local; i dia 31 d'agost hi varen participar 185 policies locals de 41 municipis.

D'aquesta manera, amb aquestes dues dates, en global, es varen arribar a fer 2.734 controls a diferents conductors i com a resultat es varen fer o es varen elaborar 173 denúncies de diferent contingut.

Què és l'important en aquests controls?, que es fa una actuació preventiva, dissuasiva, perquè se li dóna la deguda publicitat perquè les persones coneguin realment la dificultat que hi ha amb aquest control, la dificultat que hi ha en l'etilometria i d'aquesta manera es millora molt més la seguretat a nivell de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 9408/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels espais afectats pels incendis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 9408/13, relativa a gestió dels espais afectats pels incendis, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, malauradament aquest estiu s'han patit importants incendis, especialment a l'illa de Mallorca, destacant tant el de Cala Torta com, sobretot, el de la zona d'Andratx i part de la Serra de Tramuntana. Demà tindrem ocasió a la seva compareixença en comissió de parlar dels fets i de com es va actuar amb aquest incendi, i esperam amb interès la seva explicació, si bé no vull perdre l'ocasió per felicitar-lo en nom del Grup Parlamentari Popular, a vostè i a tot el Govern, i especialment a la Sra. Consellera d'Administracions Públiques per la magnífica feina que varen fer, i que va aconseguir amb l'ajuda de tots, especialment dels professionals que estaven a peu d'obra o a tall de foc -mai tan ben dit- que les coses no anassin més malament, que ja varen ser prou greus.

Però avui m'agradaria, Sr. Conseller, dit això, que ens explicàs què farem ara; és a dir, lamentar-nos del passat ha de servir per aprendre, però crec que els ciutadans afectats i tota la ciutadania en general, especialment a l'illa de Mallorca, li agradaria saber què fa aquest govern una vegada que tenim una superfície cremada, quines són les línies d'actuació per evitar problemes tan importants com l'erosió, per mentalitzar la ciutadania tenint en compte que sobretot el primer incendi va ser una imprudència, una imprudència amb unes conseqüències que estic convençuda que el mateix imprudent lamenta però que plorar serveix de poc després. Quines actuacions, per tant, dic, Sr. Conseller, té la seva conselleria, quins eixos, per minimitzar i perquè d'aquí a uns anys això només sigui un malson i un mal record?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el representant del Govern, el conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament tots recordam que a finals de juliol vàrem tenir un incendi molt important, el més important que hi ha hagut en aquestes illes en molts d'anys, a la zona d'Andratx, que va cremar pràcticament unes 2.400 hectàrees, i després també dia 20 d'agost vàrem tenir un altre incendi a Cala Torta que va suposar unes 480 hectàrees.

Entre aquells dos incendis són el 99,56% de tot el que s'ha cremat a les Illes Balears; per tant tota la resta ho dúiem bé, aquests dos han estat els que han fet realment efecte. Què es fa quan hi ha una situació d'aquestes?, i tenim per desgràcia també l'experiència de Morna, que és un poquet el que ha anat marcant després les fases d'actuació. Idò es marca tota una sèrie d'eixos d'actuació de cara a la recuperació de la zona. Els eixos, primer de tot és donar garantia de seguretat tant als béns, a les infraestructures, com a les persones; això vol dir començar a actuar dins el que són les carreteres, les xarxes d'electricitat, les de telefonia, etc.; tomar tots els arbres que hi puguin haver a prop que puguin donar perill, etc. Donar també seguretat a totes les pedres i roques que puguin caure en aquest cas a la zona d'Andratx que, bé, també hem de diferenciar molt l'incendi d'Andratx de l'incendi de Cala Torta perquè, bé, l'orografia és molt diferent -allà hi havia també molt de pinar; aquí deçà, a Cala Torta, no, etc.-, però a la zona d'Andratx sí que ja s'ha treballat molt en aqueixa fase de donar seguretat a la carretera.

Un segon eix tracta de la lluita contra els fenòmens erosius i processos de desertificació, començant l'època de pluges del que es tracta és de fer la màxima contenció possible perquè aqueixes brusques, que a més solen ser fortes, no ens llevin la terra, no erosionin el terreny perquè precisament damunt aqueixa terra és allà on després han de rebrotar de forma natural les llavors que han anat caient després de l'incendi. En això també hi estam fent feina ja en aquests moments.

Regeneració de la coberta vegetal és l'altre eix, que consisteix en el fet que hi haurà zones que tenim perfectament identificades que hi haurà un rebrot natural i a altres que no; les que no ho són idò haurem de fer reforestació, haurem de fer sembra de nous arbres.

Un quart eix seria restablir els hàbitats i les poblacions; és a més llarg termini, però del que es tracta és de veure tot el que siguin espècies singulars de flora i fauna que estiguin afectades mirar com les hem de recuperar. I el cinquè eix és la sensibilització i la cultura del risc, que efectivament hem d'anar conscienciant la gent cada vegada més del fet que en molt pocs minuts s'espenya moltíssim de patrimoni.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 9409/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspecció de comerços de les Illes Balears.

Desena pregunta, RGE 9409/13, relativa a inspecció de comerços de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'activitat comercial és fonamental a la nostra comunitat autònoma, una activitat comercial estretament lligada també a l'activitat turística i sense la qual no tendria sentit el gran nombre de comerços que hi ha a les Illes Balears.

Les inspeccions a comerços de les Illes han anat en augment, perquè ha estat el mateix sector el que ha demanat en moltes ocasions que es fessin aquests controls i també que s'intensificassin per part de la conselleria. És per tant el mateix sector que demana l'augment de controls perquè ells mateixos volen competir al mercat en les mateixes condicions, i no és per tant una iniciativa voluntària de la conselleria, sinó en atenció al demanat pel sector.

Coneixem els esforços que s'han fet des del Govern per incrementar aquesta feina d'inspecció, i vàrem rebre com a bona notícia l'augment d'inspectors, que no tan sols actuen ara a Mallorca, sinó que també ho fan a Menorca i a Eivissa. És per això, Sr. Conseller d'Economia i Competitivitat, que li demanam la seva valoració sobre la inspecció de comerços que s'ha duit a les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller, per un temps de 2 minuts i mig.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sr. Diputado, la Dirección General de Comercio y Empresa está llevando a cabo durante el presente año 2013 un plan de inspección de comercio. Este plan de inspección responde a las novedades de la reciente normativa nacional en este ámbito y a las reivindicaciones, como bien dice, que en distintas reuniones nos han trasladado representantes del propio sector. De esta manera el Govern trabaja en fomentar seguridad jurídica y evitar la competencia desleal.

Hoy, cierto, no sólo tenemos inspectores en Mallorca; hay otro inspector en Menorca y otro inspector en Ibiza. Anteriormente sólo había inspectores en Mallorca que se desplazaban a las islas.

El plan de inspección desarrollado por la dirección general está articulado en dos ámbitos de actuación: por un lado desarrollar -como no podía ser de otra forma- una labor de información y asesoramiento por parte de la Inspección a los comerciantes sobre la normativa legal aplicable y su cumplimiento. Los inspectores ejercen por tanto, en primer lugar, una función de tutela y anteponen la prevención a la sanción. Por otro lado tenemos la labor de inspección propiamente dicha, que vela por el desarrollo de una práctica comercial acorde a la legalidad; se inicia en una mayor información y vigilancia de las ventas promoción, se incide en una mayor información y vigilancia en las ventas promocionales.

En el régimen de horarios comerciales aplicable se hace un hincapié importante, y todo aquello en el ámbito de la verificación de obtención de licencia autonómica de gran establecimiento comercial. En el presente año y hasta el mes de agosto se han llevado a cabo 841 inspecciones. De las inspecciones realizadas durante los meses de julio y agosto el 43% ha sido sobre el control de rebajas; como resultado de estas inspecciones se ha detectado que un 14,5% de los establecimientos inspeccionados tenían alguna deficiencia, dando un plazo al comercio para su subsanación. El desglose es: un 88% era por falta de exhibición de rótulos, horarios, periodos de rebajas y liquidaciones; un 5,3%, por deficiencias en identificación de etiquetaje de productos rebajados o saldos, e, importante, un 3,82, por falta de licencia municipal de apertura; y por último un 2,29 por falta de comunicación de liquidación de negocio a la Dirección General de Comercio y Empresa.

A parte del plan de inspección evidentemente también se responde a denuncias concretas, se realizan inspecciones no rutinarias para atender estas posibles infracciones...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...de las que se... Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 9413/13, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (I).

Onzena pregunta, RGE 9413/13, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Conseller d'Educació, ja era hora que en aquest parlament poguéssim parlar d'educació. S'ha de dir que no ha estat per voluntat seva sinó per mandat parlamentari. Lamentable.

També li voldria dir que ahir jo també vaig fer vaga, vaig fer vaga per raons pedagògiques i ètiques. Si els professors tenguéssim el jurament hipocràtic que tenen tots els metges, li dic que no podríem aplicar el TIL, i no per raons polítiques sinó per raons pedagògiques i ètiques. En el seu intent...

(Remor de veus)

En el seu intent de desmuntar l'ensenyament públic i en català a les Illes Balears s'han trobat que la societat no ha respost com vostès pensaven. Una bona mostra d'això ha estat l'elecció de llengua al primer ensenyament, quan després d'una intensa campanya per part seva, amb un cost elevat, amb cartes a tots els pares, varen intentar capgirar la grandíssima majoria que va escollir el català, es trobaren amb un nou revés: l'última vegada que donaren dades sobre la qüestió en roda de premsa, publicat al diaris del dia 30 d'abril, varen dir que a l'illa d'Eivissa un 57,5 dels pares havien escollit el castellà i un 42,4 el català. Llavors aquesta diputada, alertada pels mateixos centres educatius, va fer dues coses: fer-li directament una pregunta escrita sobre les xifres, i començar a investigar pel propi compte. Vostè em va respondre en pregunta escrita parlamentària que a Eivissa un 70% de pares havien triat el català, i el castellà un 30%.

(Remor de veus)

De la investigació, però, pel meu propi compte, resulta que un 16,13 varen escollir el castellà i un 83% el català.

Per quina raó la conselleria va donar aquestes xifres àmpliament diferents sobre la llengua escollida a l'hora d'alfabetitzar els infants el curs 2013-2014?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, em sembla molt bé que hagués fet vostè vaga, és un dret constitucional que jo respect moltíssim, però açò no li dóna la raó absoluta en tot. Raons pedagògiques, les seves, perquè també n'hi ha que no són compartides per vostès i plenament respectables.

Quant a les dades, li repetesc... Estem en democràcia, deixi'm parlar. Li repetesc: les dades que ha publicat enguany la conselleria, que són les oficials -jo no sé les investigacions que ha fet vostè i que deixa de fer, perquè tots ens podríem posar aquí a investigar i crearíem el cas dins el sistema-, les dades oficials, que són les de l'administració, són que d'un total d'alumnes participants en el procés d'admissió en el curs 2013-2014, 12.483 alumnes, un 70%, ha triat el català com a primera llengua, 8.738 alumnes, i un 30% ha triat el castellà, 3.745 alumnes. Del total d'alumnes que han triat el català, un 74,61% està escolaritzat a un centre públic, i un 25,38% a un centre concertat. I del total d'alumnes que ha triat castellà com a primera llengua d'ensenyament, un 40,2% està escolaritzat a un centre públic i un 59,7% a un centre concertat.

Açò són les dades. La resta són dites seves i investigacions que no tenen cap fonament ni legal, ni científic, ni de cap tipus. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Consellera, en cas que surtin unes dades tan estranyament equivocades en premsa, l'obligació d'aquest govern hauria estat rectificar-les, però, clar, no era això el que pretenien, no volien rectificar dades. Vostès es pensaven que amb aquest discurs fal·laç de la llibertat d'elecció la gent podrien dir que ja no tria català, perquè ara estan en llibertat. Al contrari, les xifres es mantenen més que mai.

I, consellera, en un país democràtic sap què passa quan un diu mentides?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Saben què fa sense que ningú no li hagi de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Hi ha una dita que diu *piensa el ladrón que todos son de su condición*.

(Remor de veus)

En conseqüència les dades són les que hi ha. Jo comprenc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...que hi pugui haver gent que pensi que són diferents...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...perquè tal vegada ells les donaries diferents. Però...

(Remor de veus)

...no són rares, són les que són, són dades reals, i açò és el que hi ha. La resta són invents seus. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta...

(Continuen els aplaudiments)

Per favor, no es pot... Un moment, per favor, un moment...

(Llargos aplaudiments)

Preg als senyors..., als senyors...

(Remor de veus)

Deman..., deman per favor..., deman per favor a la gent que avui ha entrat de públic que s'atengui a les normes del Reglament de la cambra.

(Més aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 9414/13, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (II).

Dotzena pregunta, RGE 9414/13, relativa a problemàtica de l'educació a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, presidenta. Creu la Sr. Consellera d'Educació que estan aplicant la metodologia correcta per tal d'implantar les autopistes de l'educació? I, en qualsevol cas, Sra. Consellera, qui parla de lladres ha de conèixer bé el gremi.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Parlamentari. Sí, n'hi ha molts, de lladres, en coneixem uns quants.

(Remor de veus)

El que feim nosaltres durant aquest curs és aplicar un projecte educatiu en què creim. Creim que anirà bé, creim que els nostres alumnes agafaran un bon nivell a pesar seu. Creim en açò. Un projecte educatiu que estava inclòs a un programa electoral que va ser aprovar per l'aclaparadora majoria de la població de les Illes Balears, a pesar seu, i l'aplicarem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies. Vostè, consellera, menteix. En el seu programa no hi ha el TIL, no figura enlloc a cap de les propostes del seu programa. Llegeixi's el seu programa! No hi ha el TIL enlloc!

(Remor de veus)

Molt em tem, a més, Sra. Consellera, que les úniques autopistes que vostès transiten són les que fan servir per anar en direcció contrària, en direcció contrària als interessos dels ciutadans, en direcció contrària a les normes democràtiques, en direcció contrària a les sentències judicials, en direcció contrària a les prioritats docents. Alguns diuen que ebris d'ideologia; altres, que inflats d'arrogància. Tots coincideixen en seu fracàs, en la seva incompetència, en la seva ignorància.

Poden manipular tant les dades com les imatges, o minimitzar l'èxit de la vaga. Poden negar l'evidència de la marea verda, poden imposar silenci als seus mitjans, però la realitat els fa mentides, i si no escoltin el carrer, escoltin el que els diu. Les famílies, els escolars, els claustrs, en definitiva els ciutadans, els diuen clarament que no volen ser governats des de la imposició i la insensatesa.

Sra. Consellera, seria de plànyer la seva soledat si no fos pels estralls que ocasiona la seva temeritat, la seva croada contra el català, la seva obsessió malaltissa per retallar recursos a l'escola pública, el seu menyspreu envers els docents, els alumnes i les seves famílies. Vostès, senyora, han defugit el diàleg, han menystingut els interlocutors, han insistit de forma sospitosa a instigar el conflicte, a dividir la societat. La seva irresponsabilitat no té justificació.

No es governa des de la irracionalitat, sinó des del sentit comú; no es governa des de la violència ideològica ni des de l'enfrontament, ni des de la supèrbia, sinó des de la voluntat d'escolar i la humilitat de servir. La seva reforma no només fretura de base científica, sinó que han ignorat expressament la necessitat de consens, de pactar amb els col·lectius implicats, amb els que l'han d'aplicar. Han oblidat el sentit de governar en democràcia.

Mai no és tard per rectificar o per dimitir. No causin més destrosses i facin el que fan els governs assenyats: (...) diàleg...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Li dic el mateix, no facin més destrosses, no creïn més crispació, no provoquin la comunitat educativa, perquè realment ho converteixen en una vaga política, deixin vostès de crispar la societat.

(Remor de veus)

Ara mateix, avui ha estat notícia que 40 joves independentistes destrossaven un institut. Vostès estan crispant la societat, sí senyors, avui de matí.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Què han fet, què han fet vostès, què han fet vostès? Mantenir un fracàs escolar d'un 39% a Balears, açò és el que han fet vostès. Vostès escolten molt la gent, no l'escolten mai quan governen; no es tracta de rallar amb un o amb l'altre, perquè nosaltres estam oberts, ara, el diàleg no implica cedir absolutament.

(Remor de veus)

Quan un està disposat a escoltar no vol dir a cedir, i açò és el que ens demanen vostès, i no cedirem. Escoltam la majoria silenciosa, la que no crida. Ara mateix, avui surt una carta d'alumnes de Menorca que diuen pels diaris: "L'únic que tenim clar, com a estudiants i futurs treballadors i persones que ens veiem obligats a formar-nos al màxim, és que volem aprendre d'igual manera català, castellà i anglès, per no quedar fora del mercat laboral en un món globalitzat com el del dia d'avui i demà." Açò els demanen els estudiants, vostès no els escolten, vostès crispen.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Açò és el que han de tenir en compte.

L'escola pública, retallades a l'escola pública, el partit que vostè representa ha realitzat la retallada més forta en aquest país que ha existit, el Govern de Zapatero!

Ens donen lliçons? Quines lliçons ens poden donar? Cap ni una.

(Remor de veus)

De lliçó ni una! Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 9415/13, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (III).

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 9415/13, relativa a problemàtica en l'educació de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, sent els crits de normalitat del carrer?

(Remor de veus)

Idò tampoc no és normal i és un fet sense precedents l'obertura d'expedients disciplinaris als tres directors d'institut de secundària de Maó, amb suspensió cautelar de les seves funcions i d'una bona part del seu sou.

El meu grup va demanar explicacions en aquest parlament, però ni el president Bauzá ni vostè no han volgut comparèixer per donar-les. I el seu grup s'ha negat a fer un ple extraordinari davant aquesta situació que és molt greu. Per tant, aprofit aquesta tribuna per demanar-li allò que ja s'hauria d'haver explicat en aquesta cambra: per què es va prendre una mesura tan dràstica, desproporcionada i injusta?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Consellera, és consellera. Els expedients als tres directors és evident que fa molt bon rallar si són desproporcionats, injusts, des de fora, ningú no ha analitzat els expedients des de l'interior, la qual cosa ens col·loca de nou en un estat no democràtic, on les opinions polítiques són per sobre de les lleis.

Els expedients als tres directors de Maó es van obrir per una presumpta comissió d'una falta administrativa, tipificada com a molt greu per desobediència de les ordres d'un superior, com és el cas de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. Aquesta mesura es va prendre per preservar l'estabilitat del sistema educatiu i els drets dels alumnes, que, en cap cas, no es poden veure afectats per la situació generada per una minoria, els drets dels alumnes.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Consellera, jo he llegit la resolució i el motiu que posa la resolució, el primer és que van traslladar a la conselleria l'acord del seu consell escolar de no introduir les esmenes al TIL que havien presentat els mateixos directors, obeint ordres de vostès. I per dir, també, en segon lloc, que l'escrit de remissió de les instruccions del secretari autonòmic ultrapassen el marc del Decret 15/2013, exactament igual, per cert, que el que ha considerat i ha dit, fa uns dies, el Tribunal Superior de Justícia.

Els expedients, digui el que digui, són desproporcionats, injusts, són il·legals i fruit d'una represàlia política. Són una conseqüència més del pols que vostès mantenen amb els docents, els quals, com a professionals, no estan disposats a aplicar una normativa que consideren antipedagògica, contrària als fins que persegueix i inútil.

Els expedients han volgut ser exemplaritzants de cara a la resta dels equips directius i per tant són discriminatoris i, si no, digui aquí què va fer amb els seus projectes els directors del Maria Àngels Cardona, del Josep Maria Quadrado, del Biel Martí i fins i tot del Miquel Guàrdia, i ja sap vostè perquè dic açò, per no parlar més que de centres de Menorca.

No digui més mentides, els directors no van desobeir cap ordre, no, aquests expedients s'han obert per motius polítics, i si té un mínim de dignitat els hauria d'arxivar immediatament, perquè, a part de ferir bons professionals, vulneren els seus drets fonamentals i van en contra de la democràcia i de l'autonomia de centres. No digui més que els expedients són per desobediència, perquè açò és una calúnnia i per açò, i ja només per açò, vostè, per dignitat, hauria de dimitir, Sra. Consellera.

Escolti la comunitat educativa, escolti el que li deman que els directors tornin a ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada, gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no em ralli de dignitats, vostè no pot donar lliçons ni la seva família de dignitats.

(Remor de veus, cridòria i alguns aplaudiments)

Primer ...

(Cridòria a la sala, es crida "dimissió, dimissió, dimissió!")

LA SRA. PRESIDENTA:

Demana ordre a la sala...

(Petita cridòria i remor de veus)

Demana ordre a la sala, demana ordre a la sala! Un moment, per favor, un moment, consellera.

(Continua la remor de veus i petita cridòria)

Un moment, consellera. Demana ordre a la sala ...

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sra. Presidenta, demanam empara a la Mesa, perquè aquesta consellera no pot insultar la família d'un diputat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segon, no té la paraula.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Pausa)

(Remor de veus)

Un momentet. Torn a repetir, demana silenci. Torn a repetir, per favor, a la gent del públic, tothom que vulgui sortir té l'oportunitat de sortir ara, si no, si no, aconsegueixin el Reglament del Parlament.

(Continua la remor de veus)

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Mirin, poden cridar el que vulguin, la dimissió me la demanarà el president o ens hi obligaran les urnes, la resta són crits als quals no donam importància.

(Remor de veus)

Però jo li diré, jo li diré, jo li diré a vostè que aquí no hi ha hagut cap represàlia. Per què no em ralla vostè dels 33 expedients a professionals que va obrir el pacte? Anam molt enrere, amb suspensions de sous d'un i fins a tres anys, amb pèrdues de categories d'interins per a sempre. No els sent jo a vostès rallar dels drets laborals, rallar dels professors; com és que no criden també?

(Remor de veus)

Estic molt enrere fins arribar a 33. Pensin vostès que els directors són representants de la comunitat autònoma, de la comunitat, de la conselleria, no són directors *per se*, per tant poden tenir les seves idees, que totes són molt respectables i no pot ser d'altra manera, però, públicament, han d'aplicar la política lingüística i les polítiques en educació que dicta la conselleria, que és la legal representant elegida a les urnes.

(Remor de veus)

En conseqüència, aquest és el motiu i no altre, i si no són conseqüents amb aquesta tasca, val més que no ho siguin. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i cridòria, es crida "dimissió, dimissió!". Aldarull)

Sí?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Presidenta, per favor, demana la paraula per al·lusions, en virtut de l'article 176.1 del Reglament, per al·lusions a la meva família. Directament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Puc xerrar?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, pot xerrar. Digui.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Consellera, ja açò és el darrer que hagués pogut sentir en aquest parlament, al·lusions a la família. Açò em sembla una vergonya, vostè no té dignitat i ho repetesc i ho repetiré mil vegades, no té dignitat. No té dignitat moral per xerrar en aquest parlament d'aquesta manera, per dirigir-se a un diputat d'aquesta manera! Vostè el que no té ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, ...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... són arguments.

LA SRA. PRESIDENTA:

... ja li he donat la paraula, ha exposat la seva exposició, era per a un tema d'una al·lusió, ja se li ha acabat el seu torn.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Continuam, ... catorzena pregunta.

(Continuen els aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 9416/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (IV).

Catorzena pregunta, RGE núm. 9416/13, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui tampoc no és un dia normal, però és que tampoc no tenim un govern normal, i és tan anormal la situació en la qual ens trobam que tenim una consellera d'Educació que, davant la manca d'arguments, es dedica a insultar els docents, els tribunals i els diputats, impresentable!

(Remor de veus, alguns aplaudiments i aldarull)

Vostès governen en contra de tothom i fins i tot desobeeixen els tribunals i per botar-se una resolució judicial volen aprovar o han aprovat un decret llei que és il·legal. Diuen que és un dia normal, quan les veus de fora són més fortes que les d'aquí dins, i és tan anormal que retenen estudiants per manifestar-se en contra d'aquest govern.

Sra. Consellera, em pot dir si han recorregut la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia que els va suspendre l'aplicació del TIL? Em pot dir si és democràtic que un govern es boti les ordres d'un tribunal?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula la representant del Govern, la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. El Govern de les Illes Balears respecta les decisions de tots els tribunals de justícia i té les consideracions oportunes i actua en conseqüència.

(Remor de veus)

És un incert, que vostès voldrien, que aquest govern digui que menysprea la justícia, vostès voldrien que nosaltres insultéssim i desacatéssim, però no és així.

(Remor de veus i petita cridòria)

Acatam i respectam. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. La legitimitat, Sra. Consellera, que donen les urnes no els legitima per dictar resolucions injustes a consciència, ni per desobeir els tribunals, com estan fent, cosa que ja hi estant acostumats, ni a insultar els docents.

Aquest govern es troba molt còmode amb la confrontació i la provocació, són vostès uns provocadors, pateixen d'una malaltia que no és altra que la fòbia i l'odi que tenen a aquesta terra i a tots els que la defensen.

Li record el que els ha dit el Tribunal Superior de Justícia, que el Govern ha actuat amb frau de llei i que la seva actuació és nul·la de ple dret, dit pel TSJ.

(Remor de veus)

Davant tot això, Sra. Consellera, tenien una ocasió d'or per rectificar, però el Sr. Bauzá ha decidit incendiar l'educació; no volen cap acord ni consens. Per què? Perquè tenim un messies que es creu que ha vingut a aquest món a salvar-nos d'unes imaginàries ordres pancatalanistes i, a més a més, ara algun diputat arriba a dir que faran una llista negra de professors que han fet vaga.

(Petita cridòria)

Idò la llista serà ben llarga. A veure si el Sr. Bauzá, a veure si el Sr. Bauzá li aplica el seu particular ERE de diputats. Ens farà una llista negra, Sra. Consellera?

Vostè sap, Sra. Consellera, que no es pot dictar un decret llei sobre drets fonamentals, ho diu la Constitució i l'Estatut. Per tant, és un decret llei il·legal.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vagi-se'n, Sra. Consellera, vagi-se'n. Vagi-se'n, Sra. Consellera, ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. No hi ha ni desobediència ni hi ha insults a docents, a no ser els que a vostès els interessa que apareguin.

La legitimitat per fer un decret llei ens la donen les urnes i és totalment legítim.

(Petita cridòria)

És tremend, és terrible...,

(Remor de veus)

... és terrible que diguin que el Tribunal Superior de Justícia - aquí tenc la interlocutòria- ralla de frau de llei, perquè açò és mentida, mentida pura. El Tribunal Superior de Justícia del que ralla a la seva interlocutòria és que el decret és plenament vàlid i que un annex perquè no va passar pels formalismes que exigia -açò és el que diu-, doncs resulta que no, tampoc no decreta la nul·litat amb una falta tècnica terrible ...

(Remor de veus)

... el que decreta és la suspensió provisional, i no la nul·litat. Per tant, es corregeixi a l'hora de rallar -gràcies, per deixar-me rallar, Sra. Diputada, una vegada més amb els seus afanys democràtics.

(Remor de veus)

I li diré que el que fa el tribunal, precisament, és dir que hi ha un defecte de forma i processal, no un defecte de fons, perquè si entram en el fons fa una defensa del nostre tractament integral de llengües aquí on no diu que no va en contra de la nostra llengua, que jo sempre he defensat, ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., la meua llengua catalana, que no és exclusiva seva, fa una defensa de l'equilibri amb el castellà i de l'anglès. Açò és el que diu el Tribunal de Justícia i és pot reproduir. Vostès poden rallar el que vulguin, però l'escrit, escrit està!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.15) Pregunta RGE núm. 9417/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (V).

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 9417/13, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, a les seves primeres declaracions ens va dir que volia la concòrdia i evitar la crispació; també ens va dir que escoltaria tothom i que després prendria decisions i que la conselleria no pot anar per un camí i els docents i els pares i famílies per un altre. I ara la realitat és que té un bon bullit, és el que cercaven, tothom contra el PP.

Per això, per què pensa, Sra. Consellera, que la comunitat educativa està en contra de la seva política en matèria d'educació?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. El Govern no pensa que la comunitat educativa estigui en contra de la nostra política educativa.

(Remor de veus i algunes rialles)

El contrari, estam segurs que la gran majoria de membres de la comunitat educativa aprova i dona suport a les nostres iniciatives en aquesta matèria, i açò ho demostren les dades oficials de seguiment de la vaga. Que, per cert, tenc les d'avui, i encara ha disminuït, dades oficials d'avui, que cada dia les donarem: a la pública, 2.978 docents, 26%; a la concertada, 247, un 6,1%. Total: 3.225 alumnes, un 21,2%.

Segon dia de la vaga indefinida, ja ha davallat el percentatge. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Consellera, vostè està cega i sorda. Ha aconseguit el consens en matèria educativa, ha posat tothom d'acord, docents, sindicats, assemblea de docents, plataforma Crida, pares, mares, estudiants, associacions de directors i d'inspectors, ajuntaments, 33 ajuntaments de Mallorca en contra del TIL, magistrats, patronals de l'educació, escola concertada, la Universitat i fins i tot càrrecs i batles del Partit Popular. Tothom contra la política educativa del Govern i de com fan les coses.

Durant dos anys han dut una política de retallades i fa quatre mesos que la comunitat educativa li diu: anglès sí, però així no. Amb temps, amb recursos, amb formació, respectant l'opinió de consells escolars, de tècnics i de professors. I els docents estan farts de rebre insults, calúmnies i de rebre amenaces de vostès. Expedienten injustament, els vol desmoralitzar, però tenen dignitat i per això fan vaga.

I som davant d'un govern tossut que no sap ni vol dialogar, ni escoltar, ni cercar solucions. Només coneix d'autoritarisme i d'imposició, governa per sobre de tothom. I després del seguiment massiu d'aquesta vaga, retiri el TIL i faci les coses com cal, la seva incapacitat ens obliga a demanar la seva dimissió i la del seu equip, i la seva incapacitat ens demana que el president cridi les parts, dialogui i cerqui solucions. Li demana la societat, la comunitat educativa, els pares i mares ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, miri, a mi, que em digui que estan en contra del nostre tractament integrat de llengües la plataforma Crida i una sèrie d'associacions totalment vinculades als seus partits polítics, per a nosaltres açò no és la representativitat del poble...

(Remor de veus)

També li vull dir que no és veritat que pares i mares hi estiguin en contra, no és cert...

(Se sent una veu que diu: "no és cert?")

...i ho saben perfectament, però també li ho repetesc, per molt que cridin els programes es voten a les urnes no amb els crits del carrer. Vostès troben que és exemplar, fins i tot per a l'educació dels nostres infants, sentir gent que crida i que vagi insultant i que insulta, açò és exemplar? Açò no ho és, d'exemplar.

Miri, al Partit Popular el varen votar de manera tan aclaparadora perquè havia de fer canvis molt importants, perquè la societat balear precisava d'aquests canvis, i açò és el que feim, no governar perquè ..., per ser amables amb tothom, sinó governar amb responsabilitat, passi el que passi, governar pel mandat electoral de les urnes i açò és el que farem i si d'aquí a dos anys o menys no ho volen, la població balear no ho vol, idò no passa res, açò és la democràcia, però mentre governam, ho farem amb el sentit de la responsabilitat i no és veritat que la conselleria no hagi posat els recursos necessaris, les escoles tenen els recursos per començar i vostès ho saben, una altra cosa és voler fer veure el contrari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 9411/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 9411/13, relativa a dades d'ocupació, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular es va presentar a les darreres eleccions amb un compromís clar amb els ciutadans de sanejar els comptes públics, de recuperar l'economia i d'apostar per les autopistes de l'educació i pesi a qui pesi, molesti a qui molesti, el Partit Popular ho està complint.

Ens poden insultar, ens poden dir dictadors, ens poden dir franquistes, poden ser maleducats els que donen lliçons d'educació, poden fer un circ disfressats i amb cartellots, però el més democràtic que hi ha és complir els compromisos electorals i el Partit Popular ho està fent i ho fa amb realitats, sense comèdies ni dobles discursos, sense hipocresia i apostant per unes contínues reformes que absolutament totes des de l'inici de la legislatura han estat rebutjades per l'esquerra, a la qual només interessa agitar el carrer i generar confusió mediàtica, és la història d'aquests dos darrers anys.

(Alguns aplaudiments)

Uns, el Partit Popular, fan reformes valentes, afronta la realitat i està recollint els fruits positius, i els altres posen pals a les rodes, no ofereixen alternatives, continuen estancant-se al passat i s'amaguen quan veuen que s'equivoquen en tots els seus pronòstics.

Precisament, una mostra, la tenim en les xifres de l'atur i de l'economia, per això avui podem parlar que Balears lidera per tercer mes consecutiu la davallada de l'atur, que generam feina neta per quart mes consecutiu, que creixem un 0,3% en el segon trimestre, que augmentam en creació d'empreses, que superam la mitjana nacional en contractes indefinits, que incrementam les vendes en el sector comerç, que lideram la despesa turística i l'oferta i l'ocupació hotelera i que creixem en la facturació del sector serveis; dades positives, líders en l'àmbit nacional i bones expectatives des de la prudència.

La situació de l'atur a poc a poc es va capgirant com també passarà en l'educació i en les reformes educatives que avui centren aquest plenari, que quan doni els seus fruits l'esquerra canviarà de discurs, cercarà un altre motiu d'agitació social, però mentrestant el Partit Popular i els ciutadans sabran qui ha estat capaç de complir amb les generacions futures.

Per això, Sr. Conseller d'Economia, volem que ens valori les darreres dades d'ocupació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, mire, los datos de los últimos meses sobre la situación laboral de nuestras islas nos permiten ser relativamente optimistas. La situación ya es mejor que el año pasado. En Baleares llevamos diez meses consecutivos de bajada de paro, diez meses, y encadenamos cuatro meses creando empleo neto, objetivo último.

Tanto el número de afiliados a la Seguridad Social como la cifra del paro nos confirman que nuestra comunidad va por el buen camino, por delante de todas las comunidades autónomas de España. Sin embargo, prefiero tomar estas cifras con prudencia y no olvidar el drama personal que padecen familias que ahora mismo no tienen trabajo y por tanto están pasando un mal momento.

Dicho esto, debemos subrayar y empiezo a dar datos. Ocupación, las Islas Baleares crean empleo neto en términos interanuales por cuarto mes consecutivo, cuatro meses seguidos, somos además la única comunidad autónoma en la que sube la afiliación a la Seguridad Social en términos interanuales, en agosto nos situamos en 464.920 personas afiliadas, lo cual supone un aumento de 6.331 personas ocupadas respecto del mismo mes del año 2012, incluso en relación al mes de julio la afiliación de la Seguridad Social se incrementó en agosto, 309 personas más con contrato. Es la primera vez en toda la serie histórica de afiliación, es decir desde el 2004, que la afiliación sube en el mes de agosto respecto del mes de julio.

En cuanto a los tipos de contrato, señalar que el número de contratos indefinidos suben. En comparación con el año pasado la contratación indefinida aumenta un 10,7%, más que la contratación temporal que sube en un 2,5. Además, el número de contratos indefinidos sobre el total de los contratos supera en Baleares con un 8,2% la media nacional.

Datos de paro: el número de parados en agosto alcanzó las 69.500 personas, 5.460 menos que en agosto de 2012, es decir, registramos un descenso del 7,28%.

Así, hablamos ya del décimo mes consecutivo que el paro en nuestra comunidad experimenta un descenso interanual. Baleares vuelve a estar a la cabeza a nivel nacional. El paro en términos interanuales, Cataluña, Canarias y nuestra comunidad están por encima de la media de toda la nación siendo Baleares...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

....la mejor.

I.17) Pregunta RGE núm. 9400/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a burla del Govern a la democràcia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 9400/13, relativa a burla del Govern a la democràcia, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sra. Presidenta. Sr. President, el Tribunal Superior de Justícia ha suspès l'aplicació del TIL perquè no complia amb la participació ni amb la negociació col·lectiva. Creu que fer un decret llei per imposar el TIL desacatant una resolució judicial és la millor manera per recuperar el diàleg?

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, Sr. Barceló, veig que no s'ha assabentat massa del que ha passat en aquests darrers dies en relació amb el tractament integral de llengües. S'ha cregut vostè, s'ha cregut les seves incoherències i ara formula una pregunta que ja el seu enunciat per si és fals.

Sr. Barceló, ningú no ha desacatat cap tipus de resolució judicial, s'ha aprovat un decret llei que supera el defecte formal i permet que aquest curs s'iniciï amb l'aplicació del trilingüisme.

(Se sent una veu de fons que diu: "inconstitucional")

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, som pare de tres fills en edat escolar i com a pare li dic que deixi..., que prou d'insultar els pares dient que no volem anglès per als nostres fills. Com a pare li dic prou d'insinuar que els pares no volem el millor per als nostres fills, li dic prou de tractar els consells escolars com a menors d'edat, li dic prou de perseguir els professors i els mestres acusant-los d'adoctrinadors, li dic prou de demanar o d'insinuar llistes negres, Sr. Bauzá.

Apliqui el seu programa electoral, apliqui'l. El seu programa electoral deia "funcionament consensuat que no impliqui modificacions estructurals com en l'alternança política", funcionament consensuat que no impliqui modificacions per a l'alternança política.

Bé idò, Sr. Bauzá, Sr. Bauzá, no ho aconseguirà, no ho aconseguirà, d'aquí dos anys el decret de trilingüisme el derogarem per aplicar un model consensuat amb la comunitat educativa, un model que destini recursos suficients, un model que tenguí en compte l'autonomia dels centres, un model que tenguí en compte la realitat sociolingüística de cada centre.

I ara, Sr. Bauzá, vostè encara és a temps d'arreglar el que aquí fora li reclamen aquests ciutadans invisibles, ciutadans i ciutadanes que vostè no vol veure. Encara és a temps d'aquesta situació, aquesta vaga que vostè ha provocat, vostè n'és el responsable, d'arreglar-la, asseguí's a parlar i a dialogar amb la comunitat educativa, escolti i arribi a una solució dialogada si és que encara queda seny i sentit comú en aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló, vagi per endavant, torn a repetir, que aquest govern respecta i acata totes les resolucions judicials. i la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, el que determina és que hi ha una suspensió cautelar que afecta l'annex d'aplicació del calendari i les instruccions per aplicar-lo i a més a més, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...cosa que vostè no diu, vàlida i avala tots els beneficis de l'aplicació d'aquest trilingüisme. Li he de dir que això ve motivat com a conseqüència d'una errada procedimental i que per això aquest govern empra totes les eines legals que té al seu abast precisament per solucionar-ho.

No tan sols hem acatat la interlocutòria, sinó que a més hem anat més enfora, s'ha suprimit, s'ha derogat l'article 20, s'ha fet una modificació d'aquest article perquè quedi molt més clar i perquè no hi hagi possibles interpretacions.

Sr. Barceló, aquest projecte educatiu s'aplicarà per dos condicionaments, un, perquè és el millor en el nostre entendre per als nostres fills i segon, perquè és un dels nostres compromisos electorals. Si el que planteja vostè és que jo no compleixi els meus compromisos electorals, legítims i avalats i referendats per les urnes, li diré que de cap manera.

Sr. Barceló, tot el que vostè proposa ara, ja ho va proposar fa dos anys en les eleccions i el resultat que va tenir és que la societat no volia el que vostès estan proposant i per això, vostè té una minoria no representativa de la majoria d'aquesta societat balear.

Per tant, jo respect les minories. Ara, Sr. Barceló, vostè i tota l'oposició haurien de veure, tots, si vostès, la minoria, respecten realment la voluntat de la majoria. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Se sent una veu de fons que diu: "no té res a veure")

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 9418/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears (VI).

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 9418/13, relativa a problemàtica en l'educació a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, avui no és un dia normal ni aquest és un començament de curs normal.

Fa tres mesos que li deman un debat parlamentari per parlar d'educació i per trobar punts de trobada entre tots. Fa tres mesos que li demanam que obri el Parlament i vostè l'ha mantingut tancat a la veu del poble. Li he demanat per carta una reunió urgent amb la comunitat educativa i les forces polítiques per desbloquejar aquesta vaga, vostè s'ha negat a escoltar tothom, Sr. President.

Aquesta vaga, deixin de dir-ho, no és política, no és d'aquests partits polítics, li han dit que no al TIL tots els sindicats educatius, els quatre, li ha dit que no FAPA, per tant, pares i mares, li han dit que no Escola Catòlica, escola concertada, li han dit que no la Universitat de les Illes Balears, li ha dit que no l'Associació d'Inspectors Educatius, li ha dit que no el Sr. Joan Huguet, és un roig temerari el Sr. Joan Huguet, Sr. Bauzá?

Escolti la gent, escolti la comunitat educativa, li deman: per què, Sr. President, no ha fet absolutament res perquè aquest curs començàs de manera normal?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, aquest govern el que fa és defensar el dret a l'educació de tots els nins, respecta el dret a la vaga, però defensa i defensarà el dret a l'educació.

El que hauria d'explicar vostè és què ha fet vostè i el seu partit per intentar que aquest curs escolar no comenci amb normalitat, aquesta és la seva gran aportació. Expliqui-nos a tota la resta de ciutadans que pensam que sí aquest curs hauria d'haver començat amb normalitat.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Miri, Sr. President, li he ofert diàleg i una trobada, vostè s'hi ha negat, ni tan sols m'ha contestat.

Sr. President, què ha fet vostè en l'educació a les Illes Balears? Jo li ho relataré. Vostè ha estat el president -i d'això n'és responsable- que ha llevat mil interins a l'educació pública, ha llevat 120 milions d'euros a l'educació pública, començam el curs amb 491 professors menys que l'any passat i més de 3.000 alumnes més a les aules, ha augmentat la ràtio.

Sap vostè, Sr. President, que si parlàs amb els educadors li dirien que hi ha nins que van a l'escola sense haver fet ni una menjada diària? Sap, Sr. President, que vostè ha llevat els recursos perquè les escoles puguin tenir els recursos necessaris, materials, bàsics per als infants? Sap, Sr. President, el que ha fet damunt aquesta situació de degradació de l'educació?, insultar els docents, insultar els servidors públics, i jo vull fer un reconeixement a tota la comunitat educativa, un reconeixement públic d'aquells...

(Alguns aplaudiments)

...d'aquells que fan el que hauria de fer el Govern d'aquesta comunitat autònoma, que és defensar una educació pública i de qualitat, que és el que pertocaria fer al seu govern, Sr. President, i, damunt de tot això, ha imposat un decret de trilingüisme que no es pot aplicar, la seva dèria contra el català, contra els docents i contra l'educació pública li fa fer desbarats.

Sr. President, Sr. President, per favor, posi seny, jo avui sent molta vergonya, molta tristesa i molta preocupació en veure en quines mans estam. Posi seny, encara és a temps a desconvocar aquesta vaga, de...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, com sempre les seves manifestacions sempre juguen a confondre l'opinió pública. Miri, els alumnes de les Illes Balears no es mereixen que vostè vengui aquí, a aquesta cambra, i critiqui un projecte educatiu que sense cap tipus de dubtes supera el projecte anterior que implica un fracàs i un abandonament escolar, un projecte nou educatiu que és molt positiu per als alumnes, per al seu projecte laboral, per al seu projecte futur i per al seu projecte vital, un projecte educatiu que a més a més assegura un equilibri entre les nostres dues llengües i la introducció d'una nova llengua en aquest cas, l'anglès.

Sra. Armengol, els alumnes de les Illes Balears no es mereixen que vostès ens donin lliçons de sistemes educatius que han fracassat estrepitosament amb resultats comprovables a tot Espanya i a les Illes Balears. El que menys es mereixen són crítiques i lliçons seves que han presentat programes educatius que assegurin un fracàs escolar, però, sap què pens, Sra. Armengol?, el que pens és que els alumnes, a vostè, li són igual, pens que els projectes educatius vitals dels projectes de futur dels alumnes els són igual i pens que les seves famílies els són igual, a vostè tot li és igual mentre pugui criticar i atacar el Partit Popular i aquest govern, que és el que ha fet des del primer minut, el no a tot.

Sra. Armengol, vostè ha defensat i defensa un model d'immersió i d'imposició que no ha estat avalat per les urnes i que precisament en aquest cas ens demostra un augment del fracàs escolar. Nosaltres apostam i valoram la llibertat, i vostè l'únic que defensa és l'ensenyament en català.

Per cert, també li anticip que nosaltres no defensarem el català que es parla a Catalunya, nosaltres defensarem el català que varem aprendre dels nostres pares i dels nostres padrins, les nostres modalitats lingüístiques que tant vostè "avorreix".

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

II. Interpel·lació RGE núm. 9176/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs 2013-2014 a les Illes Balears.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 9176/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs 2013-2014 a les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, esperaré al final d'aquesta interpel·lació les disculpes de la Sra. Consellera per les paraules d'abans.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però, en primer lloc, també vull fer un reconeixement, jo també, als docents que avui són aquí, a tots aquells que ahir i avui es van mobilitzar i es mobilitzen en defensa del que és de tots, en defensa de l'educació pública, una mobilització democràtica reconeguda per la Constitució, que va dir alt i fort: açò no! I ho continua dient.

Així no, senyors del Govern, educació pública i de qualitat sí, però no un model d'educació imposada sense parlar, sense escoltar, sense dialogar.

Per açò, senyors i senyores diputats i diputades, després de l'expressió de rebuig, davant l'agressió d'aquest govern, davant el seguiment massiu de la jornada de vaga, per dignitat, -una altra vegada, Sra. Consellera-, per fer honor a les seves paraules en què demanà consens, diàleg i acords, vagi-se'n, vagi-se'n! Perquè vostè ha aconseguit el que mai cap govern no havia aconseguit: que tota la comunitat educativa estigui en contra de les seves mesures, del seu autoritarisme i que vostè encara sigui aquí, és una ofensa a la dignitat del professorat, una ofensa al sector educatiu, ...

(Alguns aplaudiments)

... una ofensa a la gent d'aquest país i a les seves famílies, i ara també a la meua.

Sra. Consellera, vostè ha manipulat les xifres de la vaga, menyspreant un moviment sense precedents. Se n'adona que manipula, menysprea, insulta un sector que el que necessita és consens, el que necessita són acords?

Vostè va amb una arma de destrucció massiva a un sector que necessita diàleg, acords, voluntat de cedir.

No ens vengui a dir que aquest inici de curs és com qualsevol, avui no és un dia normal en el nostre sistema educatiu, Sra. Consellera, no ho ha estat cap dia des de l'inici de curs, ni quan es va incorporar el professorat, dia 2 de setembre, ni quan tocava incorporar-se l'alumnat, dia 13; ni ahir, dia 16, quan més d'un 90% dels docents van fer vaga, una vaga que va ser secundada pels pares i mares.

Sí, Sra. Consellera, aquest inici de curs hi ha hagut més incidències que els quatre degotissos al centre de Son Rullan que explicava el seu secretari autonòmic, a unes declaracions que encara fan empegueir. Aquest inici de curs mai no podia ser normal, perquè ja quan es van incorporar els professors, dia 2, en mancaven almanco tres: Jaume Bonet, Rafel Andreu i Marga Seguí; els tres directors de centres ...

(Alguns aplaudiments)

... els tres directors de centres de secundària de Maó expedientats de manera desproporcionada, com he dit ja, injusta i il·legal per vostè, amb la prohibició d'exercir les seves funcions, no només de director, sinó també de docents. Cada dia els seus companys de centre han fet sentir la seva absència; cada dia han publicat fotografies en els mitjans de comunicació, tant escrits com digitals, amb una cadira buida, escenificant que els en mancava un, però que tots eren directors i que aquell dia no tenia res de normal. Aquesta serà per a sempre una taca en la seva gestió que ja no esborrarà mai més i que deixarà ben patent que aquest inici de curs no és com els altres, que de normal no en té res, com han expressat tots els claustres dels centres de Menorca.

La segona taca seran les paraules que m'ha dirigit abans.

Perquè tampoc no és normal que un conseller, vostè és consellera, i el seu equip siguin desmentits i desautoritzats públicament per la pràctica totalitat dels professionals del món educatiu d'aquesta comunitat autònoma: pels inspectors, pels directors dels centres, per la UIB i les seves iniciatives han estat qüestionades pels consells escolars, pel Consell Consultiu i pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

O li sembla que pot ser normal un principi de curs en què la conselleria implanta un nou model a cop de decret llei, en lloc de cercar la complicitat d'aquells que ho han de portar a terme? Li sembla normal que les explicacions al rebuig de la comunitat educativa sigui que és que no volen que els seus fills aprenguin anglès, que els docents són uns ganduls o que la gent no s'ha llegit el decret? A quin cap cap aquesta simplicitat argumental per explicar la complexitat del moment que viu el sistema educatiu de la nostra comunitat autònoma? És que no ho ha sentit ben clar que anglès sí, però així no?

Miri, li llegiré un fragment molt significatiu d'un escrit de l'Associació de Directors de Secundària que defineix molt bé aquest moment que serà històric, diuen: "Mai fins ara no havíem viscut un inici de curs tan convuls com l'actual, ni som aliens al distanciament que s'ha produït entre la comunitat educativa i la consellera Camps a causa de l'aplicació del TIL. La implementació del trilingüisme és del tot inviable en els terminis que es proposen, en açò coincidim -diuen ells- amb el dictamen del Consell Escolar, del Consell Consultiu i les interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears."

Açò és inaudit, com poden fer orelles sordes a aquestes apreciacions dels que en saben?

I encara més, digui'm, pot ser normal un inici de curs quan encara tothom està esbalaït de com han pogut ser vostès capaços, de com s'han atrevit a burlar l'acció de la justícia que els ha suspès cautelarment el calendari d'aplicació del TIL, publicant un decret llei que recull tot allò que ha suspès el Tribunal Superior de Justícia, i deroga l'article 20 que en el seu moment se'ls havia passat d'alguna manera?

Vostès, que són majoria en aquest parlament i a moltes institucions, en dos anys i mig de gestió han aconseguit ser minoria en el carrer, amb una evidència molt colpidora en el sector educatiu. Han tingut prou amb dos anys i mig d'una gestió caòtica, ineficient i ineficaç, incoherent, pensada des de la ideologia i no des de la pedagogia, per semblar el desconcert en la comunitat educativa, que, finalment, ha dit prou. No hi ha antecedents d'un curs que comenci amb una vaga, Sra. Consellera, vostè serà la primera amb tal honor.

Però que ningú no ho trobi estrany, la seva política ha estat tant destrallera que el que era un anunci de vaga a finals del curs passat, que ningú no tenia prou clar si aconseguiria mobilitzar majoritàriament el professorat, no per falta de ganes, sinó per qüestions econòmiques en molts casos, s'ha convertit en una realitat de considerables proporcions al dia d'avui. El que va començar com un conflicte entre la conselleria i els sindicats, s'ha estès de dia en dia alimentat per les seves declaracions insultants, pel seu menyspreu cap al professorat, pel seu autoritarisme, per la seva manca de diàleg, per l'abús de poder, per les seves provocacions, per la seva intransigència, fins que ha esdevingut un conflicte total, un conflicte global.

Tothom està en peu de guerra: li han dimitit consells escolars, equips directius; altres no volen dimitir perquè diuen que és açò el que vostès voldrien; fins i tot els pares i mares, que és el col·lectiu que més es pot veure perjudicat per una vaga, s'han posat al costat dels docents.

Però el més greu de tot és la presumpta il·legalitat de les seves accions: amb els directors de Maó; amb el calendari i les instruccions d'aplicació del TIL; amb la rebel·lia davant les interlocutòries judicials. Però nosaltres, una i una altra vegada acudirem a la justícia, al Constitucional també, perquè les coses no es poden fer d'aquesta manera. Només vostè i el president Bauzá tenen la culpa de la vaga; només vostè i el president Bauzá són els responsables davant els pares i mares d'aquesta comunitat que els seus fills no hagin pogut començar l'escola amb normalitat, no cerqui altres culpables, són vostès. És el fracàs de la seva gestió, feta a esqueses de la comunitat educativa, en contra de la llengua pròpia i obviant l'alumnat que més dificultats té.

És aquesta l'educació de qualitat que volen? És aquesta la que volem? Són vostès capaços d'oferir-la al nostre alumnat? Una educació de qualitat per ara no ho sembla.

I més que ningú, sí, vostè és al front. Dimiteixi, Sra. Consellera, perquè és l'única sortida que té en aquests moments davant la comunitat educativa, davant aquest parlament, per aguantar la seva dignitat!

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula ara la representant del Govern, la consellera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. En una cosa crec que té raó, crec que té raó perquè li dec una disculpa amb el tema familiar, no s'ha de mesclar amb la política els temes de família, i crec que en açò té raó, tal vegada és fruit de la crispació.

Dit açò, li vull dir una cosa, es ralla de moltes coses, es ralla de professors, de crispació i ningú no ralla dels alumnes, ningú ralla del fracàs escolar del 39% que té Balears; vostès han tingut la seva oportunitat de governar, han tingut la seva oportunitat de fer qualche cosa per aquest fracàs, i no han fet res, res de res.

El tractament integrat de llengües és una revolució dins el sistema educatiu i serà molt bo, n'estam segurs. I amb el sistema integrat de llengües es defensa la nostra llengua, el català que es ralla a les Illes i el defensam amb passió, el practicam a la vida diària. La llengua ha de ser un vincle de diàleg, de pau, no pot ser un vincle, com pretenen vostès, se'l volen apropiat, vostès no poden pretendre apropiat-se una cosa tan important per a tots els illencs com és la nostra llengua. No donin lliçons, s'ha de rallar, simplement, s'ha de practicar, i el tractament integrat permetrà que continuem estimant, conreant i estudiant la nostra llengua, que dominem el castellà i que aprenuem l'anglès.

Vostès creuen en una altre sistema, està molt bé, no hi ha problema, nosaltres no hi creim en aquest; vostès creuen en un sistema d'immersió, nosaltres creim que amb el nostre sistema de tractament integrat aconseguirem, precisament, el mateix, defensar la nostra llengua, el castellà i l'anglès. Simplement discrepam, açò és tot, però la discrepància després es basa en el que han volgut les urnes.

No ens ralli d'humilitat, no donin lliçons d'humilitat, vostès no es caracteritzen quan governen per ser humils, precisament.

Nosaltres hem elaborat un sistema lingüístic, el tractament integrat de llengües, que permetrà la igualtat, la universalitat a tots els nostres estudiants, des dels més humils fins als més rics, i açò és el que no han d'oblidar. Nosaltres volem que els nostres infants, els que no es poden permetre pagar classes particulars, que no es poden permetre pagar classes d'anglès, rebin exactament el mateix, açò és el que nosaltres volem. Nosaltres no volem que els nostres estudiants se'n vagin a una universitat, els comencin a donar assignatures en anglès, resulta que no puguin fer intercanvis perquè no tenen un nivell, resulta que no els poden donar el graduat perquè necessiten també un determinat nivell d'anglès, a causa del Pla Bolonya, i resulta que els pares que ho poden pagar paguen classes a l'estranger i paguen classes particulars; però i els que no ho poden pagar, hi pensen vostès amb les classes humils? No hi pensen. El nostre sistema és un sistema per a les classes humils també, senyors, és per a tots.

Jo sempre havia dit, jo sempre havia defensat, fa anys, deia el Partit Popular és un partit dels obrers, perquè si no sense el vot dels obrers, de les classes humils, no s'aconsegueix una majoria absoluta, i per açò jo sempre defensava: som un partit dels humils, dels treballadors, perquè els donam les mateixes oportunitats dels que es poden pagar i tenen més poder adquisitiu.

(Remor de veus)

No em digui que no és un decret que no ha passat el consens, va passar pel Consell Escolar, va passar pel Consell Consultiu; en el Consell Escolar hi ha representada tota la classe educativa i es va aprovar. Una altra cosa és l'annex, però l'annex és molt petit, simplement marca les dates d'aplicació. Però és que pensin vostès que va passar pel Consell Escolar, afirmativament i favorablement, que resulta que bastava amb una resolució del director d'Innovació i el director hagués aplicat el procediment d'implantació que ell considerava pertinent, açò va ser aprovat pel Consell Escolar, i no, açò no ho tenen present. Doncs, el Consell Escolar representa tota la comunitat educativa.

Ens diuen que ho ofenem, açò no és ver; que insultam els professors, açò no és ver; jo sempre he dit en aquesta cambra que la immensa majoria de professors són bons professionals, silenciosos, que no criden.

(Remor de veus)

Ara també n'hi ha d'altres que no són així i que criden i aquests són els que vostès inflen, aquests són els que vostès crispen. Per què quin sentit té que vostès, representants polítics, se'n vagin a assemblees, a reunions de professors si no és per crispar, vostès, de tots els seus equips. Un govern no vol

crispació, un govern vol consens perquè vol que la societat prosperi, vol que la societat millori, vostès són els que volen la crispació i, si no, açò és un exemple, des que hem començat, perquè no es fan les polítiques que vostès volen, vostès crispen. Vostès són els crispadors, senyors, no un govern que el que vol és pau i que els alumnes comencin amb tranquil·litat a les aules.

Les xifres de vaga no les ha manipulat ningú, són les que són; les xifres de vaga ens les donen, ens les envien els secretaris del centre, certificades cada dia del dia anterior, per escrit, amb document públic. Jo he de presumir, perquè respect els professors, que no són falses, que quan un secretari i un director d'un centre ens certifica i per escrit ho posa dins el GESTIF, aquestes dades, perquè respect precisament els professors, he de pensar que són vàlides, perquè una cosa és dir que els respectam moltíssim i després dubtar del que ells firmen, hem d'anar als fets, no a les paraules.

Li deia que tampoc no creiem que sigui rebutjat per tothom, el tractament integrat de llengües no és rebutjat enmig del carrer.

Vostè ralla d'un inspector i ralla que són tots els inspectors. Hi ha una sentència d'un tribunal, perdó, una interlocutòria, per ser tècnicament correctes, i resulta que la interlocutòria només ralla de defecte processal i ja resulta que tot el tribunal ja està en contra de la política lingüística del Govern, açò no és ver, de la lectura..., basta llegir-ho, no fa falta ni que ho digui. Però no, a vostès no els interessa dir açò, a vostès els interessa dir que és tota la comunitat educativa i açò no és ver, açò no és cert.

Miri, poden anar al Constitucional o allà on vulguin, és un dret legítim en democràcia, ara, els ho repetesc, açò no vol dir que hagin de guanyar ni hagin de perdre, simplement acudirán a un tribunal i una altra persona donarà el seu parer d'una altra manera. Ara, els ho repetesc, no ens culpin d'una crispació que creen vostès, vostès creen un conflicte amb la llengua, vostès estan interessats a fer veure que no estimam la nostra llengua, el català que es ralla a les Illes Balears, només vostès, vostès volen monopolitzar una llengua que ens ha de servir per unir i que nosaltres empram, perquè si jo no m'estimés la meua llengua no la rallaria aquí i ara, i no em donin lliçons perquè jo ho aplic a la meua vida personal.

(Algunes aplaudiments)

No em diguin que insult els professors, perquè no és ver, no és ver, i m'he cansat de repetir per activa i per passiva que hi ha molts bons professionals, com per tot. M'he cansat de repetir, per activa i per passiva, una altra cosa és que a vostès no els interessa que es digui, que estava disposada a rallar de totes les condicions laborals, perquè la tranquil·litat és molt important amb els professionals i vostès em tanquen les portes. M'he cansat de repetir, per activa i per passiva, que enguany s'aplica el TIL perquè tenc totes les quotes tancades i perquè s'ha d'aplicar per mandat electoral, però que estava disposada a negociar el seu desenvolupament, i ho he dit a les taules de negociació, i vostès em tanquen les portes.

Qui és que no vol parlar, qui és que no vol rallar, qui crea la crispació? Ho volen tot o no volen res. No rallar significa que no estan d'acord amb els altres i basta que hi hagi una cosa que estigui d'acord amb vostès perquè aquesta cosa resulta que per això ja no volem diàleg, diàleg implica per a vostès cedir en tot. El Partit Popular no cedirà en tot, perquè el Partit Popular té una responsabilitat de govern i l'aplicarà. I si vostès volen continuar anant a les assemblees els dic que els fan més mal que no bé, perquè cada vegada que surt una fotografia seva al costat de professors, la gent diu: estan polititzats, perquè surt un partit o un altre determinat partit, no en veurà cap del nostre partit que se'n vagi a crispar i a exaltar els ànims a les assemblees, ni un.

(Petita cridòria i remor de veus)

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica per al Grup Parlamentari Socialista, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vostè en lloc d'explicar l'inici de curs ha fet una introducció en defensa d'un projecte que tothom li demana que retiri. Vostès, el Partit Popular, han dut coses al programa electoral i si un col·lectiu els ha demana que es retiri ho han retirat sense problemes, els hotelers, per exemple, els van demanar de retirar un projecte i el van retirar; els sanitaris, que no volien tancar dos hospitals, però al final no es van tancar; o els empresaris que no volien uns impostos, però al final no els ho han posat, vull dir, no digui que no poden fer el mateix amb el sector educatiu. Però vostè, amb la seva resposta el que fa és voler, però no pot, amagar la situació que viu el sector de l'educació a les nostres illes.

Una situació que no té precedents, que el caos és total, que la preocupació dels pares i les mares és evident, que el professorat està desmotivats per complir la seva tasca perquè ha perdut la interlocució, perquè s'ha dit d'ells que adoctrinen l'alumnat, i açò jo ho he sentit; que fan poques hores de feina, i açò ho he sentit, i que no llegeixen la normativa.

Home!, no diguin més que tot ho fan pels filles i les filletes, perquè tot ho fa per complir les ordres d'un farmacèutic que tampoc no sap res d'educació.

(Remor de veus)

No digui més que no volem anglès a les aules. Sí que en volem, tothom ho vol, però no així. Expliqui quina és la realitat d'aquest inici de curs, que avui totes les escoles...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...estan aturades, que si hi ha alumnat als centres és perquè han obligat a uns serveis mínims del 30%, que estan fent de guardaria perquè, classes, no se'n donen. La realitat és que vostès s'han comportat d'una manera tan prepotent que no es van començar a seure amb els sindicats fins a una setmana abans que comencés la vaga, quan ja els ànims estaven molt encesos.

Pensen donar alguna passa en la negociació? Com pensen solucionar aquest problema? Com hem de sortir d'açò, Sra. Consellera? La realitat és que hi ha tal desconcert per la implementació del TIL que s'han vist obligats a escriure una carta per tranquil·litzar els pares, que evidentment s'han espantat més. Els mateixos centres han denunciat públicament que la majoria d'escoles i instituts no tenen el professorat amb prou coneixements d'anglès per complir amb el projecte del TIL imposat per la conselleria; que les adscripcions de professorat no han respectat el perfil del professorat d'anglès que s'havia demanat; que hi ha centres que tenen mitja hora a la setmana l'auxiliar de conversa que han de pagar, d'avançar, ells; que moltes famílies ja han comprat els llibres en una llengua i que ara la conselleria els obliga a impartir les assignatures en una altra. Compensarà vostè aquestes famílies? Pensi que no són culpables de la seva improvisació al posar en marxa un projecte que no estava madur.

És una realitat també que hi ha 491 professors manco en relació al curs passat: de 14.686 a 14.195; i 3.626 alumnes de més. Com resoldrà açò? On ferirà aquesta baixada del professorat? És a dir, continuen amb retalls que el conseller Bosch va dir que ja no es repetirien? Que hi ha centres -és una realitat- com el Mestre Duran d'Alaior on fillets de cinquè i de sisè han de compartir aula perquè els manquen tres professors que han dit que no els arribaran; altres, com el Doctor Comas, denuncien que han perdut 40 hores d'atenció a la diversitat; que s'ha eliminat transport escolar a zones agrícoles. També és una realitat que les beques de menjador s'han convocat ara per l'any passat, cosa que limitarà l'accés de moltes famílies que ho necessiten, però que els seus fills no van poder quedar a menjador. I el que és pitjor, no sabem si aquests fills van anar prou alimentats aquest curs.

La realitat és que aquest nou curs, també a Menorca, encara no han trobat ningú que vulgui ser delegat territorial d'educació després de la dimissió de l'anterior dia 1 d'agost. Pensa cobrir la plaça?, és cert que tothom li diu que no quan li fa una proposta?

També és una realitat que cada vegada que un membre de la conselleria fa declaracions no fan altra cosa que encendre els ànims. L'anunci darrer de fer un registre i controlar el contingut dels llibres de text és una altra mostra.

Sra. Consellera, la llista no tindria final. Vostè cada dia que passa crea un nou incendi, o fins i tot ho fan els seus companys menorquins que amenacen amb llistes negres contra aquells que han exercit un dret democràtic que està reconegut per la Constitució. Sra. Camps, estem en un estat d'emergència educativa, i vostè, aquesta urgència, ja no la pot resoldre. Dimiteixi, per favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica per a la consellera per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. No és de ver que tothom estigui demanant que es retiri el tractament integrat de llengües. Açò és el que volen fer veure, i nosaltres com a govern li deim que no es retirirà; no es retirirà perquè és el futur dels infants, dels al·lots de les nostres illes, i si vostès quan governin el volen retirar, ho hauran d'explicar a la ciutadania, i sobretot, per favor, quan vagin a la campanya electoral, diguin que el volen retirar, perquè veurem la població què diu, veurem si ho comparteix.

(Remor de veus)

Ara poden contestar-me, poden no deixar-me parlar, poden interrompre'm...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...però jo els dic..., jo els dic...

(Continua la remor de veus, alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segon, consellera. Un segon, consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...atreveixin-se..., atreveixin-se, quan els pares i els alumnes estiguin agafant nivells bons en llengua estrangera, estudiant la seva pròpia llengua i el castellà, atreveixin-se vostès i ho venguin a les urnes, veurem si els ho compren.

No digui que no té precedents aquesta vaga. N'hem vistes moltíssimes, de vagues, i també en educació. On eren vostès...?, em parlen del govern de les retallades, on eren vostès quan el govern socialista del Sr. Zapatero va descomptar als docents entre un 5 i un 7%? No els sentíem; o és que açò no eren retallades als professors?, o és que aquestes valen, quan retallen vostès?

Tot, senyors diputats, ho feim pels fillets i les filletes de les nostres illes, i per açò ho feim, a consciència, i ho feim en la confiança que anirà bé, que serà un projecte fantàstic, que permetrà als nostres alumnes agafar capacitats lingüístiques en les tres llengües, que permetrà, com els he dit, a totes les classes socials accedir a aquestes tres llengües amb total desimboltura sense pagar classes particulars. I estam convençuts, estam convençuts que aconseguirem millors professionals, professionals capaços de crear empreses a l'estranger perquè dominaran la llengua estrangera, professionals que faran feina a les oficines, a turisme, a tot el món laboral; professionals que seran competitiu a nivell de tot Espanya i tot Europa. Açò és la finalitat del Govern balear i no n'hi ha cap altra; si no, no tindria cap més sentit.

Quant als serveis mínims, els he dir que són els mateixos que vostès, senyors del pacte, van dictar el 2008 a l'escola concertada, i està publicat; no sé per què ara els troben tant i quan vostès els van implantar ho trobaven bé, correcte. El que sempre diem: no és el mateix governar que estar a l'oposició.

I per què li dic açò? Perquè els reiter que la crispació només els interessa a vostès. Nosaltres volem consens, nosaltres volem pau, nosaltres volem que a les aules els nostres alumnes aprenguin el que han d'aprendre, nosaltres volem negociar, volem llevar intranquil·litat als professors, però vostès no, a vostès els interessa crispar perquè els interessa que el Govern fracassi, a vostès els interessa vendre la política per damunt dels interessos dels infants. Vostès no fan prevaler l'educació dels nostres infants, vostès fan prevaler els seus objectius polítics.

Li diré que nosaltres no ens aixecat en cap moment de la taula, i estam oberts; els que es van aixecar de la taula negociadora es poden tornar a asseure quan vulguin. Encara els esperam.

(Remor de veus)

També li diré que, quant al tractament integrat de llengües, primer que seguirem tot el procés en uns quants mesos. Primer tothom estava en contra del TIL; després quan van veure vostès que la població de base dia que volia que els seus fills aprenguessin anglès i les dues llengües, després van canviar. Després resulta que són les formes, després la formació del professors, després dels alumnes...

(Alguns aplaudiments)

Aclareixin-se vostès. Mai no ho tindrien bé. No és de ver..., no és de ver..., no és de ver que s'hagi condicionat cap interí.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un moment, per favor; un moment, per favor.

(Més aplaudiments)

Senyora... Deman als serveis de l'ordre que per favor treguin aquesta persona del públic, per favor.

Ha de sortir del públic.

(Més aplaudiments)

Pot sortir, per favor, aquesta persona del públic?

Sra. Consellera, pot continuar.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Com els deia, la conselleria ha fet allò impossible per no perjudicar cap interí. Ha fet el possible i ha parlat amb les editorials perquè els llibres no siguin un problema. Les principals editorials ens van dir fins i tot que si hi havia qualche col·legi que havia de canviar un llibre pel tema d'adaptar-lo a una llengua o a l'altra, es canviaria sense cost (...). Tot açò ha fet la conselleria.

Amb açò els vull dir que, d'incendi, cap; no en volem cap, d'incendi, els incendis els creen vostès, però tinguin una cosa present: que nosaltres no ens desviarem de lluitar pels al·lots, no ens desviarem de lluitar pels infants i disminuir el fracàs escolar d'aquestes illes, perquè és una obligació, és un sentit de la responsabilitat, i l'aplicarem, sense fer mal a ningú i ajudant tot aquell que haguem d'ajudar, fins i tot el professorat, a qui faci falta, però no ho retirarem perquè creim que és el millor i creim que és un avanç importantíssim per a tota la comunitat de les Illes Balears. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 6474/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política general en matèria d'aigües, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5822/13.

En primer lloc passarem al debat de la Moció RGE 6474/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política general en matèria d'aigües, derivada del debat de la Interpel·lació RGE 5822/13.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda per defensar la moció, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller. I avui què hem de fer, Sra. Presidenta? Ho paga, venir a aquest parlament, quan el Govern se'n riu cara alta, del Parlament?, quan el Govern menysprea l'oposició com menysprea els mestres, com menysprea la mobilització cívica?; quan nega la realitat i s'enforinya dins el seu propi món, un món clos i estret? No venir, no venir a aquest parlament ha arribat a ser una temptació.

Perquè és un missatge. La gent ja no pot seguir entenent que venir aquí sigui una miserable pèrdua de temps per parlar a les parets, perquè vostès fan del parlamentarisme un exercici buit, teatral. En neguen l'ànima, el sentit, perquè el PP se'n regala del consens, se'n regala del debat, se'n regala dels arguments que donen els altres, se'n regalen de tot! I el dubte és: a què venim, idò?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antoni Alorda, li preg que s'atengui a la qüestió, per favor.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta. És que avui parlem del Pla hidrològic, d'un pla hidrològic que ja ha estat aprovat a Madrid, Sra. Presidenta!, ja ha estat aprovat! Què feim?

No hi ha hagut manera de tenir un debat sobre el Pla hidrològic de les Illes Balears abans que fos aprovat a Madrid. En parlem avui, tres mesos després de la interpel·lació, quan presentarem la interpel·lació tan bon punt com el Govern, a la fi, ens havia fet saber que el faria. Com vol que expressi el nostre parer polític en aquesta casa, que doni sentit a aquesta casa, i li ho dic a vostè, Sra. Presidenta, si no hi ha manera de fer un debat sobre temes com el Pla hidrològic de les Illes Balears? I com vol que no el contextualitzi amb tot el que està passant per veure si els senten?, perquè llavors els diuen que no existeixen, a tota la gent que hi ha aquí a fora.

El Sr. Conseller no s'ha dignat a contestar-nos les al·legacions. No només no ens ha contestat formalment, és que no ens ha citat a cap reunió ni una per parlar-ne. És l'estil del PP. I això després d'haver-lo hagut de sofrir insistint una vegada i una altra que havia aturat el pla hidrològic l'anterior legislatura perquè no hi havia hagut prou debat. L'hem hagut de sofrir dient això i no ens contesta les al·legacions. Pot pensar que aquell fos el motiu! En traducció TIL, *you can't think* que això fos el motiu, *you can't think!* Per l'amor de Déu!

El motiu era doble, ho diguérem en aquell moment i ho dic ara, hi havia dos únics objectius: permetre treure més aigua dels aqüífers sobreexplotats i permetre urbanitzar zones humides. Ho diguérem fa dos anys i mig i avui s'ha constatat, i hem de convenir que teníem tota la raó. Mentida era que no hi hagués debat, mentida és que n'hi hagi hagut ara, i més mentida encara és que fos la manca de debat el que fos el motiu per retirar el Pla hidrològic, com s'ha demostrat amb com s'ha tramitat.

També (...) hauria dit el conseller que parlaríem de la Llei del sòl. Jo li dec haver sentit dir dotzenes de vegades. Bé, idè, ja ha arribat, ja ha estat aquí. No ens han contestat les al·legacions, ni una sola reunió per parlar-ne. Bé, l'estil del PP. L'educació no és el seu fort, senyors diputats del PP.

(Remor de veus)

El PP, tant entusiasta de la celeritat que ens justifica fer decrets lleis com les bunyoleres fan bunyols, amb una diferència, que els bunyols han de ser bunyols, però les lleis no ho han de ser, i en tot cas, amb aquesta celeritat, no hem trobat cap mecanisme perquè el Parlament parli dels plans quan n'ha de parlar. No hi ha hagut manera, Sra. Presidenta; qualche cosa haurem de canviar, qualche cosa haurem de canviar. O només els mecanismes han de ser hàbils i ràpids per al Govern? No m'estranya que el Sr. President trobi que sobren diputats, és que no m'estranya, sobretot després d'haver hagut de sofrir la mitja hora de minuts publicitaris del Partit Popular. Així com actua aquest govern pareix que allò que sobra és el Parlament.

Tanmateix avui hem optat per pujar a la tribuna i deixar constància que hi ha una altra manera d'entendre la gestió de l'aigua, però sobretot per deixar constància d'una cosa que avui és molt més important: hi ha una altra manera d'entendre el Parlamentarisme, hi ha una altra manera d'entendre la democràcia, hi ha una altra manera d'entendre la política. I aquí som, i efectivament tindrè poc temps per parlar dels quinze punts que teníem, quinze punts que al cap i a la fi es resumeixen en un, com tots els grans manaments que en el món hi ha, que és tornar als nivells de protecció de recurs aigua que tenia el projecte de pla hidrològic que va aprovar l'anterior govern i que va ser avortat, propostes per a millora de l'aigua, per a millora de recurs que han estat sistemàticament eliminades en el Pla hidrològic aprovat.

Per exemple, proposam que el Govern mantengui la delimitació de les zones humides que havien fet els tècnics, la que havien fet els tècnics; cap consigna política, la que havien fet els experts, allà on ens havien dit que hi havia una zona humida o una zona humida potencial que s'havia de protegir facem-ho. Vostès les han reduïdes només per poder-hi urbanitzar damunt, 24 zones humides reduïdes per criteri polític, un criteri polític ideològic que s'ha posat per damunt dels tècnics, als quals s'ha dit que no tenien sentit comú, per paga, amb el respecte habitual del Partit Popular pels tècnics i els experts.

Tanmateix no se'n sortiran tan fàcilment, també ho vull dir aquí, perquè al cap i a la fi les zones humides estan protegides internacionalment. Hi haurà -i ho anunci- un embolic jurídic considerable si algú intenta urbanitzar Ses Feixes; hi haurà un embolic jurídic considerable si qualcú intenta urbanitzar Ses Fontanelles, com ha passat a Cala Carbó, per voler lligar la urbanització a urbanitzar la zona humida de L'Ullal, una zona humida de L'Ullal que la Conselleria de Medi Ambient en temps de Jaume Font va dir que no es podia urbanitzar perquè era una zona humida, i d'aquí, d'aquí, ve molt del que ha passat a Cala Carbó, per cert un indret, Cala Carbó, on tots els partits polític varen demanar la seva protecció, tots els partits polítics varen demanar la protecció de Cala Carbó. El Sr. Conseller no, el Sr. Conseller ben alerta, el Sr. Conseller no ha demanat res mai, de protegir, però el Partit Popular, el Partit Popular d'un

temps, d'un temps, el que hi havia un temps, que demanava alguna protecció, aquest Partit Popular va votar a favor de protegir Cala Carbó.

Però no s'han conformat a retallar les zones protegides, és que també els han posat una definició estranyíssima: diu que els plànols d'un pla hidrològic són orientatius. Què fa el Pla general d'un ajuntament amb un plànol orientatiu?, el posa o no el posa dins els plànols? I per què? Evident, evident: per poder remoure i modificar a interessos de l'urbanitzador, del promotor, la delimitació experta, tècnica, del que era la zona humida.

En el punt cinquè, va al marge del Pla hidrològic, i jo crec que seria un gest del Govern o del Partit Popular si hi donàs suport. Volem que ens doni les dades que té sobre els drets d'extracció d'aigua subterrània que hi ha actualment vigents en cada unitat hidrogeològica de les Illes Balears, les que tenguim, en especial, evidentment, en els aqüífers sobreexplotats; que ens doni les dades que té, quanta aigua avui es pot extreure legalment de cada una de les zones hidrològiques. Seria una mostra de transparència important, perquè per a nosaltres, i jo crec que hi hem de convenir, aquesta és l'única manera de comprovar si és o no raonable continuar permetent noves extraccions en aqüífers que avui, segons el Pla hidrològic aprovat pel Partit Popular, estan sobreexplotats.

De fet demanam, i crec que és un element de prudència elemental, que no hi hagi noves concessions sobre aqüífers sobreexplotats, tret, és clar, que es donin de baixa drets, i es poden donar baixa a drets que en aquest moment no s'estan explotant, perquè hi ha més drets que no explotacions. Però vostès volen -el conseller està fort i no et moguis- que s'hagin de donar noves extraccions sobre aqüífers que ja considera sobreexplotats maldament ja estiguin sobreexplotats, i això ens pareix irresponsable.

També demanam vetllar per aquestes explotacions. Ho feien a través dels plans de seguiment i gestió de les masses d'aigua, que és una figura prevista a la mateixa directiva d'aigües; vostès els han llevat.

Per això mateix tampoc no estam d'acord que no sigui necessària una autorització per als pous de més de 7.000..., fins a 7.000 metres cúbics. Vostès saben que això és una autorització històrica a les Illes Balears, de molt enrere, sobretot en els aqüífers sobreexplotats. Per què?, perquè no sabem els drets que hi ha en aquest moment. Sense saber els drets que hi ha en aquest moment sobre els aqüífers sobreexplotats, sabent que estan sobreexplotats, com podem continuar deixant fer pous sense ni tan sols autorització administrativa? Primer aclareixin quina aigua hi ha, quins drets hi ha, i després ens pareixerà bé anar a les declaracions responsables, ens pareix bé llevar el tràmit, però en tenir garanties del que tenim avui, la pressió que tenim avui, sobre els nostres aqüífers.

En un altre punt, instam el Govern a actuar sobre la pèrdua de les xarxes municipals, promoure xarxes separatives, garantir la potabilitat de l'aigua en els subministraments municipals. No parlem només de doblers, que el PP els ha llevat tots, el Govern ha llevat totes les ajudes a aquest tipus d'infraestructures, no, també demanam les propostes que hi havia a l'anterior proposta de pla hidrològic, on es preveien mesures de qualitat a les urbanitzacions, on es preveien, sobretot, les conseqüències de no fer-ho. I també la garantia que aquestes infraestructures hidràuliques les farien els promotors; vostès han fet fantasies i calabrines, malabarismes, perquè les infraestructures les paguin els ciutadans, de les noves promocions, llevant l'obligació que hi ha a la Llei urbanística estatal que siguin els promotors els que hagin de pagar aquestes noves infraestructures.

Trobam també, jo diria que d'una insensibilitat majúscula per a l'ecologia, que els usos recreatius passin per sobre els altres aprofitaments, per exemple, els aprofitaments ecològics o, prioritat, els usos ambientals de l'aigua. Demanam recuperar l'ordre que hi havia a la proposta.

També trobam irresponsables el nivell d'extracció d'aigües que es permet a la costa. Clar que ha millorat respecte del 99, però empitjora molt respecte de la proposta que hi havia en el Pla Hidrològic de les Illes Balears aprovada i creim que és molt millor a unes illes que han patit tant per la salinització dels seus aqüífers.

També demanam revisar el règim d'explotació de les dessaladores perquè són un fiasco, un fiasco que ha reconegut el propi conseller, i això ja és nou, fins i tot demanant que se'n cuidi el ministeri, ja que ens va fer aquest regal tan enverinat, que se'n cuidin ells de la seva despesa. Però ja aquesta idea que serveixi l'aigua dessalada en el seu cost per regar camps de golf ens sembla estrambòtica.

I per últim, un punt que els hauria de fer empegueir, i acab, Sr. President, demanam una versió en llengua catalana del Pla hidrològic. Sr. Conseller, tant que estima els fillets i la llengua dels nostres pares la consellera, només hem donat un pla hidrològic en castellà. Aquest govern estima tant el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc, el formenterer, el pobler, el sineuer, el pollencí... que només fa el Pla Hidrològic en castellà. Per l'amor de Déu, és una vergonya! Actuin com un país i com el govern d'un país; estan obsessionats contra la llengua catalana. I els ho diuen els professors, els ho han dit els mestres avui, no se'n sortiran, sortiran més defensors dels país i de la llengua del país del que vostès fan comptes. Mentrestant, per favor, deixin de fer el fatxenda, deixin de fer el ridícul, actuïn com el Govern d'un país en comptes de com una secta embogida de fanàtics.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista es mantenen les esmenes 9583, 9584, 9585/13. Per defensar-les té la paraula el diputat Sr. Pons, Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Fa ara més de tretze anys la Unió Europea aprovava la directiva marc de l'aigua com una resposta al deteriorament de la qualitat i de la quantitat de les nostres masses d'aigua, una directiva que es va marcar un objectiu molt clar, l'any 2015 Europa ha de disposar d'uns aqüífers de bona qualitat i amb suficient quantitat alhora que haurà de fer una explotació sostenible en el temps dels seus recursos hídrics. Ho repetesc, l'any 2000 Europa es marcava l'objectiu de tenir a quinze anys vista les seves aigües superficials i subterrànies no només en bon estat sinó que, a més a més, amb un règim d'explotació que garantís en el temps un subministrament constant. I l'Estat espanyol, recollint les seves exigències, va aprovar el 2003 el text refós de la Llei d'aigües, mentre obligava les comunitats autònomes, que són les que tenen les competències pròpies en matèria d'aigües, a impulsar les mesures que considerassin més adients per garantir els objectius fixats.

Què va fer des d'aquell moment el Govern de les Illes Balears? El 2005 va iniciar els estudis tècnics i va obrir diversos processos de participació, els quals s'havien de culminar amb l'aprovació del Pla Hidrològic de les Illes Balears. D'aquells estudis tècnics s'arribà a una primera conclusió, unànime en tots els experts, els nostres aqüífers estan en una situació crítica, estam davant una tendència en la qual cada vegada hi ha menys aigua i, a més a més, és de pitjor qualitat. I varen aprovar, es va aprovar, el decret autonòmic de zones vulnerables el 2010, un decret que venia a ser l'antesala del Pla Hidrològic, que fixà les actuacions per garantir la recuperació dels nostres aqüífers, i ho va fer, a més, amb una evident voluntat de participació. El 2006 i el 2007 es realitzaven les primeres fases del pla de participació de la directiva marc de l'aigua; el 2008 i el 2009 es feia la consulta pública de l'esborrany del Pla Hidrològic; el 2010 es debatia obertament l'informe de sostenibilitat ambiental, i el 2011 era debatut i aprovat, primer pel Consell Balear de l'Aigua i després pel Consell de Govern, el Pla Hidrològic. En total més de 30 tallers de participació i prop de 800 propostes de millora.

Balears donava una resposta encertada a la normativa europea i espanyola, havia acordat el camí per millorar la qualitat de les nostres aigües i ho havia fet, a més a més, des de la participació, tal com li manen els preceptes legals. A principis de 2011 tan sols faltava l'aprovació definitiva per part del Consell de Ministres. Tot anava bé, tot, fins que va arribar el Sr. Bauzá a la presidència del Govern i va nomenar el Sr. Company conseller d'Agricultura, Territori i Medi Ambient. A partir d'aquell moment tot va canviar. El conseller Company va sol·licitar davant el Govern central que el Pla Hidrològic no s'aprovàs pel Consell de Ministres, demanà la seva retirada, se'l va en dur a casa seva, es va tancar dins un despatx i es va posar a fer feina per canviar-lo. Durant dos anys no va dir res a ningú, a cada pregunta de l'oposició respecte del Pla Hidrològic hi havia sempre una evasiva en la resposta, i mentre el conseller desfeia silenciosament el que tant havia costat fer. Fins que de cop i volta, dos anys després d'haver-lo retirat del Consell de Ministres, aprovà novament, en la més absoluta penombra i sense participació, un nou pla hidrològic edulcorat que molt poc té a veure, per no dir gens, amb el que hauria d'haver estat una manera d'elaborar-ho d'una manera participada.

Eliminar 73 articles de la normativa inicialment aprovada; suprimir la gran majoria d'aportacions que s'incorporaven, fruit del procés de participació, sense que anassin acompanyades dels estudis i justificacions necessàries és una irresponsabilitat, i el Govern ho ha fet. Decidir unilateralment que els annexes del Pla Hidrològic, que és on es troben els plànols i que, per tant, hi ha les delimitacions territorials, no són d'obligat compliment és una vertadera barbaritat que acabarà per crear vertaders problemes normatius, i el Govern ho ha fet.

Que el Pla Hidrològic ara aprovat afirmi que els canvis realitzats pel conseller Company són substancials, que les afeccions sobre els recursos hídrics són nombroses, que disminuirà el nivell de protecció respecte del pla anterior, que tot això ho reconegui l'actual pla hidrològic i que alhora es neguin a fer una nova avaluació ambiental estratègica és una temeritat, i els canvis que s'han produït són tan substancials que exigeixen obligatòriament d'una nova avaluació ambiental estratègica aprovada per la Comissió Balear de Medi Ambient, i el Govern s'ha negat a fer-la. O no troba que és substancial pretendre ara unificar diferents aquífers sabent que les condicions químiques d'ells seran prou diferents i acabaran causant problemes. O no troba que és substancial eliminar la major part de les mesures de millora dels aquífers que fins a la seva arribada estaven fixades en el Pla Hidrològic?

Miri, han eliminat el caràcter obligatori de complir amb les normes tècniques d'execució de sondeigs, les relatives al control de captacions i han eliminat també els límits màxims per extreure aigua en els pous que es troben en aquífers vulnerables; han reduït les distàncies entre captacions i les referides a la línia de la mar, i el que encara és pitjor, han rebaixat no només els criteris de qualitat de les captacions d'abastament d'aigua per a la població sinó també els requisits que garanteixen un correcte funcionament de les depuradores; han incrementat de forma il·limitada les extraccions per a l'agricultura i la ramaderia, i a partir d'ara, a partir d'ara, tots els xalets i piscines en sòl rústic que sol·licitin nous pous passaran a computar com a ús agrari. Per tant, podrà autoritzar, Sr. Conseller, totes aquelles extraccions que vostès vulguin.

En definitiva, tot un cúmul de despropòsits redactats dins el despatx del conseller de Medi Ambient i ja aprovats pel Consell de Ministres. L'era del campí qui pugui, del fot qui fot i visca el rei també ha arribat a la política hídrica de la mà del conseller Company. I el que encara és pitjor, ho fa contradient la directiva marc de l'aigua i la Llei estatal d'aigües. Tot un vertader disbarat.

I això, senyors diputats, això no ho diu només el Grup Socialista o els partits de l'oposició, no ho afirmen només les entitats que varen poder presentar al·legacions, ho explica perfectament també el propi Consell Insular de Menorca i el seu president, -escolti, Sr. Company, que això li interessa-, diputat també d'aquesta cambra, en el document d'al·legacions que va remetre el passat mes de juliol al Govern de les Illes Balears, i que de ben segur vostè devia rebre. El Consell de Menorca afirma, respecte d'aquest pla hidrològic que ara s'acaba d'aprovar, que, i llegesc textualment, "que partim d'una situació de sobre explotació i contaminació de les principals masses d'aigües subterrànies que abasteixen la població i per això -segons el Govern del consell insular i torn a llegir textualment- en general s'han rebaixat els objectius de conservació de l'aigua i s'eliminen moltes mesures que estaven encaminades a una millor eficiència de la gestió -i segueix el consell insular i arriba a la conclusió l'equip de Govern, i torn a llegir textualment- que aquesta relaxació de les mesures i normes de conservació de l'aigua ens sembla contradictòria amb l'objectiu de la directiva marc de l'aigua que és el nostre marc de referència".

Això ho explica el Consell Insular de Menorca i ho explica el seu propi president. Per tant, bravo pel Partit Popular de Menorca amb aquest plantejament! Però encara n'hi ha més, senyores i senyors diputats, si algú tenia cap tipus de dubte l'equip de Govern del consell acaba afirmant, i llegesc textualment, "en general hem trobat una manca de rigor en l'ús i tractament de les dades de la gestió d'aigua, recursos disponibles, ús i balanç hídric -i conclou de forma contundent el consell insular, i torn a llegir textualment- se seguirà exercint una pressió excessiva sobre el recurs si no adopten una gestió més estricta i eficient".

Fixin-s'hi bé, les evidències de la crítica al nou pla hidrològic són massa coincidents, grups polítics, entitats socials, fins i tot el propi Partit Popular de Menorca, el propi Partit Popular de Menorca destaca els perjudicis que generarà a les nostres reserves i als recursos naturals el Pla Hidrològic que vostès han aprovat.

Per açò, des del Grup Socialista demanem al Govern que elabori i aprovi una nova avaluació ambiental estratègica ja que els canvis produïts són tan evidents i tan substancials que estan obligats a fer-ho, i que ho facin, a més, de forma transparent i participada, tal com ho estableix la legislació vigent. Els demanem que redactin i aprovin les modificacions necessàries en el Pla Hidrològic de les Illes Balears per tal de garantir la seva adequació a la directiva marc de l'aigua i al text refós de la Llei d'aigües, tal com li reclama el propi govern del Consell de Menorca.

I amb aquest objectiu els proposam, per tant, incorporar en el Pla Hidrològic totes les millores acordades per part de l'equip de Govern del Consell de Menorca aquest estiu i que a vostè li van remetre i que no va voler escoltar.

Ja veuen, senyores i senyors diputats del Partit Popular de Menorca que no tenim cap inconvenient en absolut a donar suport a les propostes quan hi estam d'acord, i aquesta, evidentment, és una d'elles. Esperam només que en aquest parlament mantenguin vostès la mateixa coherència amb les decisions preses en matèria d'aigua a Menorca i que facin entendre al conseller Company que la rectificació en la seva política és necessària si no vol veure anul·lat el seu pla hidrològic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per fixar la seva posició, per un temps de deu minuts. Té la paraula la diputada Sra. Virtudes Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Començaré pel final perquè crec que a vegades un exemple pot desmuntar un discurs sencer. Escoltant el seu to de veu, Sr. Pons, un pot pensar que parla des del rigor, des del coneixement, des de la preparació del discurs, però el seu discurs només té dos problemes, o que s'ha anat de vacances un mes o que ha tengut la barra de mentir al Parlament, perquè jo he llegit i he sentit les alabances tant del conseller de Medi Ambient del Consell Insular de Menorca com del propi president, tant en seu de premsa com en el propi Consell Balear de l'Aigua i a la Comissió Balear de Medi Ambient, felicitant el Sr. Company pel Pla Hidrològic.

Per tant, que a vostè li vagi bé agafar unes al·legacions sense agafar les respostes, sense tenir en compte la incorporació de bona part d'aquestes al·legacions al Pla Hidrològic com a recurs dialèctic, em pareix bé, li ho admet, és un recurs dialèctic, però és un recurs dialèctic que té unes potes molt curtes, com totes les mentides, i que fa i demostra que tot el seu discurs està buit i està buit per tres motius: en primer lloc, i serveix això també per contestar la moció en global del PSM, en primer lloc, perquè no són certes cap de les bases del seu discurs, primera, manca d'exposició pública, i vostès s'atreveixen a parlar de manca d'exposició pública, quan es varen incorporar en fase d'aprovació definitiva 12 annexos amb caràcter normatiu, 55 articles? I vostès em parlen de respecte al contingut de l'exposició pública? Jo no m'atreveria.

Aquest pla sí ha estat sotmès a exposició pública, a dues exposicions públiques, però, a més, no és que la diputada que els parla vulgui defensar el contingut tècnic d'aquest pla, per a mi hi ha una dada incontestable, que és el suport massiu que ha tengut a la Comissió Balear de l'Aigua i a la Comissió Nacional de l'Aigua que són els experts, Comissió Balear de l'Aigua, 33 vots a favor, 1 en contra; Comissió Nacional de l'Aigua, 77 vots a favor, 3 en contra. No deu ser un pla tan dolent. Jo diria més,

és un pla molt bo, és un pla realista, és un pla que respon realment a la realitat de les Illes, no a muntar una realitat en funció del resultat que nosaltres volem, perquè d'això sí que he de reconèixer que vostès són especialistes.

Com ja sabem què volem fer ens feim un diagnòstic que ens doni la raó per fer allò que volem fer. Però això és jugar amb cartes marcades i fer trampes i al final realment el problema, quin és? Ja els ha passat dues vegades i haurien d'aprendre, que no resolen els problemes dels ciutadans i arribam a un mes de febrer abans de les eleccions i vostès varen aprovar a corre-cuita i amb tots aquests defectes el Pla Hidrològic.

Pla Hidrològic que, per cert, Sr. Alorda, no es va aturar per ordre del Sr. Company sinó que va ser sent el Sr. Antich president d'aquesta comunitat autònoma i el Sr. Rodríguez Zapatero president del Govern d'Espanya. Per tant, posem les coses en el seu moment i en el seu temps perquè sinó pareix que el que volem fer, una vegada més, és enredar els ciutadans, i jo crec que els ciutadans no estan perquè els prenguem el pèl. Ja tenen prou problemes amb els que tenen i que per descomptat no depenen d'ells.

Tres coses em semblen importants per aclarir-les.

El tema de les zones humides. Miri, Sr. Alorda, li parla una diputada que va viure a una zona humida que avui era zona humida, demà hi fèiem edificis i construïem fins i tot sobre les zones verdes i justament és el Prat de Vila, de què vostès s'omplen la boca. Un govern del qual vostès que crec que han anat col·ligats amb ENE moltes vegades i són... no sé si germans o cosins, però per descomptat parents, varen dur a comissió de l'Ajuntament d'Eivissa, permeti'm la llicència, però crec que com a il·lustració serveix, precisament construir sobre una zona humida, i era un govern d'esquerres. Què passa que les zones humides canvien segons a quin costat de la cadira som, si som en el banc blau o en el banc vermell?

Miri, nosaltres hem utilitzat un criteri molt clar, les zones humides actuals no se n'ha tocat ni una; les zones humides potencials s'ha aplicat el que diu la Llei d'aigua, i diu dues coses: una, hem de tenir en compte les (...) abans o després de 1985 i, dues, cosa que vostès no feren, hem de tenir en compte si aquesta potencialitat, que no realitat, realment té dotació per passar d'un desig a una realitat.

A més a més, el continuaré il·lustrant, una companya seva verda, miri si respectava les zones humides que és que en va fer un aparcament, i no l'asfaltaren perquè els tècnics de Medi Ambient els feren informes negatius. Per tant, és molt bo de fer pujar a aquesta tribuna i presumir, el problema és que tothom té història. I jo el que li dic i li afirm és que el Pla hidrològic protegeix les zones humides existents, nosaltres no especulam, i a mes hi són vostès per donar lliçons. No són més que ningú, no ho són més!

I permeti'm, si bé crec que serà una digressió, que li digui que nosaltres ni som secta, ni estam bojos, ni som fanàtics, representam el millor que sabem les 194.861 persones que ens han votat i estic segura que cap d'aquestes persones vota ningú que hagi perdut la raó. I una mostra que intentam fer les coses el millor possible és justament aquest pla hidrològic, un pla hidrològic que respon a la realitat, un pla hidrològic que no és irresponsable, com era el que havien dut vostès, però si els ho varen tirar endarrera els seus, què més prova vol que era un pla hidrològic lluny de la realitat!; primer perquè partia de dades en molts casos obsoletes, segon, que, per cert, ens costaren una milionada, perquè clar, quan vostès es posen a fer plans, igual que traduccions, Sant Pere paga, però el problema és que les factures les paguen els que venen després; clar que ens agradaria fer moltes més coses, amb xarxes separatives i amb el que vostè vulgui, però és que les arques d'aquesta comunitat no només no tenien un duro, sinó que tenien un bon forat, i ara es fa tot allò que es pot i més del que es pot, moltíssimes vegades, gràcies a la magnífica gestió del conseller quan va a Madrid i quan va Europa.

Només vull acabar amb una darrera qüestió que és el tractament de l'agricultura. Que siguin tan, no sé la paraula en català, per tant li diré en castellà, *cicateros*, a l'hora dels usos agrícoles quan justament aquest pla hidrològic exigeix en tots els casos que es presentin tots els plans i s'estableixin tots els controls i que s'implementin totes les mesures per un rec eficient i per a l'estalvi d'aigua, em sembla difícil de justificar, però ja s'entendran vostès amb el sector primari. Nosaltres tenim molt clar que, des de la racionalitat, des de la seguretat jurídica, des de la normalitat, i no és veritat que els nostres aqüífers estiguin majoritàriament en perill, això no és cert, el remet a les dades, en tota aquesta realitat crec que hem de prioritzar, i prioritzam, -i fora de demagògia de piscines, que fan vostès ganes de riure, per no dir una altra cosa-, hem de prioritzar i prioritzam el sector primari, perquè hi creiem i creiem que és imprescindible per a l'economia de les nostres illes, i és imprescindible que d'una vegada per totes un govern el tracti amb la dignitat que mereix.

Senyores i senyors diputats, realment crec que el Pla hidrològic és un exemple de com es fan les coses ben fetes, ràpidament, amb poc cost i estam segurs que amb bon resultat. Vostès tengueren quatre anys, gastaren molts doblers, no l'aprovaren definitivament i va ser una mostra més de com feien les coses, des d'un *a priori* ideològic, sense respondre a la realitat i als problemes dels ciutadans i només responen a respectables, però nosaltres creiem que equivocats postulats que el temps s'encarregarà de llevar-los la raó.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mari. Per tancar la qüestió té la paraula el proponent, el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, acceptarem totes les esmenes presentades pel Grup Socialista, crec que milloren i estam d'acord amb admetre el que va demanar el grup, el Consell Insular de Mallorca, em passen les al·legacions. Les respostes, no sé com ho pot mirar vostè, perquè no les han fetes, no han respost les al·legacions. El Sr. Conseller ens deia a la interpel·lació, com ho deia?, és que ho dut: totes les al·legacions que es facin o bé les incorporarem, si milloren el pla, o les rebatrem i donarem una explicació pertinent del perquè no es poden admetre cada una d'elles. Clar, zero, Sra. Mari, zero, a nosaltres no ens ha arribat res! Al Consell de Menorca li ha arribat? A mi no m'ha arribat res, però bé, el Consell de Menorca els diu, per exemple, que el fet que els annexes no siguin normatius sembla que va contra la Directiva de l'Aigua, i que, -com és que ho diu?: "El fet que els annexes no tinguin cap efecte normatiu va en contra del rigor del pla". I continuen sense efecte normatiu. Per què?

Per què (...), vostè em diu: que siguin per a tots iguals les zones humides, no facem distincions de colors per a les zones humides; i jo li dic: d'acord. Que la redactin els tècnics, que la redactin els tècnics, no li digui per on ha de passar, pensí que nosaltres no en varem pactar cap de tècnic, els heretarem, tots; venien dels treballs que va començar el Partit Popular, els va continuar Unió Mallorquina i concretament el nostre grup hi va ser, dins un govern plural, a un moment determinat de la gestió, però tots els treballs els havia comanat el Partit Popular, i hi havia una delimitació de zones humides, nosaltres la respectàrem. Vostès l'han canviada.

I em diu: no, no, és que no hi ha d'haver cap zona humida potencial, perquè la llei diu que a les zones humides potencials hi ha d'haver recursos per recuperar-les. No tenim recursos, no tenim zones humides potencials, és que és magnífic, és que és magnífic! En tenen per fer una autopista des d'Alcampo al Carrefour, però no poden recuperar cap zona potencial, com que no poden (...) cap zona humida potencial no en poden fer cap ni una. Bé, escolti, escolti, llegeixi la Llei d'aigües amb un poquet d'interès, perquè veurà que el que vol aquest article és que es recuperin, això és el que vol l'article, no que te'n surtis dient: escolta, la zona potencial només si tens recursos, si no en tens no facis res. No, hi ha un interès ecologista darrera la Directiva de l'Aigua. Vostès ho consideren un destorb, un tràmit, una cosa que hi han de passar per damunt i ho intenten resoldre, però la Directiva de l'Aigua no, la Directiva de l'Aigua està preocupada per l'encariment de l'aigua, per la dificultat d'aconseguir el recurs i per la seva baixa qualitat que té els darrers temps i per això fa una directiva. Vostès miren d'eludir-la, quan em diu que tothom hi està d'acord, em sembla que es deixa el col·lectiu ecologista, que hi està absolutament en contra. I que dins una qüestió de veure eficiència, rigor en la protecció de l'aigua, em sembla que hi tenen una paraula a dir; el Consell Balear de l'Aigua i el Consell Nacional de l'Aigua també havien aprovat ja el projecte anterior, que era tan terrible, segons vostè, l'havien aprovat tots, l'havien aprovat ja. I vostè em diu que era tan terrible?

I certament el PSOE un dia haurà d'explicar per què pacta amb el PP deixar-lo al calaix, però només s'atura oficialment fins que el Sr. Company i el Consell de Govern pren un acord formal, perquè Madrid exigeix que per aturar el Pla Hidrològic necessita un acord formal per saber qui pagarà les conseqüències d'aturar el Pla Hidrològic davant la Unió Europea. I el Consell de Govern, en el mes d'octubre, és quan li diu a Madrid, ben fet, atura, aquest govern li diu sí senyor, al Sr. Zapatero, encara. I m'agradaria saber, un dia expliqui el PSOE, per què ho va fer? Però, en aquest cas, qui va demanar formalment l'aturada del Pla Hidrològic va ser aquest govern. Que per cert a un moment donat en digui una cosa o em digui l'altra.

Agrícola, el que vulguin, i no em digui, ja que em treu històries, li diré que el primer pla hidrològic és del Sr. Matas, duia els camps de golf damunt els usos agraris, duia els camps de golf damunt els usos agraris, vàrem haver d'al·legar en contra, i a través de mobilització del sector agrari, certament, es va canviar l'ordre, es va canviar l'ordre. El Sr. Company hi era, nosaltres ens muguérem aquí.

Agrari, el que vulguin. Però li farem un molt magre favor a l'agricultura del país amb aquífers com el de Sant Jordi o d'Es Salobrar de Campos; els vagi a demanar quanta aigua tenien allà, els vagi a demanar la història de Sant Jordi, vagi a cercar la història de Campos, la vagi a cercar, no podem permetre-nos..., és per això que actuam, no és la conjuntura d'avui també, parlem del futur, del futur, miri la història de Sant Jordi.

I realment creim que en tots aquests temes hi ha d'haver consens, el que estaria bé és que de tant en tant ens donassin arguments, ens cridassin per fer aquestes al·legacions i en parlàssim, perquè si no és molt difícil. Vostè diu que varen guanyar les eleccions, i jo li diré: deien que hi hauria consens en educació, deien que parlarien, deien que farien més sanitat, que gastarien més en educació, que gastarien més en tot, jo ho vull veure ara, ara vull veure quan han convertit o quan actuen com una secta embogida de fanàtics! Ara vull les eleccions! I si vostè les guanya, i si vostè les guanya hauré de dir que té raó, que el poble vol això que vostès els ofereixen.

No em parli del 2011, que sé perfectament el que oferien, oferien de tot i molt; home, això és el que els varen comprar, ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... però això no és el que els han donat.

Les traduccions, per al final: ah!, o no saben el català els nostres funcionaris? Jo li don una solució: si avui no el saben, perquè hagin de contractar traduccions fora jo tenc una solució, a partir d'ara tots els que entrin que en sàpiguin. No ho arreglarem en dos dies per ventura, però ja li dic jo que amb un temps prudencial tots els funcionaris de la casa sabran les dues llengües oficials i no importarà anar a contractar-ho. No aquesta vergonya d'aprovar un Pla hidrològic de les Illes Balears només

en castellà i dir que no ho podem traduir perquè no tenim doblers, perquè els nostres funcionaris no en saben de català.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

I després volen que no en sàpiguin mai, Sra. Marí. Jo li don la solució: vostè la nega. I em dona la conseqüència -i acab, Sra. Presidenta-, que tot es faci només en castellà. El Pla Hidrològic de les Illes Balears, paraules majors; vostès hi van poc a poc, mallorquí, menorquí, eivissenc, formenterer a la defensa a la tribuna, en el butlletí Pla Hidrològic de les Illes Balears només en castellà, això és el que nosaltres veiem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam, votam.

Queda rebutjada la moció per 34 vots en contra i 24 a favor.

III.2) Moció RGE núm. 6675/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a esponjament i reconversió d'espais turístics obsolets, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5383/13.

Passam ara al debat de la moció RGE núm. 6675/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a esponjament i reconversió d'espais turístics obsolets, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5383/13.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció, té la paraula la Sra. Bel Oliver, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. En primer lloc, comunicar que retirarem el punt 2 de la nostra moció, perquè es veurà en el cinquè punt de l'ordre del dia, llavors al punt 2 de la nostra moció no m'hi referiré.

Diputats, som aquí per aclarir el que fins avui no ha estat possible, no som aquí per perdre el temps, el conseller de Turisme, a la seva interpel·lació va afirmar que pagar 971.671 euros pel Rocamar era l'opció més barata, quan la taxació feta, d'acord amb la normativa legal vigent, conclou que el seu preu és de 284.631,45 euros.

Per al Grup Socialista no és perdre el temps exercir la nostra funció de control i posar en evidència la miserable gestió que fa aquest govern amb els recursos públics. No és perdre el temps demanar-li que expliqui per què ha pagat un sobrecost de 687.040 euros per la compra dels edificis ruïnosa de l'antic Hostal Rocamar. El que queda clar és que el preu que el consorci ha pagat no és ni d'un bon tros el preu correcte. El que s'hauria hagut de pagar i el que s'hauria hagut de fer és el que diu la taxació del Sr. Pere González Nebreda i pagar 284.631 euros. El que s'ha fet, però, és pagar 971.671 euros, exactament 687.400 euros de més, 687.400 euros de més.

Al mateix que el Govern retalla serveis bàsics dels ciutadans, és evident que en educació avui n'hem vist un bon exemple, entre d'altres coses, que puja impostos, que posa a la venda el patrimoni del Govern, el patrimoni de tots, amb rebaixes de fins a un 40% del seu valor, aquí, inexplicablement, el conseller de Turisme compra aquest immoble per un 341% més del que marca la taxació. Amb aquesta fosca operació els doblers han anat a parar a la butxaca de la família Ensenyat Alcover, un d'ells funcionari de la Conselleria de Turisme. El Govern ven barat, al mateix temps el conseller de Turisme ven car, molt car.

En aquest procés tres qüestions ens semblen essencials: la primera, qui ha comprat el Rocamar és el Consorci de la borsa de places, on el president n'és el Sr. Delgado, el conseller de Turisme d'aquest govern, que hauria de tenir la mínima valentia política i assumir la responsabilitat dels seus actes. L'inici d'aquest projecte va tenir lloc a l'anterior legislatura, però qui ha decidit dur-lo a terme i pagar 687.000 euros de més és el Sr. Delgado, el president del consorci. Tots estam d'acord amb el projecte, però no amb pagar aquest sobrecost.

Segona qüestió, la taxació de referència per a la fixació del preu és la del Sr. Pere González Nebreda, feta aplicant la normativa legal vigent. I aquesta taxació diu, de forma clara, que el preu d'aquest immoble és de 284.631 euros, això és el que diu, clarament. Li diré més, a cap de les 48 pàgines de què consta la taxació del Sr. Nebreda no es condiciona el preu del Rocamar al tràmit administratiu de tenir o no tenir instada la ruïna, a cap moment qui fa la taxació, aplicant la normativa legal vigent, estableix aquesta condició, a cap moment. Tant és així que deman al portaveu del Partit Popular que en el seu torn agafi la taxació del Sr. González Nebreda i ens llegeixi a tots on és que condiciona el preu amb el tràmit administratiu de la ruïna, ens digui la pàgina i ho llegeixi aquí. I li dic que s'acabarà el debat, li dic que el debat s'acabaria en sec. El que no serveix, però, i no s'ha de fer és tergiversar la taxació i voler fer-li dir, a base d'informes suposadament explicatius el que la taxació no diu. Tenim l'original i sabem llegir, mireu, idò, l'original. Jo li dic però que no ho podrà llegir, ja li dic ara, i no ho podrà fer perquè per cap banda no ho diu.

Una tercera qüestió, malgrat que la taxació no condició el preu en el tràmit administratiu d'haver instat la ruïna o no, si així ho entén el Govern, la pregunta que li faig és: per què no la va instar? Per què? Perquè, segons l'acta número 9 del consorci, el 28 de febrer del 2012, el Sr. Martínez, director general d'aquesta Conselleria de Turisme, diu: "Que l'arquitecte Pere González Nebreda estableix un cost de 971.000 euros, sense declaració de ruïna, o de 298.000 amb declaració de ruïna". Ens indiqui de l'informe del Sr. Nebreda on és que estableix aquesta

condició. I si era tant determinant per al preu, per què no va fer aquest tràmit davant l'Ajuntament de Sóller? Tràmit que no costa res, no costa ni un euro. I s'hauria estalviat, segons els seus càlculs, 673.000 euros. Ens digui, per favor, per què no varen instar la ruïna, si pensaven que era tan important.

No ens digui, però, que era per fer via, la resposta no pot ser que ha pagat aquest sobrecost per estalviar temps i per fer més via. Quina pressa tenien per comprar? Per què frisava tant per fer aquesta compra? Tampoc no tenim la resposta a aquesta pregunta. Aquesta operació té moltes preguntes sense resposta. Per no tenir no tenim coneixement de l'existència del preceptiu expedient d'aquesta compra, més opacitat impossible.

Podem pensar que el Govern burla el Parlament i no li lliura el que els diputats li demanen o bé, senzillament, no lliura l'expedient administratiu perquè no n'hi ha, i ja sap que on no n'hi ha és inútil cercar. En cap cas no podem dir expedient administratiu a la resposta, a la sol·licitud de documentació 8384/12, on demanava còpia de tot l'expedient de compra del Rocamar. La documentació que em varen enviar és aquesta, exactament aquesta, i jo només els llegiré dues coses, que diu: "*Copia de la escritura de carta de pago y cancelación de hipoteca, otorgada por Don Jaume Ensenyat Juliá, Doña Antonia Alcover Puig, a favor de Don Francisco Castañer Olivares. En Palma, a 12 de septiembre de 2012. Julio Trujillo Zaforteza, notario.*" Això, senyors meus, no és cap expedient de compra, no ho és ni ho ha estat mai.

Tots aquests dubtes, totes aquestes preguntes sense resposta han fet que presentem aquesta moció, amb l'objectiu d'aclarir aquí, en seu parlamentària, el que ha passat i demanar responsabilitats; és aquí, al Parlament, on demanam explicacions, i és aquí on el Govern té el deure de respondre. Ningú del Grup Socialista no forma part de la junta del consorci que va decidir el sobrecost que ha costat aquesta operació, la convidada a assistir-hi, a la junta, és una acció de covardia i és la quinta essència de l'infantilisme més covard, per no assumir aquí, en el Ple del Parlament, les responsabilitats i explicar el per què del sobrecost. Pretendre que aquesta diputada servís per tapar les vergonyes d'aquesta mala gestió assistint a la junta del consorci és un menyspreu permanent i constant a la intel·ligència de tots els diputats.

El grup socialista exercint la seva funció de control al Govern demana explicacions sobre aquesta fosca operació aquí, al Parlament, que és on correspon.

Per això presentam aquesta moció amb els següents punts: el primer és la constatació del que ha passat, no hi ha hagut cap explicació del sobrecost que s'ha pagat, ja que la taxació oficial presa com a referència diu que el valor del que s'ha comprat és de 284.631 i s'han pagat 687.040 euros.

El segon punt és veurà en el cinquè punt de l'ordre del dia, perquè això ja està retirat.

Al tercer punt el nostre grup demana la demolició immediata del Rocamar, per una banda, perquè el consorci té l'obligació legal de fer-ho atesa la situació de ruïna de les edificacions que s'han comprat, però per una altra part, la demolició era la finalitat de la compra. Ara bé, després d'un any de l'adquisició no s'ha fet i continua allà mateix.

Per què no s'ha esbucacat? Per què tanta pressa per comprar i pagar i tan poca per esbucacat? Tot un any sense fer res, tot un any perdut.

És convenient remarcar a més que ara, després del sobrecost pagat, el consorci haurà de pagar 545.000 euros més per aquesta demolició. Així, la compra i la demolició fan un total de més d'1 milió i mig d'euros, import que de cap manera era l'opció més econòmica.

Com deia, i com dic, és urgent esbucacat aquestes edificacions, però mentre el Govern continuï sense fer-ho és necessari garantir la seguretat de les persones que pel motiu que sigui es trobin per aquelles edificacions. Així, demanam al punt quart de la moció que es prenguin les mesures necessàries per garantir la seguretat de les persones i evitar qualsevol causa de perill.

En el cinquè punt demanam la revisió d'ofici de tots els tràmits que sense expedient s'han succeït fins arribar a aquesta compra amb un sobrecost de 687.000 euros, amb la finalitat, si escau, de recuperar els doblers pagats de més.

En definitiva, amb aquesta moció volem aclarir les responsabilitats polítiques amb la comissió d'investigació, administratives amb la revisió d'ofici i instam la demolició immediata de les edificacions ruïnoses i així dur a terme el projecte i, mentre això no es faci, garantir la seguretat de les persones que per allà transiten.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fixar posicions, temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el diputat David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia, o bones tardes ja, pràcticament, senyores i senyors diputats, presidenta. En aquest dia que, malauradament, i per molt que es repeteixi no té res de normal com no ho tenia tampoc ahir, senyores i senyors del partit obrer popular, m'agradaria que constàs en acta l'absència del conseller de Turisme, recordant, i no importa llegir reglaments, que, entre d'altres, la funció d'aquest parlament és controlar l'executiu, i no queda bé que l'executiu s'absenti quan es parla d'un tema important i que a més qüestiona seriosament l'actuació d'aquest govern i, en particular, de la conselleria i del conseller de Turisme: Però bé, tampoc no és d'estranyar quan tenim una

consellera d'Educació que acaba de dir, fa uns minuts, que això de la participació és un tema accessori, no?, opcional, no record ara com ho ha dit, i fins i tot tenim un president que troba que les interlocutòries judicials són recomanacions, no?, per poder seguir l'acció de govern amb normalitat.

Era el 2005 i quan els *pelotazos* urbanístics eren a l'ordre del dia i les administracions d'alguna manera també els alimentaven, amb grans obres que tots vostès coneixeran com *palma arenas*, *metros* i una llarga llista, un alt funcionari de la Conselleria de Turisme i la seva família, el Sr. Ensenyat Alcover, van adquirir, mitjançant, òbviament, informació privilegiada, l'hotel Rocamar que és objecte del debat d'avui en aquesta cambra, mitjançant un préstec privat de més de 900.000 euros. Només amb aquesta simple operació, més enllà d'elucubracions i responsabilitats polítiques, el nostre grup parlamentari troba que ja hi havia una clara incompatibilitat funcional, perquè no són només els presidents o els consellers o els diputats i diputades que poden ser incompatibles, també ho són els funcionaris pràcticament al mateix nivell.

Era època de vaques grosses i l'Ajuntament de Sóller ja feia estona que demanava, en particular els grups progressistes, l'adquisició pública del Rocamar, no només pel seu estat de ruïna, sinó que a més es podia aprofitar per compensar d'alguna manera aquesta impacte visual que encara ara té damunt el port, i fer per exemple un centre d'interpretació ambiental, però és clar, per què fer en aquell temps un altre centre d'interpretació ambiental si ja teníem el de Ses Salines, no?, un altre regal d'aquests enverinats del Sr. Matas, no?

I anys després, ja amb el pacte, s'inicia la compravenda efectivament d'aquest hotel, es pot qüestionar o no es pot qüestionar, si era el moment adient o no era el moment adient, però arriba ja l'hora de la veritat, 2012, i l'operació de compravenda la comença a executar el Consorci de la Borsa de Places, ara que ja no hi ha molts de doblers i que es podrien segurament aprofitar en altres coses, però bé, ja m'està bé.

I la polèmica esclata quan es fa públic que hi havia una taxació, un peritatge signat pel Sr. González Nebreda, com ja ha assenyalat la Sra. Oliver, que deia que el seu preu en cas d'expropiació seria de 298.000 euros i en cas de mutu acord 284.

Llavors, per què es paguen 971.000 euros públics, per molt que aquests doblers vinguin d'un acord per a la regularització de places hoteleres per comprar aquesta ruïna? Perquè vull recordar que, més enllà de declaracions, és una ruïna, el que es compra és un solar que a més tindrà un sobrecost important perquè s'ha de tomar i això serà una doblorada. Se'n recorden de Cala Tuent? O ara més recentment Ses Covetes? No es podrà fer com a Ses Covetes que hi havia forat per poder tirar-ho tot, deuen estar fent així ja amb la caixa a Son Reus, esperant tota aquesta demolició que costarà una doblorada als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat i que d'alguna manera es podria haver compensat fent l'operació d'una altra manera.

I ve el Sr. Delgado -que ara no hi és, ho torn recordar- i ens diu en seu parlamentària que és que s'han vist obligats a haver de pagar aquests doblers, no per quadrar el préstec perquè justament la quantitat coincideix amb el préstec que va donar lloc a l'operació amb la qual el Sr. Ensenyat Alcover va adquirir, o la seva família va adquirir, primer mitjançant un préstec privat amb l'antic propietari de l'hotel Rocamar, no per fer-ho quadrar amb això, sinó perquè, és clar, com que els del pacte eren uns inútils i ve aquí i ens ho recorda cada dia, i no varen declarar l'estat de ruïna, ara hem de pagar 1 milió d'euros, per una cosa que en valia 298 o 284 si s'arribava a un acord. I xoca, si més no, xoca, que una persona que ens ve aquí cada setmana a refregar per la cara que tots som uns inútils i que ell és un excel·lent gestor, no hagi remogut cel i terra, cel i terra, perquè els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat ens haguem estalviat 600.000 euros, crec que no era tan complicat.

Però, per si això no fos prou escandalós, resulta que es manipulen informes per, d'alguna manera, enganyar la reunió del consorci i dir per què es pagava el que s'havia de pagar i a més poder utilitzar amb tot el cinisme del món, dir "no és el que els sindicats també eren a la reunió i és que a la reunió també hi havia no sé qui" i qui, a més, dona..., bé això ja és un escàndol, que en menys de 24 hores es faci un informe per justificar que com que no s'ha declarat la ruïna s'ha de pagar aquesta doblada, sinó que a més l'expedient i qui encomana aquest informe idò sigui el Sr. Joaquín Legaza, condemnat en el seu dia justament per prevaricació, ja abans havia estat secretari general tècnic de la Conselleria de Funció Pública en temps del Sr. Cañellas, una persona condemnada, vull dir..., fins i tot inhabilitada en el seu dia que és la que efectivament no podia ser un altre perfil de persona, doni cobertura a una operació com aquesta.

Després de tot això -i sobretot això, que a més ja és públic, no és que ho sapiguem només els diputats i diputades d'aquesta cambra-, ens volen donar una altra lliçó de supèrbia i que traguem i que acotem el cap, idò no, jo estic, el nostre grup està agraït que el Grup Parlamentari Socialista hagi tornat dur aquest tema aquí i pens que l'hem de continuar duent fins que se sàpiga la veritat, perquè és un escàndol, i ja estam cansats que ens parlin de l'herència del pacte quan vostès ens deixen novament herències com aquesta.

Mirin, ja està bé i per això donam suport a la moció del Grup Parlamentari Socialista. Ja els avanço que també quan arribi el moment de votar la comissió d'investigació també hi votarem a favor. I votar en contra, si no s'aclareix tot això que s'ha posat aquí damunt la taula o de la tribuna, és perquè hi ha alguna cosa a amagar, i nosaltres pensam que una comissió d'investigació és justament per aclarir aquestes coses. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gabriel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Sra. Oliver, he de confessar-li que m'ha sorprès que presentassin aquesta moció i m'ha sorprès perquè creia que ja havien fet el pas de remetre a la Fiscalia la compra de l'hotel Rocamar i més després d'escolar-la avui, perquè no crec que ens posem d'acord.

Tal com va anunciar fa tres mesos en roda de premsa la seva portaveu, la Sra. Armengol, pocs dies després de la seva interpel·lació al conseller de Turisme i Esports, una interpel·lació en la qual va acusar vostè, com han fet avui, el Sr. Delgado i els funcionaris que en totes les seves actuacions -i citaré textualment el *Diari de Sessions*- "sempre, sempre hi ha beneficiats en noms i llinatges, ho varen fer en la Llei de turisme, ho han fet i ho hem vist en el decret llei de l'any passat, ho veurem en el decret llei que ja ens ha començat a comptar ara i ara també ho veim en aquesta operació, les seves operacions mai no són per a l'interès general, sempre són per a l'interès particular, sempre tenen noms llinatges, sempre, no n'hem trobada cap que no en tenguim".

Aquestes varen ser les seves paraules, Sra. Oliver, aquestes varen ser les seves acusacions, acusacions molt greus cap a funcionaris i cap al Sr. Delgado, però no va aportar ni un sol nom ni cognom. I va acabar la seva intervenció citant el que va ser president del nostre país, Espanya, que no Països Catalans, el Sr. Leopoldo Calvo Sotelo, que deia "*en política lo que parece, es.*"

I sap què em sembla a mi, Sra. Oliver? Que si no han duit aquesta operació a la Fiscalia, tres mesos després d'anunciar-ho a bombo i platerets amb totes les suposades proves que tenen d'una presumpta il·legalitat per part de funcionaris i del Govern per beneficiar uns particulars, és que no hi ha res de res i el que fan són amenaces sense fonament i sembrar dubtes de gestió política.

Si tenen proves que demostrin que hi ha hagut alguna il·legalitat, denunciï-ho, denunciï-ho a Fiscalia. El Sr. Delgado ja li va dir ell mateix que l'acompanyaria a formular la denúncia, però no ho han fet perquè no hi ha res a denunciar. Deixin de difamar i de fer demagogia per treure rèdits a la seva falta de lideratge com a oposició, que 5 diputats del PSM fan més renou que 18 del PSIB.

No és gens estranya la desafecció del ciutadà cap a nosaltres, els polítics, Sra. Oliver, nosaltres mateixos donam peu amb aquests tipus d'acusacions, que no aporten res, a dignificar la nostra feina i feta aquesta valoració sobre la moció que presenten, pas a posicionar el sentit de vot del Grup Parlamentari Popular als cinc punts, bé, ara són quatre perquè, el número dos, l'han retirat.

Al primer punt el nostre vot serà en contra. Essent vostè, Sra. Oliver, consellera de Turisme del Consell Insular de Mallorca el 12 d'abril de 2011 la Junta Rectora va acordar distribuir el fons del consorci a diferents projectes, entre aquests la compra de l'hotel Rocamar per al qual es va acordar reservar 1 milió d'euros.

Prèviament s'havien d'encarregar les valoracions per conèixer el valor real de l'adquisició de l'hotel Rocamar, les empreses TINSA i la societat de taxació SAU varen lliurar els seus informes i vostè, Sra. Oliver, va advertir que volia una tercera valoració i la va encarregar al Sr. González Nebreda, curiosament -curiosament- el mateix professional que va proposar la Sra. Aina Calvo per a la taxació de l'hotel Sayonara, aquell hotel propietat de la seva companya de partit i exconsellera de Salut, la Sra. Aina Salom, i pel qual la seva companya de partit i exbatlessa de Palma, la Sra. Aina Calvo, li va abonar 725.000 euros per l'expropiació de l'hotel Sayonara, i ho va fer 24 hores després que la Junta de Govern de Cort l'acordàs, mentre els altres proveïdors es torbaven un any per cobrar, la seva companya en 24 hores va tenir els doblers. Això sí és un presumpte tracte a favor amb noms i cognoms.

A la següent junta, els assistents varen demanar per la tercera valoració, la del Sr. González Nebreda, el taxador que vostè havia sol·licitat, Sra. Oliver, i la seva resposta va ser que s'estava elaborant, no hi ha pressa, s'està fent, però la meua sorpresa ha estat comprovar que la valoració del Sr. González Nebreda es va demorar gairebé un any des que vostè, Sra. Oliver, li encarregàs. Sí, sí, un any es va demorar, a diferència de les altres dues taxacions, així era la seva gestió, lenta i en ocasions nul·la.

Malgrat el temps transcorregut, els tècnics confirmen que el valor de la taxació no ha sofert cap variació. El 28 de febrer de 2012 es va celebrar una junta rectora del consorci i referent a l'adquisició de l'hotel Rocamar es va informar de les tres valoracions. Primera, Societat de Taxació, SA que va fixar un cost d'adquisició de 1.561.000 euros; TINSA Consultoria SAU va establir dues possibilitats: 1.572.000 euros o 4.174.000 euros, i la del Sr. González Nebreda que estableix un cost de 971.000 euros sense declaració de ruïna o de 298.000 euros amb declaració de ruïna. Aquest és el punt de la qüestió, si és ruïna o no és ruïna, vostès no ho veuen com a... ho veuen com a ruïna, però no està fet ni dit que sigui una ruïna.

Fins i tot he telefonat al batlle, vaig telefonar al batlle de Sóller per demanar si com a ajuntament havien demanat la ruïna i l'ajuntament ni tan sols l'ha demanada, per tant, no està declarat en ruïna i li ho argumentaré.

A la vista de la disparitat de les valoracions es va acordar proposar als serveis tècnics i jurídics de la conselleria que hi intervinguessin, que miressin a veure què passava, perquè hi hagués un pronunciament sobre quina és la valoració més apropiada.

Mitjançant l'informe tècnic del 4 d'abril del 2012 el cap de servei tècnic de la Conselleria de Turisme i Esports, aquest que vostès diuen que no fan les coses bé, considera que l'opció més viable per a l'adquisició de l'hotel Rocamar és la valoració presentada pel Sr. González Nebreda sense la declaració de ruïna, que ascendeix a 971.000 euros en no estar declarada aquesta situació de ruïna.

Això és conformat pel cap de departament jurídic i pel cap de departament de serveis comuns, aquest que vostès diuen que no fan les coses bé, deixant fora les altres dues taxacions perquè eren més elevades, eren molt superiors.

Des del punt de vista tècnic no queda demostrada la ruïna i així ho manifesta -i ara li ho dic- el Sr. González Nebreda que escriu -i no li puc dir la pàgina, si m'ho hagués comentat abans, ho hagués mirat-, però diu: "l'edifici no es pot reparar per mitjans normals, però això no acredita ni demostra" en sentit que estigui en ruïna, no li puc dir -com li dic- la pàgina, però sí que està escrit pel Sr. González Nebreda.

La valoració de Tinsa no parla en cap moment de ruïna. La valoració de la Societat de Taxació sí en fa esment, però en cap moment no s'estima que la ruïna pugui haver-se produït i diu: "per determinar-ho s'haurà d'estar al que digui l'expedient que a aquest efecte s'incoï".

El següent pas va ser l'adquisició de l'hotel Rocamar i es va plasmar un preacord el qual va ser ratificat per tots els membres, sí, sí, inclosos els dos sindicats, UGT i Comissions Obreres, i elevat a escriptura pública de compravenda. La ratificació va tenir lloc per junta en sessió de dia 30 de juliol de 2012, votant-se per unanimitat, junta en què estan representants el Govern, el Consell Insular de Mallorca, Comissions Obreres, UGT, Sa Nostra, la Federació Hotelera de Mallorca i l'Agrupació de Cadenes Hoteleres, tots varen donar el seu vot positiu a aquesta compra.

Arran de la polèmica suscitada pel seu grup parlamentari, pel Grup Parlamentari Socialista, es va reunir la Junta Rectora en data 14 de juny de 2013 i tots els membres, curiosament en aquest cas, curiosament, a excepció d'UGT i Comissions Obreres -que rar no?, quan els socialistes diuen això no està bé, ara ells es fan a un costat-, varen aprovar la proposta de ratificar la confiança a l'actuació dels funcionaris i als seus informes sobre l'aprovació a aplicar amb compravenda l'hotel Rocamar, així com el manteniment dels seus acords que han adoptat.

I sap el que m'ha fet molt... m'ha cridat moltíssim l'atenció, Sra. Oliver? Que després de la invitació via telefònica que li va fer a vostè el Sr. Delgado, el dimecres 12 de juny, per convidar-la a assistir a la junta, amb l'objectiu que fes les preguntes que considerés oportunes, la Sra. Oliver li va contestar que es trobava de viatge. Bé, però davant aquesta resposta el Sr. Delgado li va suggerir que traslladés la invitació al Sr. Carbonero, per la seva condició d'arquitecte o a qualsevol altra persona de la seva confiança, perquè pogués sol·licitar i rebre totes les explicacions que considerassin oportunes, però entenc que no deu tenir ningú de la seva confiança, Sra. Oliver, perquè cap dels 18 diputats del Grup Parlamentari Socialista no va sortir...

(Algunes aplaudiments)

... no va anar a la reunió de la junta per conèixer les explicacions del cap dels tècnics, cap ni un de vostès, dels 18 diputats, no va tenir temps per anar a escoltar, demanar sobre aquesta operació.

Això sí, s'omplen la boca demanant diàleg, com ha fet avui la Sra. Armengol, a qui tampoc no deu interessar massa la compravenda d'aquest hotel perquè no és aquí, una demostració que aquesta moció no és massa que...

(Remor de veus)

...com li agrada dur al Grup Parlamentari Socialista una cortina de fum per sembrar dubtes a la feina dels funcionaris de la conselleria i voler desprestigiar el Sr. Carlos Delgado.

Bé, el segon punt està retirat, i efectivament la meua companya Lourdes Bosch li donarà la seva argumentació sobre la comissió que demanen.

En el tercer punt proposam una transacció amb el següent text: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a procedir a la licitació del projecte de demolició de les edificacions de l'antic hotel Rocamar". Si accepten la nostra proposta de transacció de text hi votarem a favor; en cas contrari hi votarem en contra. Les edificacions no són ruïnoses perquè no s'ha declarat aquesta ruïna.

En el quart punt proposam una transacció amb el següent text: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè, mentre no s'hagi esbucat l'hotel Rocamar, es garanteixin les mesures de seguretat adients per tal d'evitar accidents en aquest immoble propietat del consorci". Si accepten la nostra proposta de transacció de text hi votarem a favor; en cas contrari hi votarem en contra. Li torn repetir que no es troba en ruïna imminent, tots els tècnics -que nosaltres els donam suport- tots els tècnics (...) aquesta asseveració.

En el punt número 5, cinquè, el nostre sentit de vot serà en contra. Per què?, perquè el preu que s'ha estipulat amb la valoració del Sr. González Nebreda, sense declaració de ruïna i avalat per tècnics i aprovat per la junta rectora, i si troben que no és així ho denunciïn a Fiscalia, és el que és, perquè, insisteixo, si troben que hi ha qualche tema en què es pot donar obscurantisme, com he sentit dir, vagin a Fiscalia, no ho llancin enlaire. Agafin i se n'hi vagin, el Sr. Delgado vendrà amb vostès a denunciar tot allò que no estigui ben fet.

I vull finalitzar la meua intervenció donant el suport, tot el suport i el reconeixement del Grup Parlamentari Popular, als funcionaris i tècnics que vostès han desprestigiats, que han intervingut en la tramitació de compra d'aquest hotel, i el nostre reconeixement a l'equip directiu de la Conselleria de Turisme i Esports, amb el conseller Carlos Delgado al capdavant, per la seva bona gestió en aquesta operació.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

He acabat, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per fer ús de la paraula i per tancar la qüestió té la paraula la diputada Isabel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Gràcies, Sr. David Abril, pel seu suport a aquesta moció. Gràcies.

Veig jo que... sabem i sabíem que al Govern no li interessa el que passa al carrer, perquè no hi ha hagut cap tipus de gest amb tota la quantitat de persones que hi havia aquí a fora, que tengués la dignitat política i moral i personal de sortir a veure què passava. Però no només és això, veim que també aquí tampoc no els interessa allò que passa. El Sr. Conseller Delgado s'ha absentat i continua absent d'aquesta sessió, que és conseqüència de la sessió de control, amb un clar interès, o vull dir amb un clar desinterès pel que passa aquí. Jo no sé si és menyspreu o covardia política. En qualsevol cas possiblement siguin les dues coses.

Si algú pensava que el portaveu del Partit Popular ens contestaria a la pregunta molt clara i concreta que li he fet, que era que agafàs de l'informe de González Nebreda on diu aquesta..., on estableix aquesta condició de si ruïna, allò no ruïna, allò altre, i no ha estat capaç de fer-ho. Jo ja ho sabia, que no ho faria mai, perquè és impossible que ho faci. Jo el que sí faré serà tornar a llegir el que ja havia comentat amb una altra qüestió, i diu, a la pàgina exactament 18 de l'informe del Sr. Nebreda, diu: "*El suelo está edificado pero la edificación existente está en situación de ruina física*", i continua dient: "*Con independencia de que el expediente administrativo de ruina se haya iniciado o se inicie próximamente, las condiciones objetivas técnicas permiten al perito afirmar que las edificaciones existentes se encuentran en situación de ruina física*". Això no m'ho invent, i jo el que li dic, Sr. Martí, és que tenint un informe així de clar em pareix absurd anar a cercar informes que diuen el que diuen, el que diu allò que diu l'informe.

Això no és de persones que facin la feina seva, no és dels diputats que fan la feina; els diputats que fan feina es llegeixen els informes i van al Rocamar i ho veuen, i si vostè visita el Rocamar i llegeix l'informe veurà que allò és una ruïna. No és una apreciació, és la realitat, és el que es veu. Això per una banda.

Per altra part li he contestat i ja li he dit al principi que no vaig assistir, ni cap dels meus companys, tots del Grup Socialista, que ara mateix vull dir que qualsevol d'ells no té la meua confiança, té la més total i absoluta confiança i amistat, podrien anar a qualsevol lloc per jo, qualsevol d'ells, jo deleg qualsevol cosa en ells, en els meus companys del grup. Però nosaltres no hi vàrem anar perquè és aquí que es demanen les explicacions. És molt fàcil, "vine a ca meua i jo t'ho contaré"; no, no, és aquí que toca. Vostè, com jo, és un diputat, i aquí és on són les sessions de control al Govern, i és aquí que s'han de donar les explicacions, perquè si no és un acte de covardia, i que vinguin aquí i ho expliquin. I no sols no ha vengut, sinó que hi era i se n'ha anat. És això la cara que es dona en aquests casos. Això no pot ser, no pot ser perquè no és així.

(Remor de veus)

Jo li vull dir, vostè que parla dels funcionaris i de tota aquesta gent que està en el consorci, miri, la declaració d'ofici, la revisió d'ofici que demanam en aquest punt, i que vostè ha dit que no la votaria, és una garantia. La revisió d'ofici és una garantia per tots aquells funcionaris que han fet la feina ben feta, perquè n'hi ha que sí, que l'han feta ben feta, n'hi ha molts que la fan ben feta. Llavors aquesta revisió d'ofici és una garantia per a ells, i també és una garantia per a totes aquelles persones del consorci que varen haver de prendre decisions sense tenir la informació damunt la taula, sense tenir els informes, i s'han queixat d'això i no se'ls dona. Això és el que ha passat. Llavors, tant una cosa, la comissió d'investigació per una banda, que ja se'n parlarà, com la revisió d'ofici d'aquests actes és una garantia per a tots, per a tots, i vetar-la i votar que no és seguir per aquesta senda i per aquest camí de l'opacitat, i això a nosaltres no ens pareix bé.

Nosaltres mantindrem tots els punts de la moció, perquè pensam que és important que es donin explicacions, en primer lloc aquí, en el Parlament, i que es revisin administrativament sense perjudici de tots aquelles actuacions que després del que vegem avui aquí nosaltres ens reservam, per suposat, el dret a exercir. Vostès no ens ha de dir on hem d'anar, anirem allà on trobem que hem d'anar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada la moció per 35 vots en contra i 22 a favor.

IV. Compareixença del conseller de Salut, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2017/12, relativa a prescripció infermera (escrit RGE núm. 5850/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença del conseller de Salut per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE 2017/12, relativa a prescripció infermeria, escrit RGE 5850/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista del Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Som aquí desgraciadament per posar de relleu el que no ha de fer un govern, que és intentar vulnerar el Reglament d'aquesta cambra. No volen donar comptes, no volen ser controlats, i avui som aquí per un fet. Fa quasi denou mesos d'un acord d'aquest parlament que la Conselleria de Salut no li ha fet ni cas, com tantes altres coses, un acord parlamentari de fa devuit mesos.

El primer que vull fer aquí avui és un reconeixement públic de la feina que desenvolupa el col·lectiu d'infermeria dins la nostra societat, sigui un àmbit assistencial on dugui la seva feina, i estam davant d'una conselleria que ni ha estat capaç de desenvolupar el mateix decret que va fer la Conselleria de Salut, i que ha fet tot el contrari del que ens va dir l'exconsellera Castro a la Comissió de Salut el novembre de 2011, o en el mateix febrer de 2011 aquí, en aquest plenari. I hem de recordar que en la discussió de la proposició no de llei sobre prescripció d'infermeria fins i tot el PP hi va estar d'acord, a establir un protocol, a fer una ordre de dispensació i a fer les disposicions necessàries.

I és veritat que hi havia uns recursos contenciosos administratius, però també és veritat que el Consell Consultiu havia donat totes les garanties jurídiques a aquell decret, un decret que va fer la Conselleria de Salut amb l'assessorament dels juristes de la Conselleria de Salut.

I avui hem de dur forçat aquí el conseller de Salut perquè dins la seva dinàmica de conseller i del Partit Popular i del seu govern estan acostumats a vulnerar les normes, i entre d'altres el Reglament d'aquesta cambra. No passa res. L'autoritat li ho permet i li ho consent, i en prova d'això, a més del compliment, una pregunta i una sol·licitud de documentació del mes d'abril del 2012, que ni han estat contestades ni han estat facilitades, tot de prescripció infermera. I sap vostè qui era el director general de Farmàcia quan es varen formular aquestes iniciatives parlamentàries? Vostè. Si ja incomplia com a director general, ja incompleix com a conseller.

Hem de recordar que el nostre Estatut d'Autonomia diu que la comunitat autònoma té competència exclusiva en organització, funcionament i control de centres sanitaris públics, planificació de recursos sanitaris, coordinació pública privada, promoció de la salut i ordenació farmacèutica, i també diu que la comunitat autònoma pot fer el seu desenvolupament legislatiu i la seva adjudicació en àmbit de salut, de sanitat i de formació sanitària especialitzada. De la mateixa manera hi ha sentències judicials que ens diuen que ningú en aquest àmbit no ha fet una infracció del principi de competència entre l'Estat i la nostra comunitat autònoma dins el decret de prescripció infermera. És veritat que hi ha una llei de garanties i ús racional de medicament, que a més faculta el personal d'infermeria perquè

de forma autònoma pugui indicar, usar i autoritzar la dispensació de medicaments no subjectes a prescripció mèdica, i així mateix productes sanitaris, mitjançant una ordre de dispensació. I hem de recordar que la Llei d'ordenacions sanitàries sustenta com a principi bàsic la cooperació multidisciplinària i recorda que avui en dia la feina des de diferents professions sanitàries es fa d'una manera conjunta i integral per tractar les persones que necessiten atenció sanitària; parla d'integració de processos, continuïtat assistencial, evitar fraccionament de l'atenció, etc., etc. I també aquesta mateixa llei diu que, al personal d'infermeria, li pertoca la direcció, l'avaluació i la prestació de les cures d'infermeria.

Podríem parlar també del real decret sobre recepta mèdica, però ens interessa més per aquest incompliment de la Conselleria de Salut el que ha passat a la nostra comunitat autònoma. El Consell Consultiu l'any 2011 va concloure que sense cap gènere de dubtes la comunitat autònoma de les Illes Balears pot regular per via reglamentària les actuacions específiques del personal d'infermeria per usar i indicar medicaments que no estiguin subjectes a prescripció mèdica, així com productes sanitaris inclosos en la prestació farmacèutica del sistema. Això és el que fa el decret que va fer la Conselleria de Salut. És igual qui governa, l'ha fet la Conselleria de Salut amb els seus professionals i amb els seus assessors jurídics, i això és el que fa aquest decret 52/2011, regular una actuació del personal sanitari en l'àmbit de la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic, i fa una regulació que el Consell Consultiu avala.

Tots sabem que el món sanitari ha evolucionat molt, i que cada vegada més es treballa des d'àmbits competencials més compartits a través de diferents professions sanitàries, i parlem d'una professió sanitària, la d'infermeria, una llicenciatura de grau i que per tant té més coneixements, més habilitats i millors aptituds, un col·lectiu que cada dia té millor formació i un marc competencial més ampli. I aquest decret, el 52/2011, de la Conselleria de Salut pretén regularitzar una situació que de feia anys es produïa.

Hem de recordar que Andalusia va desenvolupar un decret semblant sense cap tipus de problema, amb un estalvi de 16 milions d'euros el primer any d'aplicació. Tot el col·lectiu d'infermeria de les Illes Balears, conformat pel seu Col·legi Oficial d'Infermeria, l'Associació d'infermeria comunitària, la facultat d'infermeria de la UIB, el SATSE, l'Associació de comares, varen manifestar el seu acord amb el Decret 52/2011 de la Conselleria de Salut, i reclamava i reclama el seu desenvolupament.

I ha passat un any i mig de l'acord el Parlament i la Conselleria de Salut simplement no ha fet res pràctic per avançar. Ha utilitzat una excusa jurídica, uns recursos contenciosos administratius interposats per un *Consejo General de Colegios Oficiales de Médicos y de Enfermería* d'Espanya, que a més ja no tenen ni sentit: primer, ningú no li va demanar la suspensió cautelar del decret, i dues sentències fermes del Tribunal..., dues sentències del Tribunal Superior de les Illes Balears han dit que desestimen aquests recursos i declaren adequat a l'ordenament jurídic el decret 52/2011.

Vostès han fet de sords, fan de sords a allò que els interessa. Tenien un decret per desenvolupar una àrea de feina del col·lectiu d'infermeria. Varen voler escoltar interessos privats d'unes persones. No han volgut desenvolupar un decret ajustat al nostre ordenament jurídic, quan a més aquest parlament havia acordat fa devuit mesos que vostès havien de fer feina, treballar d'acord amb tot el col·lectiu d'infermeria i desenvolupar el decret que tenien aprovat.

Han passat devuit mesos i no ho han fet. Què ha fet de pràctic? Res. Què pensa fer? Pensa complir el manament del Parlament i desenvolupar el decret? Fa dos anys, fa dos anys, que la Conselleria de Salut va fer un decret de prescripció infermera, validat pels serveis jurídics de la mateixa conselleria, validat pel Consell Consultiu i que ara a més ha estat validat, com els deia a tothom, pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears amb dues sentències. Què pensa fer? Desenvoluparà la seva pròpia norma, que ho pot fer en base a l'Estatut d'Autonomia i en base a aquest decret que ja té dos anys de vigència? O continuarà no fent feina amb els col·lectius d'infermeria?, perquè no fa feina amb els col·lectius d'infermeria, se'n va a Madrid, com el seu president, a fer i deixar contenta gent de Madrid. Què farà? Desenvoluparà el seu decret de prescripció infermera?, un decret que du més de dos anys de vigència i vostès han amagat a un calaix i no ha volgut fer-li ni cas.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Govern té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Gràcies, Sr. Diputat. En primer lloc vull que les meves primeres paraules siguin de reconeixement a la important tasca que duen a terme els professionals d'infermeria, i que vostè també ha lloat, tant aquells professionals que fan feina a l'àmbit de l'atenció primària, com aquells que fan feina a l'àmbit hospitalari, quant a la formació, prevenció i educació sanitària que duen a terme amb la seva tasca diària, entregada, professional i resolutiva.

Ells tenen un alt grau de preparació per afrontar aquestes competències i això ningú no ho posa en dubte. Som aquí per comparèixer per un acord que es va prendre després de la discussió d'una proposició no de llei, una proposició no de llei que es va aprovar exclusivament un de tots els punts que vostè ha esmentat, aquest punt del qual venc a retre compte, el que deia era que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a treballar d'acord amb el col·lectiu d'infermeria de les Illes Balears sobre prescripció infermera, com era el Col·legi Oficial d'Infermeria de les Illes, l'Associació d'Infermeria Comunitària, la Facultat d'Infermeria de la UIB, el SATSE i l'Associació Balear de Comares", que vostè bé ha esmentat i ha recordat.

De llavors ençà hem de dir que hem mantengut unes 23 actuacions en aquest aspecte, començant a enumerar des del 24 d'abril del 2012 fins al 30 de juliol del 2013. Tots els col·lectius que vostè demanava i que se li va aprovar per part del Grup Popular i es va votar amb 9 vots a favor a la comissió, han estat escoltats, a reunions, com deia, que comencen un dia abans que això es debatés, dia 24 d'abril, en el qual el COIBA ja sol·licitava desenvolupar aquest decret autonòmic; es varen posar a fer feina dia 25 d'abril, dia 10 de maig, dia 24 de maig, per exemple, es va revisar la situació de recepta electrònica amb el Servei de Farmàcia, que informava de la nova versió que era pertinent i per a quan es podia tenir enllestida, en cas que fos efectiva aquesta ordre de dispensació infermera; dia 28 de maig, sobre requeriments necessaris de les infermeres d'atenció primària, per poder visualitzar i utilitzar el programa de recepta electrònica; dia 29 de maig, per revisar el catàleg de productes sanitaris i medicaments no subjectes a prescripció metge; dia 12 de juny, i li podria enumerar un llarg etcètera de reunions.

Però, a més, també hauríem de fer referència no només a les sentències que vostè deia, sinó als dos informes jurídics que obren en el nostre poder, fets pels mateixos tècnics a què vostè fa referència, els quals conclouen, dia 29 de juny de l'any 2012, que "El decreto autonómico sobre prescripción enfermera es una que debe completarse con las disposiciones estatales antes citadas y, por tanto, sólo puede llevar a cabo actuaciones en el ámbito de la prestación farmacéutica el personal de enfermería que haya obtenido la correspondiente acreditación." I un segon informe jurídic, el qual està datat el 30 de juliol del 2013, que diu que "Por tanto, nos vemos, como la normativa estatal establece la necesidad de acreditación de los enfermeros para el desempeño de las actuaciones previstas en el artículo 77.1 de la Ley 28/2009, pero el Decreto 52/2011, -a què vostè fa referència i es va aprovar a la seva època-, de 20 de mayo, no vulnera dicha estatal puesto que en ningún momento dispone que no sea necesaria dicha acreditación." I continua dient aquest mateix informe jurídic: "Corresponde al Gobierno establecer, con efectos en todo el territorio del Estado, los criterios generales, los requisitos específicos y los procedimientos para la acreditación de dichos profesionales con la participación de las organizaciones colegiales de enfermeros y de médicos." Com li dic, això fa referència al darrer informe jurídic, de 30 de juliol del 2013.

Però en moltes ocasions, per entendre el rerafons de cada un dels temes, és important analitzar com es va gestar aquest decret. I per què dic que és bo reflexionar com es va gestar aquest decret, d'una manera molt ràpida a les acaballes que vostè era conseller? La situació per posar en marxa aquest

Decret 52/2011 el que diu és que la tramitació del decret s'inicià mitjançant resolució el 14 de març del 2011, per un procediment d'urgència, en el qual el tràmit d'audiència ja es veia reduït a set dies. Es va sotmetre a informació pública dels sectors implicats directament en la seva aplicació. Es va transmetre al Consell Consultiu el 13 d'abril del 2011 i la seva presidenta del consell, amb data 20 d'abril, o sigui, només una setmana després, reclamà, mitjançant un escrit de deficiències de manca de documentació, i les que criden més l'atenció són la manca dels informes de la Comissió de l'ús racional del medicament i del Consell de Salut. Aquest escrit és transmès per la Conselleria de Presidència el mateix 28 d'abril i el mateix dia s'esmenen les deficiències i s'aporta un informe justificatiu de la seva secretària general de la manca dels esmentats informes. El Consell Consultiu emet el dictamen favorable 78/2011, que transmet dia 16 de maig, en castellà, per tal de no demorar-lo. O sigui, vostès amb els temes idiomàtics, quan interessa córrer i fer via, no tenen el més mínim dubte, no varen traduir ni tan sols aquest decret, que s'aprovà en Consell de Govern el 20 de maig del 2011 i es publicà en el BOIB, una vegada ja passades les eleccions.

Posteriorment, hi va haver els recursos contenciosos. I també vull destacar, a efectes bastant importants, el Pacte per la Sanitat que es va signar dia 30 de juliol del 2013. I per què vull destacar aquest pacte? Per dos conceptes: el primer, perquè en el preàmbul deixa claríssim que la sanitat no hauria de ser objecte de confrontació política dels diferents partits, sinó que hauria d'estar per sobre d'aquests debats, i fer propostes en positiu crec que en seria un bon exemple de cara al futur, i jo el convit a fer-ho d'aquesta manera. Però també vull fer referència a aquest pacte perquè en el seu segon punt, quant al pacte que s'arriba amb el Consell General d'Infermers, el que diu quant a ordenació professional i activitat professional fa referència a "*la indicación, uso y autorización de dispensación de medicamentos y productos sanitarios por parte de los enfermeros, y que serán criterios a los que habrá de acomodarse la norma que regule esta materia* els següents aspectes: *las actuaciones de los enfermeros en materia de indicación, uso y autorización de dispensación de medicamentos y productos sanitarios de uso humano.*" I també fa referència al procés d'acreditació de l'infermer com a requisit previ i necessari per al ple desenvolupament d'aquestes actuacions referides a aquest àmbit. A més de desenvolupar, en base als principis de qualitat del ministeri, una sèrie de reglamentació bàsica.

Per tant, jo el que li vull dir és que feina se n'ha feta, que faci vostè menció als punts que s'han acordat, aprovat i votat positivament i que, per tant, són d'obligat compliment, que faci revisió a aquesta història del decret que vostè tan a corre-cuita va aprovar. I li vull dir que lluitarem per vetllar i acomplir els termes d'aquest Pacte per la Sanitat a la nostra comunitat autònoma, per tal de cohesionar el Sistema Nacional de Salut, afavorir la igualtat de mèrits i la mobilitat dels nostres professionals i pel principi de seguretat jurídica per implantar la iniciativa.

Moltes gràcies per la seva atenció.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara, en torn de rèplica, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Sansaloni, quan llegeixi els acords del Parlament acabi l'acord, perquè l'obligació era treballar amb totes aquestes entitats en el desenvolupament de la prescripció infermera. I vostè, la comunitat autònoma, tenia un decret des de l'any 2011, o sigui, no llegeixi una part i s'oblidi de l'altra.

Ara resulta que els informes jurídics de la Conselleria de Salut de l'any 2011 no servien. L'informe del Consell Consultiu del 2011 no era bo tampoc. Les sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, dues, tampoc no són bones. Ara s'aferren a un informe jurídic dels Serveis Jurídics actuals, si no ho he entès malament, del juliol del 2013, que diuen el contrari del Consell Consultiu i del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que li vull recordar que diu que no hi ha cap infracció en el principi de competència amb l'Estat i la nostra comunitat autònoma a l'hora d'elaborar aquest decret.

Es veu que per a vostè ni els informes jurídics de la conselleria de l'any 11, ni el Consell Consultiu ni el Tribunal Superior de les Illes Balears fan bones sentències o bons dictàmens, d'això n'hem tengut un exemple ben recent amb el decret del TIL.

Però, evidentment, Sr. Conseller, hem fet aquest compliment, i ens ha donat la raó la Mesa del Parlament, perquè vostè no ha fet res per desenvolupar la prescripció infermera, no ha fet res i tenia un decret. La mateixa modificació de la Llei del medicament, duta fa poc temps, diu exactament el mateix que diu el Decret de les Illes Balears per a la prescripció de medicaments no subjectes a recepta mèdica. I nosaltres el que li recriminant és que vostè no ha fet res desenvolupant una norma pròpia per a la qual hi ha competència, i l'ha deixat a un calaix.

El Col·legi d'Infermeria no comparteix el criteri que vostè ha exposat aquí, ens transmet que no han fet feina amb ells, és més, han estat vostès avalant i cercant interlocutors que no són el Col·legi Oficial d'Infermeria de les Illes Balears, molts de col·legis d'infermeria s'oposen a haver de fer un programa formatiu de 180 hores per poder donar medicaments que pot comprar qualsevol ciutadà a una farmàcia sense receptes mèdiques. No té cap sentit, aquesta prescripció autònoma s'ha de poder fer sense cap nivell d'acreditació.

El marc normatiu propi i el de l'Estat no suposen cap nova competència per a aquesta professió sanitària i per tant vostès han cercat uns interlocutors de Madrid que el que tenen és un afany de lucre i de comerç. Per què una infermera, amb tota la seva formació, amb tota la seva experiència professional, per fer una prescripció d'un medicament que no necessita recepta mèdica, que podem anar a comprar qualsevol a una farmàcia, per què la volen obligar a fer un curs de 180 hores, a 250.000

infirmers i infermeres d'aquest país? Qualcú ho entén? Perquè si jo hi puc anar personalment, per què he de fer que una professional sanitària, que dins la seva pràctica diària fa això des de fa molts, molts i molts anys.

Vostè no ha desenvolupat un decret que està fet d'acord amb el nostre sistema jurídic. Li he demanat què pensa fer. El pensa aparcar? Pensa fer feina amb el Col·legi Oficial d'Infermeria o pensa continuar ignorant-lo?

Els col·legis professionals d'infermeria no estan d'acord amb el camí que vostè du, fa dos anys que li han demanat que desenvolupi el decret legal de la nostra comunitat autònoma i li diuen que no estan d'acord amb aquesta normativa que vostè consensua a nivell de Madrid.

L'actualització de coneixements sempre és desitjable, però una cosa és acreditar una formació perquè un adquireix una competència nova i una altra és continuar fent el que ha fet fins ahir. No és una competència nova, ni la prescripció autònoma ni la col·laboradora, i per tant no necessiten cap acreditació. I això ho ha dit a la nostra comunitat autònoma, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... per dues vegades el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que ha dit que hi ha capacitat normativa, que no es vulnera cap competència de l'Estat i que el desenvolupament d'aquesta prescripció infermera es pot fer adequada al nostre decret.

Escolti, desenvolupi la normativa i així les infermeres ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... podran fer la feina que els pertoca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica del conseller de Salut, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo venc aquí a defensar que el manament que havia donat aquest parlament, mitjançant les reunions amb les diferents organitzacions i amb el Col·legi d'Infermeria que vostè esmentava aquí, ha quedat complert.

Que encara ens queda una part del camí per recórrer i la farem sense presses, aquelles que vostè tenia i que el varen dur a tramitar pel procediment d'urgència, a les acaballes de la passada legislatura, un decret que els informes, que jo li vull repetir, que són els mateixos tècnics que vostè tenia, han emès en aquest 2012 i 2013, fent els aclariments pertinents, on parlen d'aquesta acreditació necessària a nivell nacional.

En cap cas no s'ha referència encara de forma expressa, i es negocia en aquest aspecte, quantes hores seran necessàries, i en quins aspectes s'hauran de formar. El que passa és que vostè, Sr. Thomàs, ja ens té massa avesats a passar l'arada davant el bou. Per tant, nosaltres lluitarem i farem feina per tal d'anar per aquest camí.

I també li vull fer referència, com deia, al Col·legi d'Infermeria, que el 24 d'abril del 2012, 28 de novembre del 2012 i el 30 d'abril del 2013 han estat citats per parlar específicament de tres qüestions referides a aquest tema, i que, paral·lelament, també nosaltres hem fet les adaptacions necessàries per tal que els sistemes informàtics no siguin un emperó a l'hora de poder-ho aplicar.

Jo el que li vull dir és que continuarem fent feina amb aquest camí i que farem feina per no ser, si vostè hagués estat aquí el consell, per això no anava d'acord amb tot el Sistema Nacional de Salut, farem feina per cohesionar el Sistema Nacional de Salut i apostar per una implantació a tot el territori espanyol, perquè això farà els nostres infermers exactament iguals que els altres i afavorirà la mobilitat professional que en aquests moments tenen. Però no podem ser una comunitat autònoma aïllada dins l'Estat, no diu el mateix, es necessiten acreditar i falta que la Direcció General de Qualitat digui en quines especificacions.

Per tant, Sr. Thomàs, el que hem de fer és fer feina conjuntament per aconseguir caminar junts i afavorir aquests professionals, i no actuar d'una manera irresponsable, que és la que vostè proposa. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

V. Proposta de creació d'una comissió d'investigació sobre la compra de l'Hotel Rocamar (escrit RGE núm. 6587/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la sol·licitud de creació d'una comissió d'investigació sobre la compra de l'Hotel Rocamar, escrit RGE núm. 6587/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, bueno, no está el Sr. Conseller, pero estoy seguro de que las orejas de madera de su escaño me atenderán probablemente con más atención que la que nos habría dispensado con su presencia, que sería normal en este tipo de debates. Señoras y señores diputados, ya se ha hablado aquí bastante del Hotel u Hostal Rocamar, hostel que se cerró en el año 1999, quedando de baja definitiva todas sus plazas hoteleras en septiembre de 2001, según se publicó en un boletín de septiembre de 2002.

Pese a no tener plazas hoteleras, se vio envuelto en un rocambolesco episodio cuando en el año 2004, el Partido Popular y Unió Mallorquina, aprobaron las áreas de reconversión directa en el Consell de Mallorca, lo que suponía trasvasar las plazas hoteleras que no existían, según constaba en el boletín oficial, trasvasarlas a la zona de Sa Ràpita. En el año 2005, ante esa buena disposición por parte del Consell de Mallorca, en el año 2005, a pesar de estar el hotel en ruina y sin plazas hoteleras, una persona, en teoría, presta 990.000 euros al propietario del hotel, e inscribe una hipoteca, de la que serán acreedores, en septiembre de 2012, por mitades, el citado señor y sus dos hijos, uno de ellos, como se ha dicho ya, jefe de Inspección de la Conselleria de Turisme.

En el año 2011 se suprime la ART, como todo el mundo conoce.

Pues bien, por parte del antiguo gobierno sí que es cierto que se hicieron algunas gestiones para la adquisición del inmueble y se encargaron varias tasaciones, una de ellas la del Sr. González Nebreda, cuya validez ha sido puesta en duda hoy, se ha dicho que el Sr. González Nebreda pues parece que era alguien de personalidad dudosa en hacer valoraciones; pues miren, tan dudoso es que el Partido Popular, o el Sr. Company, también ausente, lo ha escogido para dar un curso de valoraciones. O sea que el mejor que han encontrado el Gobierno del Partido Popular ha sido este señor que ahora nos ponía en duda un señor diputado. También se le ha encargado la valoración del Hotel del Palacio de Congresos, también, ya veremos el caso que se le hace, pero bueno, la valoración por lo menos se le ha encargado, es decir, no debe de ser ningún mal perito, y de hecho no lo es y todo el mundo lo conoce y tiene un gran prestigio.

Pues muy bien, con el cambio de gobierno, y pese a las dificultades económicas que todos conocemos, se pasa a considerar la adquisición del Rocamar como algo prioritario, y en la primera reunión de 24 de noviembre de 2011, el director general de Turisme coloca el tema Rocamar en la agenda y el propio conseller de Turismo lo impulsa. Reunión de 28 de febrero de 2012, se refiere a la adquisición del Hotel Rocamar, diciendo "Se quiere destacar que es una actuación muy importante", fin de la cita. En la misma reunión, se informa, por

parte del Sr. Martínez, director general, falsamente, -quiero hacerlo constar- al consorcio, que el arquitecto Sr. González Nebreda establece -leo textualmente- un coste de 971.000 euros sin declaración de ruina o de 298.000 con declaración de ruina, y digo falsamente porque esta distinción no la hace en ningún momento el perito, y así lo hemos podido demostrar en el debate anterior.

A partir de ahí, y teniendo en cuenta la debilidad jurídica y técnica de la información que estaba dando el director general, a sabiendas que se estaba faltando a la verdad, se busca una coartada formal que sirviera para reforzar esa tesis, les recuerdo: un coste de 971 sin declaración de ruina o 298 con declaración de ruina.

Será el propio conseller quien exponga la formalidad del plan en el consorcio, dirá: la idea es que algunos miembros del consorcio, subordinados del director general y colegas del jefe de Inspección, copropietario del hotel, no copropietario exactamente, sino hipotecante del hotel, hagan un informe manteniendo la misma tesis falsaria que mantuvo el Sr. Martínez; es decir, como la tesis del Sr. Martínez no obraba en el informe pericial, se quieren construir dos informes para poder generar una tesis que no existía.

Pues bien, tal y como estaba previsto, el 4 de abril, el Sr. Bernardino Seguí firmó un informe en ese sentido y el Sr. Oliver Clar, también informes raquíticos, de apenas medio folio, apenas medio folio, cada uno de contenido propio, el contenido propio no llega al medio folio. En la reunión del consorcio, de 14 de junio de 2012, se informa, por el Sr. Martínez, que se va a negociar con la propiedad, y en pocos días, el día 10 de julio, se firma un compromiso de compra que es aprobado por consorcio, y el 30 de julio del mismo año, siempre sobre la ficción de que el peritaje del Sr. Nebreda decía lo que en realidad no decía, se llega a aprobar el compromiso de compra.

¿Qué decía la tasación del Sr. Nebreda? Leo textualmente: “El suelo está edificado, pero la edificación existente está en ruina física -ruina física.” Insiste, “y muy probablemente en situación de ruina inminente, de acuerdo con los criterios legales vigentes.” Es decir que no sólo está en ruina física, sino que la ruina esta es inminente, o sea que se puede caer, vamos. El perito dice desconocer si ha iniciado el expediente de ruina por el Ayuntamiento de Sóller, la ruina legal, que es distinta de la física, pero dice, insiste, “que sería procedente, dadas las condiciones objetivas, condiciones objetivas de ruina que se observa en las construcciones”, y no obstante dice, como ya se ha dicho aquí: “con independencia de que el expediente administrativo de ruina sea iniciado o se inicie próximamente, las condiciones objetivas técnicas permiten al perito afirmar que las edificaciones existentes están en situación de ruina física.” O sea, con independencia de que haya declaración legal de ruina o no la haya, lo contrario de lo que decían los cargos políticos en el consorcio.

Insiste: “Si el edificio que alberga está en ruina física, el suelo se valorará como vacante, vacante. Y el coste del derribo y los gastos asociados deben deducirse del valor del suelo, vacante, ya que son necesarios para que sea vacante.” Es decir, con toda claridad el perito dice: ahí hay una ruina, cuando se compre eso se ha de comprar limpio y, o lo tira el propietario o el vendedor o se le descuenta del precio, una cosa totalmente

lógica. Y dice, el valor del suelo urbanizado de la finca, que se valora supuesto libre de cargas y en condiciones de edificado, es decir, vacío, es 971.831 euros. Es decir que lo que dice el perito clarísimamente es: el solar vacío se puede comprar por 971, si se compra con edificio hay que descontar el coste de la demolición, nada que no hiciera, no digo un perito, sino cualquier mortal.

Es decir que si se compra el Rocamar con el edificio ruinoso, hay que descontar lo que cuesta la demolición, y el dictamen pericial concluye que el valor de la finca en su estado actual es 284.000 euros, y ello porque, además, será el propio consorcio el que deba hacer el cargo de una demolición que puede costar unos 600.000 euros. Y ¿por qué digo que puede costar unos 600.000 euros? No tengo ni idea, pero lo dice el Sr. Nebreda, el Sr. Nebreda en su informe también valora sobre unos 600.000 euros la demolición de ese edificio, si se tiene que demoler, y se tiene que demoler.

¿Qué se ha hecho? Pues, en lugar de pagar los 284 se han pagado 971.000, como si estuviera vacante. Y ahora el consorcio, después de haber pagado 971.000, se tiene que hacer cargo del coste de demolición, que esta previsto por el Sr. González Nebreda en 600.000. Es decir, dinero que debía de haberse imputado a la parte vendedora.

¿Quién se beneficia de esta operación? Sin duda, la familia que cobra, porque cobra por una supuesta hipoteca, y digo supuesta porque tenemos serias dudas de que exista esa hipoteca en la realidad, no de que esté puesta sobre registro, sino de que se entregaran los 990.000 euros. Y diremos por qué: porqué el propio Sr. Castañer, que es el que recibe la hipoteca, el dueño del solar, lo pone en duda y lo ha puesto en duda en declaraciones ante los medios de comunicación, dice, no da a entender que haya recibido ese dinero.

Pero es lo mismo, imaginémonos que dice el informe lo que no dice, es decir que con declaración de ruina vale una cosa y sin declaración vale otra, muy sencillo, ¿por qué no se inicia el expediente de declaración de ruina? Es muy fácil, se presenta un documento en el ayuntamiento y se inicia el expediente de declaración de ruina, y se ahorran 600.000 euros, y ya está, con un sólo papel. No acabamos de entender por qué. ¿Por qué había que correr tanto? ¿Por si volvía a cambiar el gobierno?

Miren, no existía ninguna obligación para el gobierno de adquirir el Rocamar, para el consorcio, mejor dicho. ¿Alguién concibe que no existiendo ninguna necesidad imperiosa de dicha adquisición, se adquiera un edificio con una ruina y encima que, además, el comprador deberá demoler? No hacía falta ningún peritaje para tener claro que nadie, en su sano juicio, adquiriría un solar con un edificio ruinoso, que debe derribar, sin descontar el precio de dicho derribo del precio del inmueble. ¿Quién sería tan simple como para hacer una cosa así? Pues ya lo saben, el consorcio dirigido por el propio conseller.

Por eso, consideramos que tiene que haber una comisión de investigación que sirva para que se nos explique por el propio Sr. González Nebreda, si dijo lo que dijo o dice lo que dicen que dijo; es decir, si la interpretación que se ha hecho de su informe es correcta o no. Para que el Sr. Director General explique por qué mintió al consorcio cuando dijo que el Sr. González Nebreda decía lo que en realidad no había dicho. Para que los compañeros de quién cobró 271.000 euros, perdón, 217.000 euros, nos expliquen en qué se basaron a la hora de emitir sus informes de medio folio, tergiversando el peritaje. Para que nos explique el Sr. Ensenyat cómo se atrevió a hacer un préstamo de 990.000 euros con la garantía de un inmueble que carecía de valor. Y sobre todo, si entregó ese dinero de la hipoteca, en realidad, al propietario Sr. Castañer, ya que, ya digo, éste, en declaraciones a medios de comunicación, ha sembrado serias dudas. Y también para que nos explique el Sr. Castañer si es verdad que hizo pagos a cuenta de la supuesta hipoteca por importe anual de 16.000 euros, porque se dice, para que cuadre el precio con la tasación, se dice en las escrituras que se ha ido recibiendo una cantidad a cuenta, importante, 16.000 euros al año. Cuando el Sr. Castañer, por otro lado, afirma y dice a los cuatro vientos y a quién le quiera escuchar, que está arruinado. Esta arruinado, pero iba pagando, y no iba pagando 16.000 euros, ni 17.000, iba pagando 16.904,08, en efectivo metálico, claro, para no dejar huellas, como se suele decir, con 0,8, me lo imagino con sus 0,8 céntimos para quién hiciera el recibo.

En fin, realmente es sospechoso, claro, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vaya acabando, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo ya, Sra. Presidenta. Con eso se hace cuadrar el precio con lo que se cobra en su momento en la escritura.

Por eso, y para aclarar todas estas dudas, entendemos que sería conveniente hacer aquí una comisión de investigación y despejar, ya digo, las serias dudas que esta operación tiene consigo.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Per no tornar repetir tot l'argument d'abans, dues cosetes noves: una que he oblidat abans, i és recordar que, afegit a tot això, el beneficiari de l'operació de compravenda, el Sr. Ensenyat, és una persona vinculada al Partit Popular i que fins a l'anterior legislatura a anat a llistes a Sóller, amic, a més, del Sr. Simarro, que és qui hauria de fer la declaració de ruïna, raó de més perquè s'investigui aquesta qüestió.

Que l'argument de les tres taxacions no convenç. M'agradaria saber, ja que no hi és el Sr. Delgado, què pensa el Sr. Conseller d'Hisenda, tenim un pla d'equilibri financer, tots s'estrenyen les aixetes de totes les conselleries i al final s'agafa un preu que jo crec que és el menys convenient per a la ciutadania, perquè bé, com que es paga d'allò públic, una mica la filosofia que vostès han practicat sempre pel que els convé.

Per tant, tot això per a nosaltres l'únic que fa és embrutar encara més el tema. No ens convencen les explicacions, ni les que ha donat el Govern fins ara, ni tampoc les dels membres del Partit Popular, i per tant que es faci aquesta comissió d'investigació i s'aclareixi el tema i es faci comparèixer a aquesta cambra tothom que tengui relació amb aquest expedient i amb aquesta qüestió. I si es rebutja aquesta possibilitat, doncs el nostre grup es reserva la possibilitat de dur el tema a altres instàncies.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Lourdes Bosch, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. En primer lloc, Sr. Diéguez, li aclariré que ningú no dubta de la capacitat del Sr. González Nebreda, com a tècnic ni com a taxador, de fet, la pròpia conselleria ha utilitzat un dels seus informes tècnics i és el que ha aplicat, mostra totalment que se'l té com un senyor solvent. Però aquest senyor va fer dues taxacions, el fet que fes dues taxacions no li indica qualque cosa? Doncs miri, sí, li indica que hi havia dues opcions, dues possibilitats, i això és el que ha passat, que s'ha optat per una possibilitat, que era la real, i l'altra era una presumpció del tècnic.

A la legislatura anterior, i tornarem explicar la història, perquè veig que per més que la repetim, no queda clara, la Junta rectora del consorci, amb la Sra. Oliver com a vocal, decidí l'adquisició de l'hotel Rocamar per tal d'enderrocar-lo i destinar-lo a zona verda. És amb la Sra. Oliver com a vocal que sol·liciten les diferents taxacions, i és amb la Sra. Oliver també que es decideix fer la reserva, com a mínim, d'1 milió d'euros per destinar-los a l'hotel Rocamar. I sap per què? Perquè llavors al registre ja hi figurava aquesta hipoteca d'1 milió d'euros, hi figuraven vostès i hi figuràvem nosaltres, i això és la realitat, no hi ha cap conspiració, això ja existia amb vostès i ho hem heretat nosaltres, el registre continua igual que quan hi era el pacte. Així doncs, vostès ja mantenien una estimació d'1 milió d'euros, era abril del 2011; el febrer del 2012 es celebrà altra junta rectora del consorci i sortiren aquestes tres taxacions: si no hi ha el supòsit de la ruïna, de les tres taxacions possibles, la més barata és la que ha aplicat aquest govern, la del Sr. González Nebreda.

I és aquí, en aquest punt, quan vostès perden el nord amb la declaració de ruïna. Sra. Oliver, durant la legislatura passada varen declarar la ruïna de l'edifici? No. Està declarada la ruïna actualment? No. Està ni tan sols instada? No. Hi ha qualche certificat de cap tècnic establint la ruïna? No, no n'hi ha cap. És més, a cap lloc de l'expedient queda acreditada ni demostrada la ruïna, parlem d'una estimació d'un tècnic.

TINSA no en parla de ruïna, l'informe de la societat de taxacions deixa clar que per determinar-la s'haurà d'estar conforme amb el que estableixi l'expedient en el seu cas. Així doncs, si no està justificada la ruïna, si no està acreditada la ruïna, si no s'incoa l'expedient de ruïna no podem emprar la taxació de 298.000 euros perquè no és el cas, així de senzill. Mirin, això és com si ens porten un informe d'un tècnic que diu que si hi hagués un terratrèmol que enderroqués l'edifici i que s'obris la terra i s'empassés l'immoble, pels terrenys només hauríem de pagar 7.000 euros. Què bé i quin bon preu, oi! Però no el podem aplicar, i això és el que passa amb l'informe de la taxació de ruïna del Sr. González Nebreda, al qual vostès s'aferren desesperadament, no el podem aplicar. Idò, llavors no costen 298.000 euros aquests terrenys, sinó els 971.000 euros que estableix el propi Sr. González Nebreda, quan no aplica el supòsit de ruïna, que és el cas.

A més, enganyen la gent, com si la declaració de ruïna fos automàtica; jo vull una declaració i l'obtenç, com pitjar un botó? No és així, i ho saben perfectament. No recorden el desastre de la seva gestió socialista a l'Ajuntament de Palma amb l'estadi Lluís Sitjar, la legislatura passada? Vostès, els socialistes, varen instar la declaració de ruïna; i què va passar? Que els propietaris varen recórrer aquesta declaració. Resultat: passaren quatre anys i allà tenim el Lluís Sitjar, sencer. Potser és això el que volen, que acabi la legislatura i el Rocamar continuï amb peu? Com amb vostès, que el 99, amb la Sra. Bel Oliver, com a directora general de Turisme, ja parlaven d'enderrocar el Rocamar, però parlaren, no feren. Aquí el verdader problema és que a vostès no els importa gens ni mica la veritat, ni l'interès general, ni el bé comú, ni les persones, ni els estudiants, ni el nostre futur, l'únic que volen és embrutar el Partit Popular. Qualsevol proposta que fa el nostre govern, vostès es llancen a la jugular i s'hi oposen. Existeixen els antisistema i també tenim els antiproposta, que són vostès, els de l'oposició, que tot els va malament, tot negatiu, res positiu.

De fet, respecte d'aquest tema, que tant preocupa al Partit Socialista, el conseller ha tramès en quatre ocasions les diverses documentacions que s'han sol·licitat, ha contestat quatre preguntes orals i una interpel·lació en el Ple, no poden tenir més informació, la tenen tota. El conseller convocà una reunió extraordinària, com ha explicat el meu company Sr. Biel Martínez, de la Junta rectora del Consorci de la Borsa de Places, amb els tècnics que havien elaborat els informes i invita la Sra. Bel Oliver, a la qual, en teoria, tant preocupa aquest tema, a acudir, perquè hi pogués totes i quantes preguntes considerés necessaris.

El propi conseller la cridà personalment; saben què va passar? Que la Sra. Oliver no podia anar-hi. El conseller insistí que vingués un representant del Partit Socialista, hi podia haver assistit el Sr. Carbonero o el Sr. Diéguez, que també ha preguntat en el Ple sobre l'hotel Rocamar, però no ho van fer,

ni ells ni cap dels 18 diputats del Partit Socialista, casualment ningú no podia acudir per aclarir aquest tema tan cabdal.

Això deixa en evidència dues coses: en primer lloc, que realment al Partit Socialista tan li fa quina sigui la veritat, el que realment cerquen és el titular, el desprestigi, el desgast del Govern. I ho he dit abans, l'última de les seves preocupacions és el bé comú. D'aquesta manera, per desgràcia, actuen davant de totes i cada una de les accions del Partit Popular.

En segon lloc, el fet que cap dels 18 diputats del Partit Socialista es pogués presentar a la junta per poder informar-se demostra que la proposta del president de fer un ERO en el Parlament, és totalment encertada, es pot fer la mateixa feina amb menys.

Aquesta és la seva aportació al turisme a les Illes Balears, polèmica artificial ple rera ple sobre l'hotel Rocamar? Això és tot el que ens poden oferir? Potser s'han quedat sense arguments davant les 21 llicències per a agroturisme que es varen sol·licitar el 2012, front les quatre que se sol·licitaren el 2011? Davant els hotels, 200 hotels que a Mallorca han realitzat reformes i que han sol·licitat incrementar la categoria, o per l'anunci de la construcció de quatre hotels nous a la Platja de Palma, un de cinc estrelles, un de quatre estrelles plus i dos de quatre estrelles, amb una inversió de 5 milions d'euros. I tot això gràcies a la Llei de turisme que vàrem aprovar en aquesta cambra amb el seu vot en contra, sí, aquella que, segons l'oposició, havia de destruir el territori, però que a hores d'ara no ha consumit ni un pam de sòl rústic.

Per cert, han fet la reflexió que amb el pacte, amb tot els doblers que varen tenir, no varen ser capaços de treure la inversió, sinó tot el contrari, l'espantaren?

Mirin, hem actuat amb la màxima transparència i correcció, hem seguit els criteris tècnics dels funcionaris, hem contestat les seves preguntes, els hem convidat a participar a la junta rectora extraordinària, per tal d'aclarir els possibles dubtes que encara tenguessin; el Partit Popular té la consciència ben tranquil·la, ja els ho ha dit el conseller, els ho ha repetit el Sr. Martí i els ho repetesc de nou: si de ver veuen coses irregulars, si de ver estan convençuts, vagin als tribunals, en lloc de fer tant d'enrenou, facin una denúncia, no sé què esperen! Però si no és així, si ús plau, deixi'ns continuar fent feina, abandonin la tècnica de la cortina de fum; aparquin els interessos partidistes en pro del turisme de les Illes, que ens beneficia a tots

Els inform que el projecte de demolició de l'hotel Rocamar ja està realitzat, precisament per mor d'aquesta política del Govern balear d'austeritat ha estat redactat pels propis tècnics de la conselleria i en les pròximes setmanes es licitarà. Aquesta legislatura l'enderroc d'aquest edifici serà una realitat gràcies a les accions del Govern del Partit Popular i molt a pesar dels seus continus entrebancs. Per tot això, votarem que no a la seva moció. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té ús de la paraula el grup proponent. Sr. Antoni Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Bueno, tenemos bastante razón en lo que hemos propuesto porque argumentos de fondo no he oído ninguno, ninguno, sólo he oído hablar otra vez más de la confusión entre ruina física y ruina legal. Bien, por cierto, no puedo dejar de pasar que efectivamente han tenido etapas y se hizo una posible consignación de un millón de euros para poder atender esto, y no ha sido muy desencaminado porque 971.000 euros es el valor que se dijo por parte del Sr. Nebreda, pero el Sr. Nebreda dice, libre de cargas y gravámenes, que le quiten la porquería que lleva puesta encima, y usted lo que ha dicho ha sido, cogedlo por ese precio, pero quedándose también la porquería que hay encima, que ahora veremos lo que nos cuesta. Ojalá sea menos de lo que dice el propio peritaje hasta ahora.

Confunden la ruina legal con la física. Miren, señoras y señores diputados, si a una persona de ustedes le van a vender un coche que no tiene ruedas y no tiene motor si no está dado de baja está obligado a pagar el precio de un nuevo. Esto es lo que nos está diciendo. El hotel Rocamar, el hostel o el hotel, no tiene ni puertas ni ventanas ni nada, está en situación de ruina y tiene hasta los pilares fastidiados, y usted dice, ¡ah!, pero si no hay un papel que lo pone, está perfecto y lo pago como bueno. Es una posición muy inteligente, seguro, seguro que si fuera su patrimonio particular no lo habría hecho, yo desde luego no lo habría hecho y creo que ninguno de los demás que están aquí habría hecho comprar un edificio en ruinas para tenerlo que demoler y cargarse con ese coste la parte compradora.

Me alegra que me hable del Lluís Sitjar, el Lluís Sitjar efectivamente se inició el expediente de ruina porque el Partido Popular se negó aquí, en este parlamento, a llegar a una solución de expropiación de ese terreno de juego con dinero que había y todo... sí, sí, se negó, yo fui testigo presencial de ver como después de haber un principio de acuerdo, después de... sí, sí, sí, después de haber un principio de acuerdo y estar a punto de cerrarlo lo que hizo el Partido Popular por medio de su entonces secretario general de Palma, etcétera, fue tratar de boicotearlo para que no se tirara. Se inició el expediente de ruina. Ustedes, ¿qué querían hacer allí? Un centro comercial. Si yo he estado en campaña electoral discutiéndome con el Partido Popular, el Partido Popular decía que había que hacer un centro comercial en el Lluís Sitjar y que había que hacer el pelotazo que ya no lo quieren ni los propios del Mallorca, ni los propios lo quieren, pero bueno.

Mire, la operación es una ruina, es una auténtica ruina. El Sr. Conseller dice que es el mejor conseller de Turismo de la historia, no me cabe duda que en ese concurso tiene ya un voto, el de los que le endosaron el hostel, porque ese día hicieron fiesta, se lo puedo asegurar, se lo puedo asegurar.

Mire, si usted sabía, si sabían desde el primer momento que estaban obligados a derribar las construcciones ruinosas, ¿por qué no informaron también del coste de ese derribo en el consorcio, que no se hizo? No se informó al consorcio del coste del derribo, y eso que lo tenían contabilizado.

Adquirieron un inmueble... un detalle más para que vean cómo funcionan y lo bien que le fue al vendedor, saben, cuando un consorcio compra un edificio, cuando compra un inmueble, está exento por ley de transmisiones patrimoniales, pues bien, en la escritura se pide que se acojan a estar exentos de transmisiones patrimoniales, pero lo bueno es que se dice, además, que la obligación de pagar el impuesto de transmisiones patrimoniales por el pacto que se hace allí será del vendedor, pero se pide la exención del Gobierno para que el vendedor se beneficie. No lo acabamos de entender, pero en fin, le fue bien al vendedor, y ya está.

Mire, el inmueble lo adquirieron con una carga que no debería tener, y eso lo dice el informe del Sr. González Nebreda, clarísimamente, dice, “el coste del derribo -escuchen bien, es que tiene que quedar aquí constancia en el Parlamento- el coste del derribo y los gastos asociados deben deducirse del valor del suelo vacante ya que son necesarios para que sea vacante”. ¿Por qué no me ha contestado a esto?, ¿por qué no me ha dado una explicación a lo que dice el señor perito? Deben deducirse esos gastos, esté en ruina o no esté en ruina.

Mire, yo le voy a decir páginas del informe porque ya parece que estemos hablando de otra cosa, por cierto, usted dice que hay dos tasaciones, no hay dos, hay solamente una, lo que no hay es expediente de compra, no, hay una tasación sólo, y lo que no hay es expediente de compra, expediente de compra no se hizo, como es obligado, pero en fin. Yo le leo dos o tres citas; página 11, lo digo para que pueda ir ya directamente a la que toca, dice el Sr. González Nebreda que tiene el edificio lesiones estructurales en los pilares, lesiones estructurales; página 38, tiene que comprarse libre de cargas y en condiciones el edificado vale 971.000, pero hay que quitar esa ruina. ¿Es ruina?, página 41, el deterioro de los elementos estructurales avala la consideración de ruina física, los sedimentos estructurales están seriamente dañados.

Mire, sé que no les vamos a convencer, que, como decía Ortega y Gasset, el esfuerzo inútil produce melancolía, y no queremos ponernos más melancólicos después de un pleno como el que hemos tenido hoy que ha sido bastante triste y melancólico.

Usted dice que está muy bien ese hotel, si está tan bien, mire, hagamos una cosa, hagan ustedes las jornadas parlamentarias allí, ¿no fue Fraga a bañarse en Palomares para demostrar que no había radioactividad? Vaya usted allí y haga las jornadas parlamentarias y yo retiro todo lo que he dicho sobre la ruina. No las harán, no las harán.

(Alguns aplaudiments)

Si Fraga se bañó en Palomares ustedes pueden ir allí perfectamente a hacer jornadas parlamentarias, pero no irán, no se preocupe, está en ruina.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, procedirem a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 35 vots en contra i 23 vots a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS